

ZMĚNY A DOPLŇKY ZA ROK 2011

ABCHÁZSKO

- 1.4. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu odmítl žádost gruzínské vlády, obviňující Rusko a separatistické republiky Abcházsko a Jižní Osetii z etnických čistek gruzínskému obyvatelstvu
- 29.5. zemřel prezident Bagapš, úřadujícím prezidentem se do řádných voleb, které mají proběhnout do 90 dní, stal dosavadní viceprezident Aleksandr Zolotinska-
ipa ANKVAB
- 8.6. parlament rozhodl o vypsání prezidentských voleb na 26.8.
- 26.7. poté, co prezident Ankvab a premiér Šamba převzali osvědčení o své registraci do prezidentských voleb, rezignovali na své funkce; úřadujícím prezidentem se stal předseda Lidového shromáždění Nugzar Nuri-
ipa AŠUBA a úřadujícím premiérem dosavadní vicepremiér Beslan KUBRAVA
- 26.8. v prezidentských volbách byl do čela státu zvolen Aleksandr Zolotinska-
ipa ANKVAB, který za volební účasti 71,92 % získal 54,90 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidáti Sergej Miron-
ipa Šamba a Raul Džumka-
ipa Chadžimba 21,02 % , resp. 19,82 % odevzdaných hlasů (inaugurace 26.9.); proti všem kandidátům hlasovalo 1,89 % a 2,37 % odevzdaných hlasů bylo neplatných
- 26.9. inaugurace prezidenta Aleksandra Zolotinska-
ipa Ankvaba a viceprezidenta, kterým byl zvolen Michail Valerjevič LOGUA
- 27.9. novým předsedou vlády byl novým prezidentem jmenován Leonid Ivanovič LAKERBAJA, který sestavil novou vládu (MZV Maxim GUNDŽIJA)
- 11.10. novým ministrem zahraničí byl jmenován Vjačeslav Andrejevič ČIRIKBA

ADYGEJSKO

- 13.3. parlamentní volby do Státní rady s 54 členy
- 30.3. předsedou Státní rady byl zvolen Fjodor Petrovič FJODORKO
- 1.5. úřad prezidenta zrušen, úřad hlavy republiky nastoupil Aslančery Kitovič TCHAKUŠINOV
- 7.12. ruský prezident nominoval Aslančery Kitoviče TCHAKUŠINOV-a na funkci hlavy republiky, 12.12. je poměrem hlasů 45:2 potvrdila Státní rada

AFGHÁNISTÁN

- 19.1. prezident Karzái odložil o měsíc začátek ustavujícího zasedání nově zvoleného parlamentu poté, co ho o to požádal zvláštní soud zřízený k vyšetření stížností na regulérnost zářijových parlamentních voleb, který potřebuje čas na projednání na 400 případů volebních podvodů; obě komory parlamentu se tak poprvé sejdou 22.2.
- 22.1. prezident jmenoval 34 členů Rady starších
- 26.1. na základě řady protestů a po dohodě s vedoucími poslaneckých skupin z 22.1. zahájil prezident ustavující zasedání dolní komory parlamentu, Sněmovny lidu; ta však nebyla ve 2. kolech sto zvolit svého předsedu, protože žádný ze 4 kandidátů nezískal nadpoloviční většinu hlasů
- 29.1. předsedou Rady starších byl zvolen Fazal Hadi MUSELIM YAR
- 27.2. předsedou Sněmovny lidu byl zvolen Abdul Raouf IBRAHIMI, který získal hlasy 169 ze 173 přítomných poslanců
- 12.3. prezident oficiálně požádal země NATO, aby ukončily bojové operace v zemi

- 22.3. prezident Karzáí oznámil, že v souvislosti s plánovanou redukcí jejich bojových operací a stahováním zahraničních sil ze země do r. 2014 převezmou k 1.7. afghánské ozbrojené síly odpovědnost za bezpečnost v provinciích Panjshir, Kabul a Bamiyan a ve městech Herat, Mazar-e Sharif, Mehterlam a Lashkar Gah
- 18.6. prezident Karzáí oznámil zahájení předběžných mírových jednání s Talibánem o situaci v zemi po odchodu západních intervenčních sil poté, co v červenci začnou USA stahovat svá vojska ze země (19.6. jednání USA i dalších spojenců potvrdil i ministr obrany USA)
- 23.6. prezident USA oznámil, že v červenci začne stahování amerických intervenčních vojsk ze země s tím, že do konce r. 2011 odejde 10 tisíc vojáků a do konce r. 2012 dalších 23 tisíc
- 23.6. předseda zvláštní 5-členné komise, zřízené Nejvyšším soudem v prosinci 2010, Sidiquallah Haqiq oznámil, že komise zrušila výsledky loňských parlamentních voleb v 62 ze 249 obvodů kvůli masivním podvodům, které provázely hlasování; vítězi voleb v jednotlivých obvodech komise následně vyhlásila jiné kandidáty
- 29.6. proti vyloučení svých poslanců následkem rozhodnutí zvláštní komise ze 23.6. se vyslovili čelní představitelé národnostních menšin, tvořících většinu obyvatelstva země, a to Chazarů (Hadži Mohammed Mohakik), Uzbeků (generál Abdul Rašíd Dóstum) a Tádžiků (Ahmed Masúd), a veřejně se postavili proti politice prezidenta Karzáího ve vztahu k Talibánu
- 16.7. ozbrojené síly NATO předaly místním orgánům středoafghánskou provincii Bamiyan jako první ze sedmi oblastí, které budou podle plánu prezidenta Karzáího postupně předány silami ISAF k zajištění bezpečnosti a pořádku
- 20.7. ozbrojené síly NATO předalo kontrolu nad bezpečností ve městě Lashkar Gah a celé provincie Helmand místním orgánům; 19.7. byla předána oblast kolem města Meter Lam
- 10.8. prezident vydal dekret, kterým zakazuje soudům rozhodovat ve sporech o výsledky parlamentních voleb a konečné právo rozhodnout tyto spory ponechává na Nezávislé volební komisi; prezident současně zrušil zvláštní volební soud, který obvinil 62 poslanců z volebních podvodů, díky nimž získali v parlamentních volbách v r. 2010 svůj mandát
- 21.8. Nezávislá volební komise oznámila, že mění konečné výsledky voleb do Sněmovny lidu tím, že ruší své předcházející vyloučení 9 poslanců z důvodů volebních podvodů, a to na základě rozhodnutí zvláštního soudu z června t.r., který je obvinění z podvodů zprostil
- 20.9. sebevražedným atentátníkem byl zavražděn předseda Velké mírové rady, koordinující jednání vlády s Talibánem, a bývalý prezident náčelník Burhánuddín Rabbání; prezident Karzáí vyjádřil připravenost jmenovat nový orgán, který bude v jednáních o národním usmíření pokračovat
- 30.9. prezident Karzáí oznámil přerušování jednání s Talibánem o smíru
- 12.10. RB OSN přijala rezoluci č. 2011 (2011) o obnovení mandátu Mezinárodních bezpečnostních sil (ISAF) o dalších 12 měsíců, tj. do 13.10.2012
- 15.-18.11. proběhlo 4-denní zasedání cca 2 tisíc členů Velké rady kmenových a regionálních vůdců (*Loya Jirga*), která 18.11. schválila po splnění určitých podmínek záměr prezidenta jednat s USA o uzavření 10 let trvající strategické spolupráci po r. 2014, kdy mají americké jednotky zemi opustit, stejně jako obnovení mírových rozhovorů s talibánskými vzbouřenci

- 27.11. prezident Karzái určil 8 provincií (Balkh, Takhar, Nimroz, Day Kundi, Samangan a částečně i Sar-e-Pul, Herat a Parwan), 5 měst (mj. Jalalabad a Ghazni) a 22 okresů, zajištění jejichž bezpečnosti předají vojska NATO afghánským silám

ALANDY

- 16.10. parlamentní volby do Parlamentu s 30 členy proběhly za účasti 66,6 % registrovaných voličů
- 22.11. novou předsedkyní rady (vlády) byla jmenována Camilla GUNELL (úřad nastoupila 25.11.)
- 28.11. předsedkyní Parlamentu byla zvolena Britt LUNDBERG

ALBÁNIE

- 20.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

ALŽÍRSKO

- 22.2. vláda rozhodla o zrušení 19 let trvajících nouzového stavu, umožňujícího výrazné omezení lidských práv a zasahování ozbrojených sil do veřejného života (24.2. mimořádný stav fakticky skončil)
- 15.3. prezident vyzval strany tzv. prezidentské aliance – Národní demokratické sdružení (RND), Fronta národního osvobození (FNL) a Hnutí společnosti za mír (MSP) – aby předložily své návrhy na revizi ústavy
- 15.4. prezident oznámil vytvoření zvláštního ústavního výboru, jehož posláním je navrhnout ústavní změny, které mají posílit demokracii v zemi
- 22.7. zvláštní ústavní výbor, zřízený prezidentem v dubnu t.r., předložil návrh ústavní reformy, který konzultoval s 250 čelnými představiteli politických a společenských organizací, byť opozice jednání výboru bojkotovala
- 6.12. Lidové národní shromáždění přijalo zákon o politických stranách, který zachovává jejich regulaci a dozor ministerstva vnitra; opozice hlasování bojkotovala, zatímco umírněné islamistické MSP hlasovalo proti (23.12. zákon schválila i horní komora parlamentu, Národní rada)

ANDORRA

- 15.2. pro neshopnost schválit státní rozpočet byla rozpuštěna Generální rada a vyhlášeny předčasné parlamentní volby na 3.4.
- 3.4. předčasné parlamentní volby do Generální rady s 28 členy proběhly za účasti 74,12 % oprávněných voličů
- 27.4. předseda vlády Jaume Bartumeu Cassany podal demisi, úřadujícím předsedou Vládní rady se 28.4. stal Pere LÓPEZ AGRÀS
- 28.4. předsedou Generální rady a generálním syndikem byl na její ustavující schůzi zvolen Vicenç Mateu ZAMORA
- 11.5. Generální rada zvolila většinou 21 hlasů hlavou vlády Antoni MARTÍ PETIT-a
- 12.5. úřad předsedy Vládní rady převzal Antoni MARTÍ PETIT, stejně jako její ostatní členové (MZV Gilbert SABOYA SUNYÉ)

ARGENTINA

- 14.8. v primárních prezidentských volbách za volební účastí 78,7 % oprávněných voličů zvítězila po sečtení 96,84 % odevzdaných hlasů Cristina Fernandez de Kirchner s 50,07 %; na dalších místech se umístili Ricardo Alfonsín (12,17 %), Eduardo Duhalde (12,16 %), Hermes Binner (10,26 %), Alberto Rodríguez Saa

- (8,17 %), Elisa Carrió (3,24 %), Jorge Altamira (2,48 %), Alcira Argumedo (0,9 %), Sergio Pastore (0,3 %) a José Bonacci (0,2 %) ; prezidentské volby se konají 23.10.
- 23.10. parlamentní volby 130 mandátů Poslanecké sněmovny a 24 senátorů za volební účasti 78,89 % oprávněných voličů
- 23.10. v prezidentských volbách zvítězila Dr. Cristina Elizabeth FERNANDEZ DE KIRCHNER, která získala 53,96 % odevzdaných hlasů (inaugurace 10.12.); na dalších místech se umístili Hermes Binner (16,87 %), Ricardo Alfonsín (11,15 %), Alberto Rodríguez Sáa (7,98 %), Eduardo Duhalde (5,89 %), Jorge Altamira (2,31 %) a Elisa Carrió (1,84 %), proti všem kandidátům hlasovalo 3,03 % voličů, 0,92 % odevzdalo neplatný hlasovací lístek a 0,11 % odevzdaných lístků bylo odmítnuto; volební účast dosáhla 78,89 %
- 10.12. ustavující schůze Poslanecké sněmovny v novém složení zvolila jejím předsedou Juliána Andrése DOMÍNGUEZ-e, zatímco nově zvolený viceprezident Lic. Amado BOUDOU stanul v čele Senátu
- 10.12. funkce se ujala nová vláda, novým šéfem kabinetu byl 6.12. jmenován Dr. Juan Manuel ABAL MEDINA, Jr. (MZV zůstává Hector Marcos TIMERMAN)

ARMÉNIE

- 24.6. neúspěchem skončilo jednání ruského prezidenta s prezidenty Arménie a Ázerbajdžánu o řešení konfliktu v Náhorním Karabachu, kteří odmítli jeho 14-tibodový plán na vrácení území Ázerbajdžánu s tím, že s Arménií bude spojen koridorem
- 6.12. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Samvel NIKOJAN

ATHOS

- 31.5.2010 novým prefektem řecké vlády se stal Aristidis Konstantinou KASMIROGLOU
- 14.6. funkci představeného Svatého společenství a Svatého Epistasia (*prótos*) na jednorocní funkční období převzal geron (opat) BARNABAS z kláštera Vatopedi

AUSTRÁLIE

- 27.6. velitelem armády byl jmenován generálporučík David MORRISON
- 4.7. předsedou Senátu byl zvolen znovu John Joseph HOGG
- 24.11. poté, co jeho předchůdce odstoupil, byl novým předsedou Poslanecké sněmovny zvolen Peter Neil SLIPPER
- 12.12. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

AZÁD KAŠMÍR

- 26.6. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění se 49 členy proběhly v 33 volebních obvodech, v ostatních byly odloženy
- 25.7. novým předsedou Zákonodárného shromáždění byl zvolen Sardar Ghulam SADIQ KHAN
- 26.7. Zákonodárné shromáždění zvolilo poměrem hlasů 35:11 novým předsedou vlády Chaudhry Abdula MAJEED-a
- 29.7. novým prezidentem byl zvolen Sardar Mohammad YAQOOB KHAN, který získal podporu 40 poslanců Zákonodárného shromáždění, zatímco jeho protikandidát Khan Bahadar Khan 11 hlasů (inaugurace 25.8.)

ÁZERBAJDŽÁN

- 24.6. neúspěchem skončilo jednání ruského prezidenta s prezidenty Arménie a Ázerbajdžánu o řešení konfliktu v Náhorním Karabachu, kteří odmítli jeho 14-tibodový plán na vrácení území Ázerbajdžánu s tím, že s Arménií bude spojen koridorem

AZORY

- 6.4. portugalský prezident jmenoval svým zástupcem v tomto autonomním území s titulem představitel republiky Pedra Manuela Dos Reis Alves CATARINO-a

BAHRAJN

- 14.12.2010 předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Chalífa bin Ahmad AL-ZAHRÁNÍ /Kalífa bin Ahmed al-Dhahrani/
- 26.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 15.3. poté, co 14.3. pozval vojenské síly Rady pro spolupráci zemí Arabského zálivu (GCC) na obranu svého režimu, vyhlásil král Hamád tříměsíční výjimečný stav; vedly ho k tomu protestu většinového šíitského obyvatelstva, usilujícího od 14.2. o odchod krále a nastolení konstituční monarchie
- 23.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 8.5. král nařídil zrušení výjimečného stavu k 1.6.
- 31.5. král vyzval k národnímu dialogu bez předběžných podmínek, který má začít 1.7. a hledat řešení problémů země
- 1.6. vláda odvolala 11 měsíců trvající výjimečný stav, policejní opatření proti velkým shromážděním občanů však zůstávají v platnosti
- 29.6. v předvečer tzv. národního dialogu, který začne 2.7., nařídil král ustavení nezávislé vyšetřovací komise, která mu má 30.10. referovat o šetření následků několikátýdenních nepokojů v únoru a březnu t.r. proti jeho vládě a jejichž obětí se stalo nejméně 31 lidí
- 17.7. největší opoziční šíitská strana al-Wifaq stáhla svou účast na tzv. národním dialogu, který byl zahájen 2.7. a nepřináší žádné konkrétní výsledky v oblasti rozvoje demokracie
- 25.7. oficiálně byl ukončen „národní dialog“, na kterém se podílelo přes 300 zástupců občanské společnosti a politických kruhů, včetně 12 ženských organizací a 8 odborových svazů, stejně jako členové obou komor Národního shromáždění
- 28.7. král oznámil, že nařídí zavést ty ústavní reformy, na nichž se shodnul „národní dialog“, vč. zvýšení pravomocí Poslanecké sněmovny, která bude schvalovat složení a program vlády jmenované králem
- 24.9. doplňovací parlamentní volby do Národního shromáždění do 14 z 18 uvolněných mandátů poté, co 18 poslanců za opoziční Národní islámské společenství al-Wifaq rezignovalo na svůj mandát na protest proti vládním represím vůči demonstrantům v březnu 2011; veškerá opozice doplňovací volby, jejichž 2. kolo o 9 neobsazených mandátů proběhlo 1.10., bojkotovala a volební účast tak dosáhla jen 17 %
- 23.11. poté, co zpráva komise nezávislých vyšetřovatelů (BICI) označila zákrok bezpečnostních sil proti protestujícím v únoru a březnu t.r. za nepřiměřený, slíbil král reformu zákonodárství v oblasti lidských práv
- 1.12. vláda ustanovila nezávislou komisi, která má do 29.2.2012 doporučit králi implementaci opatření podle zprávy nezávislé vyšetřovací komise o politické krizi z února 2011

BANGLADÉŠ

- 30.6. poté, co v květnu rozhodl Nejvyšší soud, že 15 let praktikovaná zásada, aby nad přípravou a průběhem parlamentních voleb dohlížela po dobu 90 dní před termínem voleb ustavená přechodná úřednická vláda, je protiústavní, schválilo Národní shromáždění poměrem hlasů 291:1 za bojkotu hlavní opoziční Bangladéšské nacionalistické strany (BNP) zrušení příslušného ustanovení volebního zákona
- 10.-11.7. opoziční BNP a aliance 11 islamistických stran svolaly generální stávku na protest proti změně ústavy, která obnovila princip sekularismu státní správy, a to i za stavu, že islám zůstal státním náboženstvím země

BARBADOS

- 8.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 1.11. dosavadní generální guvernér Sir Husbands odešel do penze, úřadujícím generálním guvernérem se stal Elliot Fitzroy BELGRAVE

BARMA

- 10.1. předseda Státní rady pro mír a rozvoj rozhodl, že nově zvolený dvoukomorový parlament v počtu 1.154 poslanců se sejde k ustavujícímu zasedání 31.1.; zasedáním vstoupí v účinnost nová ústava a politická moc v zemi přejde ze Státní rady pro mír a rozvoj na parlament a jím zvoleného prezidenta
- 21.1. Státní rada pro mír a rozvoj jmenovala 110 členů dolní a 56 členů horní komory za ozbrojené síly, které mají vyhrazeno 25 % členů svazového parlamentu i 222 do shromáždění států a oblastí
- 28.1. Nejvyšší soud odmítl její odvolání proti rozhodnutí volební komise z května 2010 a potvrdil rozpuštění Národní ligy pro demokracii vedené Aung San Suu Ťij, protože se odmítla zaregistrovat před parlamentními volbami 7.11.2010
- 31.1. na ustavující schůzi se sešel Svazový parlament, čímž nabyla účinnosti nová ústava země; na separátních zasedáních obou jeho komor byl předsedou Lidového shromáždění zvolen Thura U Shwe MANN, zatímco předsedou Národního shromáždění se stal U Khin Aung MYINT, který také bude po období 2,5 roku předsedat Svazovému parlamentu
- 1.2. každá komora navrhla dva a zástupci ozbrojených sil jednoho kandidáta na nejvyšší státní funkce, z nichž 3.2. parlament zvolí prezidenta a dva viceprezidenty; nominanty Lidové shromáždění jsou Thein SEIN a Saw Thein AUNG, Národní shromáždění zastupují Sai Mauk KHAM a Aye MAUNG, zatímco kandidátem ozbrojených sil je Tin Aung MYINT OO
- 3.2. volební shromáždění Svazového parlamentu zvolilo novým prezidentem U Thein SEIN-a, který získal 408 ze 659 možných hlasů, zatímco viceprezidenty se stali jeho soupeři ve volbě Thiha Thura U Tin Aung MYINT OO (získal 171 hlas) a Dr. Sai Mauk KHAM se 75 hlasy (inaugurace 30.3.)
- 9.2. Svazový parlament schválil 612 hlasy strukturu a personální složení nové vlády
- 16.2. Svazový parlament ustavilo 7-členný Nejvyšší soud
- 30.3. poté, co nově zvolený prezident a jeho vláda, jakož i předsedové obou komor parlamentu, složili přísahu a ujali se svých úřadů, byla formálně rozpuštěna Státní rada pro mír a rozvoj a její předseda generál Tchan Šwei se vzdal funkce vrchního velitele ozbrojených sil; jeho nástupcem ve velitelské funkci se stal generál Min Aung HLAING
- 30.3. složením slibu se funkce ujala nová vláda (MZV U Wunna Maung LWIN)

- 27.4. prezident jmenoval 9-členný poradní prezidentský sbor, sestávající ze tří výborů po třech členech (ekonomický, právní a politický)
- 12.8. ministr informací potvrdil, že Aung San Suu Ťij a její politická strana, Národní liga pro demokracii, by se měla dodatečně zapojit do procesu národního usmíření
- 6.9. po jednání se zvláštním emisářem OSN slíbila vláda vytvoření 15-členné Národní komise pro lidská práva (zřízena 6.10. pod vedením bývalého velvyslance Win Mra)
- 3.10. Lidové shromáždění přijalo legislativu o právu shromažďovacím, 12.10. pak umožnilo vytváření odborových organizací
- 12.10. podle amnestie z května t.r. propustila vláda prvních 220 z cca 2000 politických vězňů údajně držených dosud v zemi; vláda 11.10. ohlásila propuštění celkem 6359 osob z vězení
- 13.10. parlament schválil pracovní zákonodárství, které umožňuje zakládání odborových organizací
- 18.11. opoziční Národní liga pro demokracii oznámila své rozhodnutí zaregistrovat se pro nadcházející doplňovací volby do parlamentu a postavit kandidáty ve všech 48 obvodech, v nichž se volby budou konat (žádost o registraci podala 25.11., zaregistrována byla 23.12.)

BAŠKORTOSTÁN

- 19.5. novým předsedou kabinetu ministrů byl prezidentem jmenován Azamat Fattachovič ILIMBETOV

BELGIE

- 6.1. svou demisi podal do rukou krále jím pověřený zprostředkovatel jednání o vytvoření nové vlády Johan Vande Lanotte; dvě ze sedmi politických stran odmítly jeho plán na další decentralizaci Belgie jako podmínku pro vytvoření federální vlády
- 11.1. král odmítl rezignaci svého zprostředkovatele Johana Vande Lanotteho a vyzval ho k dalším jednáním s Novou vlámskou aliancí (NVA) a Socialistickou stranou Valonska a k dalšímu informování o výsledcích jednání
- 26.1. vyjednávač Vande Lanotte požádal krále o zproštění mise vyjednávat o koaliční vládě
- 2.2. král pověřil jednáním o vytvoření koaliční vlády Didiera Reynderse
- 2.3. král pověřil jednáním o vytvoření koaliční vlády Woutera Bekeho, který je již sedmým politikem pověřeným funkcí mediátora politických stran
- 12.5. Wouter Beke z Křesťansko-demokratické a vlámské strany požádal krále, aby ho zbavil pověření jednat o nové vládě
- 16.5. král pověřil sestavením vlády valonského socialistu Elio Di Rupa, který se 25.5. pověření vzdal
- 25.5. král pověřil již podruhé jednáním o vytvoření koaliční vlády Elio Di Rupa, předsedu frankofonní Socialistické strany Valonska, který se však tohoto úkolu v minulosti již jednou zřekl
- 8.7. předseda valonských socialistů Elio Di Rupo se při setkání s králem vzdal pověření sestavit novou vládu; král mu však nevyhověl a požádal ho, aby ve svém úsilí vytrval
- 22.7. valonský socialista Di Rupo oznámil přelom v jednáních politických sil s tím, že se vůdci 8 potenciálních koaličních stran sešli a vytýčili kroky, které by mohly vést k dohodě o sformování koaliční vlády; 20.7. totiž do jednání

- vstoupili i pravicoví vlámské křesťanské demokraty (CDV), kteří na nich dosud odmítali participovat
- 13.9. úřadující premiér Yves Leterme ohlásil svou demisi ke konci roku, aby mohl převzít novou funkci ve vedení OECD
 - 15.9. po 10-hodinovém jednání politických špiček země došlo podle vyjednavče Elia Di Rupo k průlomu v jednání o sestavení nové vlády, když se po 15 měsících dohodlo 8 hlavních politických stran na řešení vládní krize; podle dohody se má oblast Bruselu s převažujícím frankofonním obyvatelstvem žijícím na území Flander stát třetí statutární oblastí země s tím, že obyvatelé předměstí Halle a Vilvoorde budou podle jazykové příslušnosti hlasovat buď do bruselských (tedy frankofonních) nebo do vlámských samosprávných orgánů
 - 11.10. osm stran budoucí koalice podepsalo dohodu o podstatném přenosu pravomocí z federální na regionální vlády, které získají možnost vyhlašování vlastních daní, nakládání se sociálními výdaji a vlastní úpravu dopravních předpisů
 - 11.10. novou předsedkyní Senátu byla zvolena Sabine DE BETHUNE
 - 21.11. vyjednavče Elio Di Rupo nabídl králi rezignaci na pověření jednat o vytvoření nové vlády, 23.11. ho král požádal, aby ve své misi pokračoval
 - 30.11. šest parlamentních politických stran se dohodlo na vytvoření vládní koalice, vedené předákem Socialistické strany Valonska Eliem di Rupo (koaliční smlouva podepsána 1.12.)
 - 5.12. král jmenoval po 540 dnech fungování přechodné vlády novou řádnou radu ministrů (MP Elio DI RUPO, MZV Didier REYNDEERS), která slib složila 6.12. a 10.12. ji schválila Poslanecká sněmovna poměrem hlasů 89:54

BĚLORUSKO

- 21.1. do úřadu prezidenta byl na čtvrté funkční období inaugurován Alexandr H. Lukašenko
- 1.8. ruský premiér Putin se vyslovil pro spojení Běloruska s Ruskem v jeden stát s tím, že je to ale výlučně otázka rozhodnutí Běloruska; jeho vláda však Putinův návrh nekomentovala

BENIN

- 27.2. původní termín prezidentských voleb byl změněn na 6.3., aby se všichni voliči mohli zapsat do voličských seznamů
- 4.3. Ústavní soud potvrdil další odklad prezidentských voleb, a to na 13.3.; odklad se opírá o stížnosti, že více než milion voličů dosud nebyl registrován a nebyly ukončeny přípravné práce
- 13.3. v prezidentských volbách byl za účasti 84,82 % oprávněných voličů do čela státu znovu zvolen Thomas Boni YAYI, který získal 53,13 % odevzdaných hlasů, zatímco Adrien Houngbédji 35,64 % odevzdaných hlasů; na dalších místech se umístili Abdoulaye Bio Tchane (6,1 %), Issa Salifou (1,3 %), Christian Enock Lagnidé (0,7 %), François Janvier Yahouédéou (0,6 %), Jean Yves Sinzogan (0,5 %), Akuavi Marie-Elise Christiana Gbédo (0,4 %), Victor Prudent Topanou (0,4 %), Kessilé Tchala Saré (0,3 %), Cyr M'Po Kouagou (0,3 %), Antoine Dayori (0,3 %), Salomon Joseph Ahissou Biokou (0,3 %), Joachim Dahissiho (0,2 %) (inaugurace 6.4.)
- 20.3. Ústavní soud potvrdil výsledky prezidentských voleb a odmítl protesty tří poražených kandidátů o údajných volebních podvodech a machinacích
- 4.4. prezident oznámil odložení parlamentních voleb ze 17. na 30.4. na žádost Národní nezávislé volební komise s odledem na potíže při registraci kandidátů

- 30.4. parlamentní volby do Národního shromáždění s 83 členy
- 13.5. Ústavní soud potvrdil konečné výsledky voleb do Národního shromáždění, což umožnilo jmenování nové vlády
- 21.5. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Mathurin NAGO
- 28.5. prezident jmenoval novou vládu (MP Pascal Irénée KOUPAKI, MZV Nassirou Arifari BAKO)

BERMUDY

- 2.12. změny ve vládě

BHÚTÁN

- 20.5. král Jigme Khesar Namgyel Wangchuck oznámil na zahájení jarního zasedání parlamentu, že se miní v říjnu 2011 oženit se slečnou Jetsun PEMA (*4.6.1990)
- 13.10. svatba krále a korunovace královny Ashi Jetsun PEMA Wangchuck

BOLÍVIE

- 20.1. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Dip. Héctor Enrique ARCE ZACONETA, předsedou Senátu byl znovu zvolen René MARTÍNEZ CALLAHUANCA
- 23.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 15.2. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 23.3. prezident Morales oznámil, že jeho vláda dá 132 let starý spor s Chile o přístup k Tichému oceánu k mezinárodnímu soudu, protože přímá jednání nepřinášejí po řadu let žádný pokrok a chilská vláda odmítla předat konkrétní návrhy do lhůty 23.3., kterou si dala Bolívie
- 6. a 19.4. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 14.6. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 27.9. změny ve vládě (MZV zůstává)

BOSNA A HERCEGOVINA

- 20.5. spolupředsedy Sněmovny reprezentantů byli zvoleni Denis BEČIREVIĆ (Bosňák), Milorad ŽIVKOVIĆ (Srb) a Bozo LJUBIĆ (Chorvat), kteří se ve funkci předsedy střídají v tomto pořadí po 8 měsících
- 9.6. spolupředsedy Sněmovny národů byli zvoleni Ognjen TADIĆ (Srb), Dragan ČOVIĆ (Chorvat) a Sulejman TIHIĆ (Bosňák), kteří se ve funkci předsedy střídají v tomto pořadí po 8 měsících
- 14.6. prezídium nominovalo Slavo KUKIĆ-e na úřad předsedy rady ministrů
- 30.6. Sněmovna reprezentantů potvrdila ve funkci předsedy rady ministrů Slavo Kukiće; protože však neobdržel požadovanou podporu 14 poslanců za Republiku srbskou, uskuteční se ještě druhé kolo hlasování, kde blokovácí doložka entit federace již neplatí
- 10.7. úřad předsedy prezídia nastoupil Željko KOMŠIĆ
- 14.7. definitivně padla nominace chorvatského profesora Slavo Kukiće na funkci předsedy rady ministrů, protože ve 2. kole se mu nepodařilo získat dostatečnou podporu ve Sněmovně reprezentantů
- 15.9. jednání předsedů šesti hlavních politických stran o vytvoření rady ministrů v Sarajevu skončilo bez úspěchu; důvodem jsou spory o zastoupení chorvatské entity ve vedení vlády
- 16.11. RB OSN schválila rezoluci č. 2019 (2011) schvalující další 12-měsíční prodloužení mandátu mírových sil EU (EU-for)

- 28.12. představitelé muslimských, chorvatských a srbských stran se dohodli na ukončení 14 měsíců trvající politické krize od parlamentních voleb v říjnu 2010 a na zformování federální vlády do jednoho měsíce; jejím předsedou se má stát bosenský Chorvat, zatímco ministrem zahraničí bude bosenský muslim
- 28.12. na funkci předsedy vlády byl prezídiem nominován Vjekoslav Bevanda, který byl současně pověřen sestavením nové rady ministrů

REPUBLIKA SRBSKÁ BOSNA A HERCEGOVINA

- 4.1. Národní shromáždění zvolilo svým předsedou opět Igora RADOJIČIĆ-e
- 4.1. bosňáčtí členové tzv. Rady národů Národního shromáždění, zřízené podle zákona z r. 2009 a sestávající z 28 členů, z toho po osmi za Srby, Chorvaty a Bosňáky a ze 4 za národnostní menšiny, hlasovali proti nové vládě Aleksandara Dzombiče, jmenované v prosinci 2010, s tím, že porušuje životní zájmy bosňáckého národa a podali ústavní stížnost
- 31.1. Ústavní soud rozhodl, že životní zájmy bosňáckého obyvatelstva nebyly ustavením nové vlády v čele se Srbem Dzombičem poškozeny
- 3.2. úřad předsedy rady ministrů nastoupil Aleksandar DZOMBIĆ, stejně jako slib složila i jím vedená vláda
- 13.4. Národní shromáždění rozhodlo o konání všelidového referenda, které má rozhodnout o odstranění podřízenosti soudnictví RS Ústavnímu soudu konfederace
- 13.5. prezident Milorad Dodik oznámil zrušení referenda o vyšlenění soudní soustavy Republiky srbské z pravomoci Bosny a Hercegoviny a úřadu Vysokého reprezentanta, jmenovaného podle Daytonských dohod z r. 1995

FEDERACE BOSNA A HERCEGOVINA

- 17.3. na společném zasedání obou komor parlamentu byl prezidentem zvolen Chorvat Živko BUDIMIR a viceprezidenty Svetozar PUDARIĆ a Mirsad KEBO
- 17.3. vytvořena nová vláda v čele s Nerminem NIKŠIĆ-em
- 24.3. Ústřední volební komise prohlásila parlamentní volbu prezidenta za nezákonnou, protože horní komora parlamentu – Sněmovna národů – nebyla dosud legálně ustavena
- 28.3. rozhodnutím Úřadu vysokého zástupce bylo zrušeno rozhodnutí Ústřední volební komise o nezákonnosti volby prezidenta; o věci má rozhodnout Ústavní soud
- 19.4. v Mostaru se sešlo tzv. Chorvatské národní shromáždění, svolané chorvatskými politickými stranami, které nejsou zastoupeny ve vládě federace (vedle 8 menších stran jde o dvě hlavní opoziční strany –Chorvatský demokratický svaz /HDZ/ a jeho samostatná frakce HDZ1990- které získaly většinu chorvatských hlasů ve volbách do parlamentu federace v říjnu 2010); ustavení „chorvatského parlamentu“ představuje hrozbu Daytonským dohodám z r. 1995, které stanoví strukturu státu
- 24.9. prezident Budimir navrhl vytvoření separátní oblasti etnických Chorvatů v severní části Bosny a Hercegoviny pod názvem *Bosanska Posavina*, která by zahrnovala jak číst území federace, tak Republiky srbské Bosna a Hercegovina

BOTSWANA

- 26.10. změny ve vládě (MZV zůstává)

BOUGAINVILLE

- 5.5. policie Papuy Nové Guineje oznámila, že na jihu této autonomní provincie operuje ozbrojená skupina vedená Damienem Koikem, která vyhlásila válku autonomní vládě prezidenta Momise

BRAZÍLIE

- 1.1. inaugurace nové prezidentky Dilmy Vana ROUSSEFF-ové a její vlády (MZV Antônio de Aguiar PATRIOTA)
- 1.2. předsedou Poslanecké sněmovny byl na dvouleté funkční období zvolen Marco Aurélio Spall MAIA, předsedou Senátu znovu José Ribamar Ferreira SARNEY DE ARAÚJO COSTA
- 5.8. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 26.10. po Poslanecké sněmovně i Senát schválil zřízení tzv. Komise pravdy, která má projednávat stížnosti na porušování lidských práv v období 1946-1988, tj. včetně těch, k nimž mělo dojít v období vojenského režimu mezi roky 1964-1985 (18.11. příslušný zákon podepsala prezidentka, která jmenuje sedm členů komise)

BRITSKÉ INDICKOOCEÁNSKÉ ÚZEMÍ

04/11 úřad správce nastoupil John McMANUS

BRITSKÉ PANENSKÉ OSTROVY

- 13.9. na návrh premiéra rozpustil guvernér Poslaneckou sněmovnu (23.9. vypsal volby do nové na 7.11.)
- 7.11. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 15 členy se konaly za účasti 68,8 % oprávněných voličů
- 9.11. premiérem zvolen Dr. Orlando D. SMITH, stejně jako jeho vláda (10.11. inaugurováni)
- 9.11. předsedkyní Poslanecké sněmovny zvolena Ingrid MOSES-SCATLIFFE

BULHARSKO

- 23.10. v prezidentských volbách za účasti 52,29 % oprávněných voličů nejlépe uspěli Rosen Plevneliev (40,11 %) a Ivajlo Georgiev Kalfin (28,96 %), kteří postupují do 2. kola; na dalších místech se umístili Meglena Ščilijanova Kuneva (14,00 %), Volen Nikolov Siderov (3,64 %), Stefan Solakov (2,50 %), Rumen Christov (1,95 %), Atanas Semov (1,84 %), Svetoslav Vitkov (1,61 %), Salí Ibrajím (1,24 %), Krasimir Karakačanov (0,99 %), Aleksej Petrov (0,94 %), Marija Kapon (0,91 %), Nikolaj Nenčev (0,29 %), Pavel Černev (0,24 %), Vencislav Josifov (0,21 %), Dimitar Kucarov (0,21 %), Andrej Čorbanov (0,19 %), Nikolaj Vasilev (0,17 %); neplatné hlasy 6,40 %
- 30.10. ve 2. kole byl za účasti 48,25 % oprávněných voličů prezidentem zvolen Rosen PLEVNELIEV, který získal 52,58 % odevzdaných hlasů, zatímco Ivajlo Kalfin 47,42 % (inaugurace 22.1.2012)
- 14.12. Ústavní soud odmítl stížnost 71 poslanců opozice na porušení volebního řádu při prezidentských volbách a potvrdil zvolení Rosena Plevnelieva prezidentem a Margarity Popovy viceprezidentkou

BURKINA FASO

- 12.1. odstoupila dosavadní vláda premiéra Tertia Zonga, který byl však 13.1. znovu jmenován do funkce

- 16.1. po svém vítězství v listopadových volbách jmenoval prezident novou vládu (MP Tertius ZONGO, MZV Bédouma Alain YODA)
- 15.4. poté, co se i příslušníci vojenské ochrany prezidenta 14.4. vzbouřili proti zadržování svých platů, jmenoval prezident Compaoré novým velitelem armády generála Honoré Nabere Traorého a odvolal z funkce současnou vládu
- 18.4. odvolání vlády nezastavilo vzpouru vojenských jednotek, které kromě posádek ve městech Ouagadougou, Po a Tenkodogo postihly již čtvrté město Kaya
- 18.4. novým předsedou vlády byl jmenován Beyon Luc Adolphe TIAO
- 21.4. prezident jmenoval novou vládu, v níž převzal post ministra obrany (MZV Yipènè Djibril BASSOLÉ)

BURUNDI

- 7.11. změny ve vládě (novým MZV se stal Laurent KAVAKURE)
- 20.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2027 (2011) o prodloužení mandátu úřadu OSN v Burundi (BNUB) do 15.2.2013

CLIPPERTON

- 27.2. úřad administratora převzal nový ministr vnitra, francouzského zámoří a místní samosprávy Claudie GUÉANT

ČAD

- 13.1. Nezávislá národní volební komise oznámila, že parlamentní volby stanovené původně na 6.2. se uskuteční 13.2.
- 13.2. parlamentní volby do rozšířeného Národního shromáždění se 188 členy se konaly za účasti 62,56 % oprávněných voličů
- 21.3. Nezávislá národní volební komise (CENI) oznámila odložení prezidentských voleb ze 3.4. na 24.4. s tím, že případné 2. kolo proběhne 5.6.
- 30.3. prezident potvrdil odložení termínu konání prezidentských voleb o 3 týdny na 24.4. s ohledem na námitky opozice o důvěryhodnost voleb, konaly-li by se v původním termínu 3.4.
- 25.4. za bojkotu opozice, jejíž požadavky na volební reformu nebyly vládou vyslyšeny, se konaly prezidentské volby s třemi kandidáty
- 10.5. volební komise zveřejnila předběžné výsledky prezidentských voleb, v nichž za účasti 64,22 % oprávněných voličů zvítězil Idriss DÉBY ITNO se ziskem 88,66 %, zatímco jeho protikandidáti získali 6,03 % (Albert Pahimi Padacké), resp. 5,32 % (Nadji Madou) odevzdaných hlasů (inaugurace 8.8.)
- 23.6. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Haroun KABADI
- 10.8. poté, co 8.8. složil počtvrté prezidentskou přísahu Idriss Déby Itno, odstoupila v souladu s ústavou vláda
- 13.8. prezident pověřil sestavením nové vlády dosavadního premiéra Emmanuela NADINGAR-a
- 17.8. jmenována nová Státní rada (vláda), v níž funkci MZV vykonává Moussa Faki MAHAMAT

ČEČENSKO

- 28.2. ruský prezident navrhl do funkce hlavy republiky stávajícího prezidenta Ramzana Achmadoviče KADYROV-a
- 5.3. Lidové shromáždění schválilo poměrem hlasů 41:0 R.A. Kadyrova ve funkci hlavy republiky

- 20.3. ruská agentura Interfax s odkazem na policejní zdroje, že ruské ozbrojené síly při speciální akci v Ingušsku 28.3. zabily vůdce čečenských a severokavkazských separatistů Dokku Umarova

ČESKO

- 17.1. novým ministrem životního prostředí jmenoval prezident Mgr. Tomáše CHALUPU
- 8.4. svou rezignaci ohlásil ministr dopravy JUDr. Vít Bárta
- 22.4. prezident republiky přijal demisi ministra dopravy JUDr. Víta Bárty a na návrh předsedy vlády jmenoval dosavadního ministra vnitra Radka JOHN-a místopředsedou vlády a předsedou Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí (zřízen 27.4.), na jeho místo novým ministrem vnitra jmenoval Jana KUBICE a novým ministrem dopravy JUDr. Radka ŠMERDA-u, Ph.D.
- 26.4. Poslanecká sněmovna odmítla v poměru hlasů 114:84 návrh opozice na vyslovení nedůvěry vládě
- 28.4. prezidentem Svazu průmyslu a dopravy ČR byl valnou hromadou zvolen Ing. Jaroslav HANÁK
- 20.5. prezident přijal demisi místopředsedy vlády Radka Johna z 11.5.
- 26.5. Hospodářská komora ČR zvolila svým prezidentem opět Ing. Petra KUŽEL-a
- 29.6. svou demisi k 1.7. ohlásil ministr dopravy JUDr. Radek Šmerda, Ph.D.
- 1.7. prezident jmenoval místopředsedkyní vlády, předsedkyní Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí a předsedkyní Legislativní rady vlády ČR Mgr. Karolinu PEAKE a ministrem dopravy Mgr. Pavla DOBEŠ-e
- 4.10. prezident republiky odvolal ministra zemědělství Ing. Ivana Fuksu a 6.10. jmenoval jeho nástupcem Ing. Petra BENDL-a
- 9.11. pro podezření z finančních machinací a korupce odstoupil ministr průmyslu a obchodu Ing. Martin Kocourek (14.11. demisi přijal prezident a 16.11. jmenoval novým ministrem MUDr. Martina KUBA-u)
- 13.12. prezident přijal demisi ministra kultury MUDr. Jiřího Bessera z 8.12. s tím, že ve funkci skončí 16.12.
- 14.12. Poslanecká sněmovna schválila hlasy 159 poslanců změnu ústavy, která zavádí přímou volbu prezidenta; změnu musí ještě schválit Senát
- 20.12. novou ministryní kultury jmenována Alena HANÁKOVÁ

ČÍNA

- 11.10. při příležitosti návštěvy prvního tajemníka KS Vietnamu v Číně podepsali v Pekingu náměstci ministrů zahraničí Číny (Zhang Zhijun) a Vietnamu (Ho Xuan Son) dohodu o řešení teritoriálních sporů o svrchovanost nad Paracelskými a Spratlyho ostrovy v oblasti Jihočínského moře, které spočívají v řadě opatření pro snižování napětí

náčelník Generálního štábu ČLOA generál ČCHEN Ping-te /CHEN Bingde/

ČUVAŠSKO

- 6.2. odstoupila premiérka Nina Suslonova, úřadujícím předsedou kabinetu ministrů se stal Aleksandr IVANOV
- 23.3. novým předsedou kabinetu ministrů byl jmenován Oleg Vitaljevič MAKAROV; parlament jej schválil poměrem hlasů 34:5
- 4.12. parlamentní volby do Státní rady se 73 členy

- 9.12. odstoupil premiér Makarov, úřadujícím předsedou kabinetu ministrů se stal Michail Gennadjevič NOZDRJAKOV
- 15.12. novým předsedou Státní rady byl zvolen Jurij Aleksejevič POPOV
- 23.12. novým předsedou kabinetu ministrů byl jmenován Ivan Borisovič MOTORIN

DAGESTÁN

- 13.3. parlamentní volby do Lidového shromáždění s 92 členy
- 1.4. předsedou Lidového shromáždění byl na jeho ustavující schůzi zvolen poměrem hlasů 82:2 Magomed-Sultan MAGOMEDOV

DÁNSKO

- 8.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 26.8. premiér vyhlásil parlamentní volby na 15.9.
- 15.9. parlamentní volby do Folketingu se 179 členy proběhly za účasti 87,71 % oprávněných voličů
- 16.9. poté, co demisi své vlády podal premiér Rasmussen, byla sestavením nového kabinetu pověřena předsedkyně vítězné sociální demokracie Helle Thorning-Schmidt
- 3.10. jmenována nová vláda (MP Helle THORNING-SCHMIDT, MZV Villy SØVNDAL)
- 4.10. předsedou Folketingu byl zvolen Mogens LYKKETOFT

DOMINIKÁNSKÁ REPUBLIKA

- 10.3. změny ve vládě (MZV zůstává)

DŽIBUTSKO

- 8.4. v prezidentských volbách byl za účasti 69,68 % oprávněných voličů a bojkotu opozice do nejvyššího úřadu znovu zvolen Ismael Omar GUELLEH, který získal 80,63 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidát Mohamed Warsama Ragueh 19,37 % (inaugurace 8.5.)
- 13.4. Ústavní soud potvrdil výsledky prezidentských voleb
- 10.5. v souladu s ústavou odstoupila vláda premiéra Dilleity, který byl 11.5. pověřen sestavením vlády nové
- 12.5. nově zvolený prezident Guelleh jmenoval novou vládu (MP Dilleita Mohamed DILLEITA, MZV Mahamoud Ali YOUSSEUF)

EGYPT

- 28.1. v souvislosti s nepokoji a demonstracemi veřejnosti proti režimu nařídil prezident Mubarak vládě, aby podala demisi, protože chce jmenovat vládu novou
- 29.1. poté, co vláda odstoupila, pověřil prezident sestavením nové vlády leteckého maršála Ahmada ŠAFÍK-a /Ahmed El-Shafiq/ a po téměř 30 letech do neobsazené funkce viceprezidenta jmenoval generála Umara SULAJMÁN-a /Omar Suleiman/
- 31.1. prezident jmenoval novou vládu (MP Ahmad ŠAFIK, MZV Ahmad Alí Abul GHAJT /Ahmed Ali Abul Gheit/)
- 10.2. na základě pokračujících protestů veřejnosti oznámil prezident, že většinu svých pravomocí předal viceprezidentovi
- 11.2. odstoupil prezident Mubarak a moc předal Nejvyššímu radě ozbrojených sil se 20 členy vedené vrchním velitelem ozbrojených sil a dosavadním ministrem

- obrany polním maršálem Muhammadem Husajnem TANTÁVÍ-m /Mohamed Hussein Tantawi/, aby vládla zemi do příštích voleb; téhož dne rezignoval viceprezident Sulajmán
- 13.2. Nejvyšší rada ozbrojených sil rozpustila parlament a pozastavila platnost ústavy (novou má schválit lidové referendum do dvou měsíců); vláda získala statut přechodné vlády
 - 15.2. Nejvyšší rada ozbrojených sil jmenovala osmičlenný výbor vedený soudcem Tárikem al-Bišrím, který má připravit novelizaci ústavy v oblasti záruk demokracie při prezidentských a parlamentních volbách
 - 23.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
 - 26.2. Nejvyšší rada ozbrojených sil schválila návrh ústavních změn, které vypracoval zvláštní výbor právníků a které budou předloženy ke schválení všelidovým referendem dne 19.3.; navrhované změny spočívají v omezení prezidentských mandátů na dva pro stejnou osobu, soudním dohledu nad volbami, v požadavku na povinné jmenování viceprezidenta, jakož i v možnosti kandidatury nezávislých kandidátů, podpoří-li je 30 poslanců Lidového shromáždění nebo 30 tisíc voličů, žijících alespoň v 15 z celkového počtu 29 provincií země, popř. politická strana, která získala alespoň jeden mandát v parlamentu
 - 3.3. Nejvyšší rada ozbrojených sil oznámila, že přijala rezignaci premiéra Ahmada Šafíka a sestavením nové vlády pověřila Isáma Abdalazíze ŠARAF-a /Essam Abdel Aziz Sharaf/
 - 4.3. vojenská rada oznámila, že všelidové referendum k ústavním změnám se bude konat 19.3.
 - 6.3. jmenována nová vláda (MZV Nabíl AL-ARÁBÍ /Nabil al Arabi/), která složila slib 7.3.
 - 19.3. ve všelidovém referendu, kterého se zúčastnilo 41,2 % oprávněných voličů, se 77,27 % hlasujících vyslovilo pro navrhované změny ústavy a 22,73 % proti nim (účinnosti nabyla 30.3. podpisem předsedy Nejvyšší rady ozbrojených sil)
 - 15.5. ministr zahraničí Nabíl al-Arábí byl s působností od 1.6. zvolen generálním tajemníkem Arabské ligy; 18.6. řízení ministerstva zahraničí převzal jeho dosavadní náměstek Mohamed El-ORABI
 - 27.6. novým ministrem zahraničí byl jmenován Mohamed Abdel Hay EL-ORABI poté, co byl jeho předchůdce zvolen do vedení Arabské ligy
 - 16.7. v předvečer očekávaných změn ve vládě kvůli pomalému postupu reformy odstoupil ministr zahraničí Mohamed el-Orabi
 - 17.7. premiér navrhl rekonstruovanou vládu
 - 21.7. složením slibu nastoupila do úřadu rekonstruovaná rada ministrů (MP Isám Abdalazíz ŠARAF, MZV Mohamed Kamel AMR)
 - 18.9. vládnoucí vojenská rada navrhla konání předčasných parlamentních voleb ve třech fázích do obou komor, a to od 21.11.2011 do 3.1.2012 do Lidového shromáždění s 508 členy a od 22.1. do 4.3.2012 do Poradní rady s 270 členy; příslušný dekret má být vydán 26.9.
 - 27.9. vojenská rada svým dekretem potvrdila termíny konání zhruba měsíc trvajících parlamentních voleb do Lidového shromáždění (28.11.2011 – 10.1.2012) a Poradní rady (29.1. – 11.3.2012)
 - 29.9. koalice 37 politických stran – Demokratická aliance – a Strana svobody a rovnosti, spojená s Muslimským bratrstvem, pohrozily bojkotem parlamentních voleb, pokud vojenská vláda do té doby nezmění sporný článek volebního zákona, který třetinu mandátů vyhražuje nezávislým kandidátům
 - 21.11. prozatímní vláda podala demisi

- 22.11. Nejvyšší rada ozbrojených sil přijala demisi prozatímní vlády, potvrdila konání parlamentních voleb 28.11. a slíbila uspořádat konání prezidentských voleb v červenci 2012, kdy rada předá moc civilní správě, jak žádají nespokojení občané na káhirském náměstí Tahrír
- 24.11. sestavením nové vlády byl pověřen Kamál Ahmed AL-GANZÚRÍ /Kamal Ahmed el-Ganzouri/, který se sestavením vlády počká na výsledky voleb
- 28.-29.11. 1. fáze předčasných parlamentních voleb do rozšířeného Lidového shromáždění s 508 členy o 150 mandátů v devíti governorátech (mj. Cairo, Alexandria, Port Saíd a Assiyut) proběhla za volební účasti 59 %
- 5.-6.12. opakované volby v 52 z 56 volebních obvodů 1. fáze, v nichž nezískal žádný kandidát požadovanou nadpoloviční většinu
- 6.12. premiér Kamál Ahmed al-Ganzúrí oznámil složení své vlády národní záchrany (MZV Mohamed Kamel AMR), která složila slib 7.12.
- 7.12. Nejvyšší rada ozbrojených sil předala prezidentské pravomoci, s výjimkou velení ozbrojeným silám a vztahů k soudní moci) předsedovi vlády al-Ganzúrímu
- 14.-15.12. 2. fáze předčasných parlamentních voleb v 9 dalších governorátech (mj. Beni Suef, Ismailia, Suez, Sohag a Giza), v níž bylo v prvním kole za volební účasti 65 % registrovaných voličů zvoleno 68 ze 148 individuálních mandátů; ve zbývajících obvodech proběhlo druhé kolo 21. a 22.12.

EKVÁDOR

- 17.1. prezident zaslal Ústavnímu soudu ke schválení znění 10 otázek do připravovaného referenda o ústavní reformě; soud se musí vyjádřit do 45 dní
- 7.5. referendum o širokém okruhu reform, které předložil prezident Correa, schválilo většinu z nich většinou hlasů, kolísajících u jednotlivých otázek podle předběžných výsledků od 44,5 % do 48,5 %; 5 z 10 otázek se týkalo změn ústavy (referenda se zúčastnilo 77,38 % oprávněných voličů)
- 12.5. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 20.5. oznámeny definitivní výsledky referenda, jehož devět otázek občané schválili souhlasem pohybujícím se od 44,96 % do 50,46 %, zatímco nesouhlas se pohyboval od 39,25 % do 42,56 %
- 31.7. předsedou Národního shromáždění zvolen opět Fernando „Corcho“ CORDERO CUEVA
- 5.9. prezident vyhlásil na 60 dní výjimečný stav, který mu umožnil jmenovat soudce a změny ve státním rozpočtu bez souhlasu parlamentu
- 24.10. na přání prezidenta Correy podala demisi celá vláda, 10.11. jmenován rekonstruovaný kabinet (MZV Ricardo PATIÑO AROCA)

ESTONSKO

- 6.3. parlamentní volby do Státního shromáždění se 101 členem proběhly za účasti 63,53 % oprávněných voličů
- 23.3. uzavřena koaliční dohoda konzervativní Estonské reformní strany (ER) a pravicového Svazu Pro Patria et Res Publica (IRPL)
- 4.4. předsedkyní Státního shromáždění byla opětovně zvolena Ene ERGMA
- 6.4. jmenována nová vláda (MP Andrus ANSIP, MZV Urmas PAET)
- 29.8. Státní shromáždění zvolilo prezidentem na další funkční období Toomase Hendrika ILVES-e, který získal podporu 73 poslanců, zatímco jeho protikandidát Indrek Tarand 25 poslanců; 3 hlasy byly neplatné

FAERSKÉ OSTROVY

- 29.10. předčasné parlamentní volby do Sněmovny se 33 členy se konaly za účasti 86,6 % registrovaných voličů
- 14.11. na ustavující schůzi Sněmovny byl jejím předsedou zvolen Jógvan Á LAKJUNI
- 14.11. vytvořena nová vláda (MP a MZV Kaj Leo Holm JOHANNESSEN)

FILIPÍNY

- 10.-11.2. v Kuala Lumpur proběhlo 20. kolo mírových rozhovorů mezi vládou a Islámskou frontou osvobození Morů (MILF) o politickém řešení situace na ostrově Mindanao
- 15.2. v Nesbru u Oslo byly obnoveny mírové rozhovory mezi vládou a rebely z Komunistické strany Filipín (CPP) a její Nové lidové armády o prodloužení příměří a dalších jednáních; po dobu jednání vyhlásili rebelové týdenní příměří
- 18.2. úřadujícím ministryní zahraničí jmenována Erlinda F. BASILIO poté, co si ministr Romulo vzal časově neomezenou dovolenou
- 23.2. z funkce odstoupil ministr zahraničí Alberto F. Romulo, 25.2. byl úřadujícím ministrem jmenován Albert F. DEL ROSARIO (úřad nastoupil 2.3.)
- 5.8. ve snaze usplňit dohodu o míru sešel se v Tokiu prezident Aquino s předsedou hlavní muslimské separatistické skupiny, Islámské fronty osvobození Morů (MILF), poprvé po 14 letech mírových jednání

FINSKO

- 16.2. parlament schválil poměrem hlasů 144:29 řadu ústavních dodatků, které však vyžadují potvrzení nově zvoleným parlamentem
- 15.3. byl rozpuštěn Říšský sněm a předčasné parlamentní volby vyhlášeny na 17.4.
- 17.4. parlamentní volby do Říšského sněmu se 200 poslanci se konaly za účasti 67,37 % registrovaných voličů
- 27.4. prezidentka zahájila zasedání nově zvoleného parlamentu
- 20.5. poté, co antievropská a antiimigrační strana Práví Finové (Perussuomalaiset – PS) 12.5. ukončila účast na jednáních o vytvoření pravicové vlády, zahájil předseda vítězné konzervativní Strany národní koalice Jyrki Katainen rozhovory o vytvoření tzv. duhové koalice
- 17.6. vytvořena tzv. duhová koalice šesti politických stran, 18.6. jmenována nová vláda
- 22.6. Říšský sněm schválil poměrem hlasů 118:72 složení nové vlády, složené ze zástupců 6 politických stran (MP Jyrki Tapani KATAINEN, MZV Erkki TUOMIOJA)
- 23.6. předsedou Říšského sněmu byl zvolen Eero HEINÄLUOMA

FRANCIE

- 27.2. po týdnech kritiky pro své úzké vztahy se svrženým tuniským režimem rezignovala ministryně zahraničí Michel Alliot-Marie; jejím nástupcem se stal dosavadní ministr obrany a veteránů Alain JUPPÉ, jehož ve funkci nahradil Gérard Longuet; v provedené rekonstrukci vlády se novým ministrem vnitra, zámořské Francie, územních kolektivit a imigrace stal Claude Guéant (nástup do funkcí 1.3.)
- 13.5. ministr vnitra oznámil, že prezidentské volby se uskuteční 22.4.2012 a jejich případné 2. kolo 6.5.2012

- 29.6. na návrh premiéra Fillona jmenoval prezident dosavadního ministra rozpočtu François Baroina novým ministrem hospodářství, financí a průmyslu poté, co dosavadní ministryně Christiane Lagarde byla 28.6. zvolena generální ředitelkou Mezinárodního měnového fondu; novou ministryní rozpočtu, veřejných účtů, státní správy a státních reforem a mluvčí vlády se stala Valérie PÉCRESSE, ministrem státní správy François SAUVADET, ministrem vysokého školství a výzkumu Laurent WAUQUIEZ a ministrem evropských záležitostí Jean LEONETTI
- 25.9. nepřímé volby do rozšířeného Senátu rozhodovaly o obsazení 165 ze 348 míst v horní komoře; na volbách se podílelo 72 tisíc starostů a členů místních, departmentálních a oblastních rad
- 1.10. novým předsedou Senátu byl zvolen Jean-Pierre BEL

FRANCOUZSKÁ GUAYANA

- 27.4. prefektem byl jmenován Denis LABBÉ (úřad převzal 16.5.)

FRANCOUZSKÁ POLYNÉSIE

- 7.1. úřadujícím vysokým komisařem se stal Alexandre ROCHATTE
- 24.1. úřad vysokého komisaře nastoupil Richard DIDIER
- 1.3. prezident Gaston Tong Sang odvolal šest ministrů ze své vlády kvůli rozporům o rozpočtu na r. 2011 mezi vládou a Shromážděním, které již v prosinci 2010 odmítlo schválit vládní návrh
- 8.3. předseda Shromáždění Oscar Temaru vyzval francouzského vysokého komisaře Didiera, aby ve sporu mezi vládou a parlamentem zakročil; ten však kompetenční spor postoupil francouzskému soudu
- 1.4. 29 poslanců územního Shromáždění vyslovilo nedůvěru vládě prezidenta Sanga a novým prezidentem (již popáté od června 2004) zvolilo svého předsedu Oscara Manutahi TEMARU-a; úřad předsedy Shromáždění prozatím převzal Anthony GÉROS
- 6.4. prezident Temaru oznámil složení nové vlády, v níž post viceprezidenta zaujímá Anthony GÉROS
- 14.4. novým předsedou Shromáždění byl zvolen Jacques „Jacqui“ Tiamatahi DROLLET
- 3.7. Národní shromáždění Francie schválilo volební reformu území, která má obnovit jeho politickou stabilitu (před tím ji již schválil Senát)
- 18.8. Shromáždění schválilo poměrem hlasů 30:26 rezoluci, v níž žádá Francii, aby byla Francouzská Polynésie vrácena na seznam zemí, které by měly být dekolonizovány

GABON

- 13.1. prezident znovu jmenoval předsedou vlády Paula Biyoghé MBA
- 14.1. prezident oznámil složení nové vlády (MZV Paul TOUNGUI)
- 17.12. parlamentní volby do Národního shromáždění se 120 členy proběhly za účasti 34,28 % oprávněných voličů poté, co k jejich bojkotu vyzvaly některé opoziční strany a společenské organizace

GAMBIE

- 27.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 24.11. za účasti 82,6 % oprávněných voličů se konaly prezidentské volby, v nichž opakovaně zvítězil Yahya Abdul-Azziz Jemus Junkung JAMMEH, který

obdržel 71,54 % odevzdaných hlasů; jeho oponenti Ousainou Numu Kunda Darboe a Hamat Ngany Kumba Bah získali 17,36 %, resp. 11,11 % (inaugurace 19.1.2012)

GIBRALTAR

- 8.12. všeobecné volby do Parlamentu se 17 volenými a 3 *ex officio* členy se konaly za účasti 82,5 % oprávněných voličů
- 9.12. novým hlavním ministrem byl zvolen Fabián PICARDO
- 21.12. předsedou Parlamentu byl zvolen opět Haresh K. BUDHRANI

GRÓNSKO

- 1.4. úřad vysoké komisařky převzala Mikaela ENGELL

GRUZIE

- 1.4. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu odmítl projednat žádost gruzínské vlády, obviňující Rusko a separatistické republiky Abcházsko a Jižní Osetii z etnických čistek gruzínského obyvatelstva a související údajné porušování lidských práv, protože obě země o tom společně dosud vůbec nejednaly

GADELOUPE

- 17.7. úřadujícím prefektem se stal Philippe JAUMOILLÉ poté, co stávající prefekt Jean-Luc Fabre odstoupil ze zdravotních důvodů
- 24.8. novým prefektem byl jmenován Amaury DE SAINT-QUENTIN (úřad nastoupil 11.9.)

GUAM

- 3.1. inaugurace nového guvernéra Eddieho Baza CALVO a jeho vlády
- 22.6. guvernér Eddie B. Calvo se obrátil na dekolonizační výbor OSN s výzvou, že domorodí obyvatelé ostrova nemohou dosáhnout dalších svých perspektiv za současného politického statutu ostrova, který je vnějším nezačleněným územím USA, a žádají o své sebeurčení; guvernér předpokládá uspořádat plebiscit o samosprávě ostrova spolu s parlamentními vlbami v r. 2012 nebo 2014

GUATEMALA

- 14.1. předsedou Kongresu republiky byl do 14.1.2012 zvolen José Roberto ALEJOS CAMBARA
- 8.3. přes ústavní zákaz pro příbuzné usilovat o nástupnictví po stávajícím prezidentovi, oznámila jeho manželka Sandra Torres de Colom, že bude kandidovat v prezidentských volbách v září 2011
- 2.4. Nejvyšší soud zastavil rozvodové řízení o zrušení manželství prezidenta Alvara Coloma a jeho ženy Sandry Torresové, která chtěla tímto krokem obejít ústavní zákaz pro příbuzné stávajícího prezidenta kandidovat na tento úřad bezprostředně po něm (8.4. bylo manželství prezidentského páru rozvedeno poté, co příslušný rodinný soud v hlavním městě odmítl všech 15 námitek jako bezdůvodných)
- 19.5. Ústavní soud odmítl všechny stížnosti proti rozvodu manželství prezidenta Coloma a jeho ženy, která chce tímto trikem obejít ústavní zákaz kandidatury na úřad hlavy státu po svém manželovi

- 30.6. s odvoláním na zřejmý legální podvod odmítl Nejvyšší volební soud kandidatury bývalé manželky prezidenta Coloma Sandry Torresové v prezidentských volbách 11.9. poté, co ji 29.6. odmítla zaregistrovat mezi kandidáty příslušná volební komise
- 8.8. Ústavní soud rozhodl, že bývalá manželka prezidenta Coloma Sandra Torresová de Colom není způsobilá ucházet se o zvolení v zářijových prezidentských volbách
- 11.9. parlamentní volby do Kongresu republiky se 158 členy se konaly za účasti 69,34 % registrovaných voličů
- 11.9. v prezidentských volbách nejlépe uspěli Otto Fernando Pérez Molina (36,01 %) a Manuel Antonio Baldizón Méndez (23,20 %), kteří postupují do 2. kola 6.11.; na dalších místech se umístili José Eduardo Suger Cofiño (16,38 %), Mario Amílcar Estrada (8,57 %), Harold Osberto Caballeros López (6,16 %), Rigoberta Menchú Tum (3,27 %), Juan Guillermo Gutiérrez Strauss (2,76 %), Patricia Escóbar Dalton de Arzú (2,18 %), Alejandro Giammattei Falla (1,04 %) a Adela Camacho de Torrebiarte (0,43 % odevzdaných hlasů), prázdné hlasovací lístky – 7,85 %, neplatné hlasovací lístky – 4,33 % ; účast 69,38 % oprávněných voličů
- 6.11. ve druhém kole prezidentských voleb byl za účasti 60,83 % oprávněných voličů do čela státu zvolen Otto Fernando PÉREZ MOLINA, který získal 53,74 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho soupeř Manuel Antonio Baldizón Méndez 46,26 % (inaugurace 14.1.2012)

GUAYANA

- 28.11. parlamentní volby do Národního shromáždění se 70 členy a prezidentské volby se 4 kandidáty proběhly za účasti 72,9 % oprávněných voličů; novým prezidentem byl zvolen Donald RAMOTAR z PPP/C (48,62 %), na dalších místech se umístili David Granger/APNU (40,83 %), Khemraj Ranjattan/AFC (10,33 %) a Peter Persaud/0,26 % (0,2 %); inaugurace 3. 12.
- 5.12. jmenována nová vláda (MP Samuel Archibald Anthony HINDS, MZV Carolyn RODRIGUES-BIRKETT)

GUERNSEY

- 23.2. skončil mandát guvernéra Sira Fabiana Malbona, úřadujícím guvernérem se stal bailiff Geoffrey Robert ROWLAND
- 15.4. úřad guvernéra nastoupil letecký maršál Peter Brett WALKER

GUINEA

- 26.9. Nezávislá národní volební komise stanovila termín parlamentních voleb na 29.12.2011
- 29.12. parlamentní volby do Národního shromáždění byly odloženy na neurčito

GUINEA – BISSAU

- 27.8. změny ve vládě (novým ministrem zahraničí se stal Mamadu Saliu Djaló PIRES)
- 21.12. RB OSN schválila rezoluci č. 2030 (2011) o prodloužení mandátu integrovaného mírového úřadu (UNIOGBIS) do 28.2.2013
- 27.12. poté, co byl 26.12. odhalen pokus ozbrojených sil o svržení civilní vlády, oznámili velitel armády generál Antonio Injai a ministr obrany Bacrio Dja, že

došlo k zatčení 30 důstojníků, vč. velitele námořnictva kontraadmirála José Amérika Bubo Na Tchuta, obviněného z velení převratu

HAITI

- 10.1. mise Organizace amerických států doporučila prezidentovi Prévalovi, kterému končí mandát 7.2., ale byl parlamentem zmocněn setrvat v případě nutnosti ve funkci až do května, aby vládní kandidát Jude Célestin dobrovolně odstoupil z 2. kola prezidentských voleb 16.1., protože podle jejich zjištění získal méně hlasů než v pořadí třetí Michel Martelly
- 15.1. na neurčito bylo odloženo 2. kolo prezidentských voleb do rozhodnutí Prozatímní volební komise, kdo se ho může zúčastnit
- 25.1. poté, co mezinárodní pozorovatelé shledali výsledky 1. kola prezidentských voleb zfalšované v jeho prospěch, stáhla vládní strana „Koalice Inite“ svého kandidáta Jude Celestina ze 2. kola voleb, aby umožnila jeho konání a uklidnění vnitropolitické situace
- 28.1. Prozatímní volební komise ohlásila konání 2. kola prezidentských voleb v odloženém termínu 20.3. poté, co 2.2. oznámí konečné úřední výsledky 1. kola
- 3.2. Prozatímní volební komise (CEP) upravila konečné výsledky prezidentských voleb z 28.11.2010 a oznámila, že 20.3. se 2. kola prezidentských voleb zúčastní kandidáti Mirlande Manigat a Michel Joseph Martelly (a nikoliv Jude Célestin, jak bylo oznámeno předběžně v prosinci 2010)
- 20.3. proběhlo 2. kolo prezidentských a parlamentních voleb v 18 obvodech Poslanecké sněmovny a v jednom senátním obvodě, kde nebyli zvoleni zákonodárci v prvním kole
- 20.4. CEP byly zveřejněny oficiální výsledky 2. kola prezidentských voleb, v nichž zvítězil Michel Joseph MARTELLY, který získal 67,57 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidátka Mirlande Manigat 31,74 % ; proti oběma kandidátům hlasovalo 0,69 % voličů, účast dosáhla 22,52 % oprávněných voličů (inaugurace 14.5.)
- 21.4. vítězem prezidentských voleb byl úředně vyhlášen Michel Joseph MARTELLY
- 25.4. Prozatímní volební komise odložila vyhlášení výsledků 2. kola parlamentních voleb do Poslanecké sněmovny v 18 obvodech a do Senátu v jednom obvodě, které proběhlo 20.3., a o z důvodů zajištění jejich transparentnosti a věrohodnosti
- 26.4. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Sorel JACINTHE
- 28.4. předsedou Senátu byl zvolen Rodolphe JOAZILE
- 9.5. Národní shromáždění schválilo změny ústavy, které nabyly účinnosti 14.5., odmítlo však souhlas s tím, aby prezident mohl sloužit dvě pětiletá funkční období po sobě
- 13.5. v souvislost s nadcházející inaugurací nového prezidenta demisi podala vláda premiéra Belleriveho
- 15.5. nově zvolený prezident Martelly nominoval na úřad předsedy vlády Daniela-Gérarda ROUZIER-a (nominaci předložil parlamentu 20.5.)
- 22.6. Poslanecká sněmovna odmítla poměrem hlasů 42:19 nominaci Daniela-Gérarda Rouziera na úřad předsedy vlády
- 6.7. prezident navrhl jako svého druhého dominantu na funkci předsedy vlády Bernarda GOUSSE-ho

- 1.8. 58 z 99 členů Poslanecké sněmovny podepsalo výzvu k podpoře druhého prezidentova kandidáta na úřad předsedy vlády v zájmu „ovladatelnosti země a pokroku haitského lidu!
- 2.8. opozicí ovládaný Senát přesto prezidentova kandidáta na premiérský post a bývalého ministra spravedlnosti Bernarda Gousseho odmítl poměrem hlasů 16:0
- 5.9. svou třetí nominaci na post premiéra oznámil prezident Martelly; je jím Garry CONILLE
- 16.9. Poslanecká sněmovna schválila jednomyslně (89:0) nominaci Garry Conilleho na úřad předsedy vlády
- 5.10. Senát schválil poměrem hlasů 17:3 při 9 abstencích nominaci Garry Conilleho na funkci předsedy vlády
- 13.10. designovaný premiér Conille oznámil složení své vlády (MZV Laurent LAMOTHE)
- 14.10. RB OSN schválila rezoluci č. 2012 (2011), podle které obnovila mandát mírové mise OSN MINUSTAH do 15.10.2012 a snížila její rozsah o 3000 vojáků a policistů s ohledem na postupující stabilizaci politické moci v zemi
- 14.10. Senát schválil poměrem hlasů 16:4 s 5 abstencemi složení nové vlády země
- 15.10. v poměru hlasů 81:0 při 7 abstencích schválila Poslanecká sněmovna program a složení nové 17-členné vlády (MP Garry CONILLE, MZV Laurent LAMOTHE); vláda se funkce ujala 18.10.
- 18.11. 16 let po rozpuštění ozbrojených sil oznámil prezident Martelly záměr zřídit nové obranné a bezpečnostní složky státu; západní státy, které poskytují zemi finanční pomoc, však s plánem nesouhlasí a trvají na použití poskytnutých prostředků na obnovu země po zemětřesení v r. 2010

HERM

- 1.10.2008 nájemcem ostrova se stal John SINGER

HONDURAS

- 12.1. Národní kongres schválil poměrem hlasů 103:25 opatření, umožňující konání referenda o změnách ústavy ve věci možného znovuzvolení prezidenta a délky jeho mandátu (opakovaně tak učinil i 19.1.)
- 17.2. ve třetím čtení schválil Národní kongres poměrem hlasů 104:11 při jedné abstenci změnu ústavy, umožňující konání celonárodního referenda o ústavních změnách, týkajících se možnosti opětovného zvolení stávajícího prezidenta; ústava dosud konání takového referenda zakazovala
- 26.3. Nejvyšší soud zrušil tři nejzávažnější obvinění proti bývalému prezidentovi Zelayovi, svrženému v červnu 2009 a žijícímu dnes v Dominikánské republice; obvinění z korupce při organizaci referenda, které mělo změnit ústavu, zůstává v platnosti
- 22.5. poté, co v kolumbijské Cartageně podepsal dohodu se svým nástupcem, byl svrženému prezidentovi Zelayovi vládními úřady umožněn návrat do země z exilu, kam musel odejít po svém svržení v r. 2009; dohoda, kterou zprostředkovali prezidenti Kolumbie a Venezuely, zároveň umožní návrat Hondurasu do Organizace amerických států, z níž byl v r. 2009 vyloučen. Začátkem května současně Nejvyšší soud zrušil všechna zbývající obvinění proti Zelayovi a zajistil tak jeho beztrestnost.
- 28.5. do země se z emigrace vrátil bývalý prezident Manuel Zelaya, svržený armádou v r. 2009

- 1.6. na zvláštním zasedání ve Washingtonu rozhodli zástupci členských zemí OAS v poměru 32:1 o opětovném přijetí Hondurasu do Organizace amerických států, která jej vyloučila v r. 2009 po svržení prezidenta Zelayi
- 7.7. Komise pravdy a smíření vydala prohlášení, podle kterého její šetření prokázalo, že zbavení prezidenta Zelayi úřadu 28.6.2009 bylo protiústavní a jen státním převratem
- 10.9. změny ve vládě (odvolán ministr zahraničí Mario Canahuati, úřadujícím ministrem byl jmenován Alden RIVERA MONTES)
- 16.9. novým ministrem zahraničí byl jmenován Arturo CORRALES ALVAREZ
- 5.12. poté, co jej schválil Národní kongres, podepsal prezident dekret o zavedení mimořádných opatření v oblasti veřejné bezpečnosti na období 90 dní

CHILE

- 14.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 15.3. obě komory parlamentu zvolily své nové předsedy, a to Patricia MELERO ABAROA (Poslanecká sněmovna) a Guida GIRARDI LAVÍN-a (Senát republiky)
- 23.3. bolivijský prezident Morales oznámil, že jeho vláda dá 132 let starý spor s Chile o přístup k moři k mezinárodnímu soudu, protože přímá jednání nepřinášejí po řadu let žádný pokrok a chilská vláda odmítla předat konkrétní návrhy do lhůty 23.3., kterou si dala Bolívie
- 18.7. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 29.12. změny ve vládě (MZV zůstává)

CHORVATSKO

- 29.7. Ústavní soud zrušil dodatek k zákonu o právech menšin z června 2010, který garantoval nejméně 3 místa v parlamentu Saboru etnickým menšinám, tvořícím alespoň 1,5 % celkové populace; i když se dodatek týká jen Srbů, kteří tvoří cca 4 % obyvatel, vláda rozsudek přijala s výhradami
- 18.8. premiérka Kosorová odmítla požadavek prezidenta Josipoviće na odvolání místopředsedy vlády a ministra zahraničí a evropské integrace Gorana Jandrokoviće, který údajně nedodržel předpisy pro jmenování velvyslanců
- 4.12. parlamentní volby do Saboru se 151 členem proběhly za účasti 61,94 % oprávněných voličů
- 9.12. v Bruselu byla při příležitosti summitu EU podepsána prezidentem a premiérkou přístupová smlouva s EU k 1.7.2013, pokud ji schválí občané Chorvatska v referendu a ratifikují všechny členské státy EU
- 14.12. prezident pověřil sestavením nové vlády předáka vítězného uskupení z parlamentních voleb Zorana MILANOVIĆ-e
- 19.12. prezident vyhlásil termín referenda o vstupu země do EU na 22.1.2012
- 22.12. předsedou Saboru byl zvolen Boris SPREM
- 23.12. parlament schválil 89 hlasy novou vládu (MP Zoran MILANOVIĆ, MZV prof. Dr. Vesna PUSIĆ)

INDIE

- 6.1. zveřejněna zpráva bývalého předsedy Nejvyššího soudu B.N. Shrikrishny o tom, zda a jak má být vytvořen nový svazový stát Telangana; jím vedený výbor doporučil setrvání oblasti v rámci státu Andhrapradéš, ale s posílením jejího ekonomického rozvoje a politické samosprávy, vč. zřízení oblastní rady

- 14.1. ministr vnitra Gópal Krišna Pillai připustil snížení počtu vojáků v oblasti Kašmíru do 12 měsíců až o čtvrtinu v reakci na trvalou nespokojenost s přítomností vládního vojska ze strany místní muslimské většiny
- 19.1. premiér Singh provedl změny ve vládě s cílem posílit některé ekonomické rezorty (MZV zůstává)
- 10.2. vlády Indie a Pákistánu se dohodly na obnovení mírových rozhovorů, které indická vláda přerušila po teroristických útocích v Bombaji na podzim 2008; oficiálně budou obnoveny při návštěvě pákistánského ministra zahraničí v Dillí v červenci t.r.
- 28.-29.3. v New Delhi byly obnoveny rozhovory náměstků ministrů vnitra Indie a Pákistánu o společném vyšetřování teroristického útoku v Bombaji v listopadu 2008
- 23.6. v Islamabádu zahájeny dvoudenní rozhovory státní tajemníků zahraničí Indie (Nirupama RAO) a Pákistánu (Salman BASHIR) o obnově vzájemných vztahů
- 4.7. 81 poslanců za oblast Telangana hromadně rezignovalo na mandáty ve Státním shromáždění státu Andhra Praděš na protest proti pomalému postupu ustavování nového spolkového státu Telangana; obdobně odešlo nejméně 10 poslanců vládní strany, zvolených v Telanganě, z federální Sněmovny lidu
- 12.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 18.7. vláda státu Západní Bengálsko se dohodla s hlavní gurkhskou politickou stranou GJM (Gorkha Janamukti Morcha) na smlouvě s ústřední i západobengálskou vládou o větší autonomii pro nepálsky hovořící Gurkhy žijící v okolí Darjeelingu; ostatní gurkhské strany trvají na vytvoření vlastního gurkhského státu na severu Západního Bengálska
- 23.8. vláda zahájila první oficiální rozhovory s přívrženci bojovníka proti korupci Anna Hazareho, který drží od dubna t.r. hladovku proti navrhovanému znění zákona o boji proti korupci, který je podle jeho názoru nedostatečný
- 26.8. aby přiměla 74-letého aktivistu Hazareho ukončit hladovku, vyjádřila vláda souhlas se zahájením parlamentní debaty o návrhu mnohem důraznějšího protikorupčního zákona
- 3.9. separatistická Spojená osvobozená fronta Assámu (ULFA) podepsala v Novém Dillí dohodu s ústřední vládou o časově neomezeném příměří
- 3.10. maoističtí rebelové v Západním Bengálsku vyhlásili jednostranné příměří a zastavili vojenské akce proti vládním silám v oblasti Junglemahal s cílem zahájení mírových rozhovorů (14.11. příměří odvolali, protože vláda vojenské operace proti nim nezastavila)
- 16.11. hlavní ministryně nejlidnatějšího indického státu Uttar Pradesh Mayawati Kumari předložila státnímu shromáždění návrh na jeho rozdělení na 4 separátní státy – Awadh Pradesh, Poorvanchal, Bundelkhand a Paschim Pradesh (státní shromáždění návrh schválilo 21.11.)
- 22.11. zahájení zimního zasedání federálního parlamentu bylo paralyzováno snahou opozičních poslanců otevřít otázku rozdělení státu Uttar Pradesh, s níž opozice nesouhlasí

INDONÉSIE

- 29.6. novým náčelníkem štábu armády byl jmenován generálporučík Pramono Edhie WIBOWO
- 18.10. prezident oznámil složení své nové vlády (MZV Dr. Raden Muhammad Marty Muliana NATALEGAWA)

- 19.10. na manifestaci autonomistických sil, svolané do hlavního města provincie Papua Jayapury Hnutím za svobodnou Papuu (OPM), vyhlásilo pět papuánských separatistů z Papuánského lidového kongresu její nezávislost a vztyčilo její vlajku; při následném zákroku policie byli tři manifestující zabiti a stovky dalších byly zatčeny

INGUŠSKO

- 1.1. úřad prezidenta byl zrušen a nahrazen funkcí hlavy republiky; do ní byl zvolen Junus-bek Bamatgirejevič JEVKUROV
- 10.3. hlava republiky odvolala vládu Alekseje Vorobjova, úřadujícím předsedou vlády se stal Musa Mažitovič ČILIJEV (potvrzen 21.3.)
- 4.12. parlamentní volby do Národního shromáždění s 27 členy
- 13.12. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Mucharbek Iljasovič DIDIGOV

IRÁK

- 3.3. Ijád Alláví z frakce Irakíja oznámil, že nebude stát v čele nově vytvořeného politického a bezpečnostního orgánu – Rady pro národní strategii – protože vládní strana premiéra Malíkího neplní sliby, které dala jeho frakci Irakíja ohledně pravomocí nové rady, jejíž funkce dosud nebyly stanoveny, jakož i trvale marginalizuje roli Irakíje v politickém životě země
- 28.7. RB OSN schválila rezoluci č. 2001 (2011) o prodloužení mandátu mise OSN UNAMI o dalších 12 měsíců
- 11.9. vůdce radikálních šíitských milicí Muktada Sadr zastavil jejich útoky na americké okupační síly až do jejich plánovaného odchodu ze země do konce roku 2011
- 21.10. americký prezident Obama oznámil stažení všech zahraničních ozbrojených sil z Iráku do konce roku 2011
- 15.12. slavnostním ceremoniálem na americké základně Sather u Bagdádu ukončily USA oficiálně svou vojenskou přítomnost v zemi
- 21.12. poté, co byl na něho 19.12. vydán zatykač pro podezření z terorismu, požádal premiér Núrí Málíkí představitele oblasti Irácký Kurdistán o vydání tam uprchlého sunnitského viceprezidenta Táríka al-Hášimího

ÍRÁN

- 23.1. prezident nominoval dosud úřadujícího ministra zahraničí Ali Akbára SALEHÍho na funkci ministra; parlament jej potvrdil 30.1. v poměru hlasů 146:60
- 8.3. bývalý prezident Alí Kabar Hášim Rafsandžání byl zbaven funkce předsedy 86-členné Rady expertů, v níž ho nahradil ajatolláh Mohammed Réza MAHDÁVÍ KANÍ
- 14.5. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 25.5. ve funkci předsedy Islámského poradního shromáždění byl volbou potvrzen Alí Ardešír LARIDŽÁNÍ
- 9.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1984 (2011) o prodloužení mandátu panelu expertů, dohlížejících na dodržování sankcí související s jaderným programem Íránu, a to do 9.6.2012
- VI/11 100 členů parlamentu požádalo o předvolání prezidenta Ahmadínedžáda ke slyšení, které by mohlo skončit jeho odvoláním
- 2.11. poté, co několik zákonodárců stáhlo svou podporu výzvě z června, parlament zrušil předvolání prezidenta; iniciativa mezi poslanci však pokračuje, když 30.10. jich 73 podepsalo petici za prezidentovo předvolání

předseda Štábu náčelníků štábů generálmajor Hassan FIROUZABADI

IRSKO

- 16.1. odstoupil ministr zahraničí Michael Martin, aby se mohl 18.1. postavit předsedovi vlády a vládnoucí strany Fianna Fail ve věci vedení strany
- 18.1. vedení strany Fianna Fail podpořilo ve funkci dosavadního předsedu Cowena, který následně přijal demisi ministra zahraničí Martina (19.1. převzal jeho funkci)
- 19.1. ministři zdravotnictví, spravedlnosti, dopravy, obrany a podnikání, obchodu a inovací rezignovali poté, co premiér získal 18.1. důvěru vedení své strany
- 20.1. poté, co se mu nepodařilo doplnit kabinet novými ministry, oznámil premiér Brian Cowen záměr rozpustit parlament a vyhlásit předčasné parlamentní volby na 11.3.; současně přijal rezignaci 5 dalších ministrů, výkonem jejich funkcí pověřil další stávající ministry a sám převzal i funkci ministra zahraničních věcí
- 22.1. premiér Cowen odstoupil z funkce předsedy Fianna Fail
- 23.1. ve snaze uspíšit konání předčasných voleb odešli z vlády Zelení a přešli do opozice, vláda se tak stala menšinovou
- 1.2. premiér Cowen požádal prezidentku, aby rozpustila Poslaneckou sněmovnu a předčasné volby do ní vypsal na 25.2.
- 25.2. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny (*Dail Eireann*) se 166 členy proběhly za účasti 69,90 % oprávněných voličů
- 28.2. předseda strany Fine Gael jako vítěze voleb Enda Kenny zahájil rozhovory o sestavení vládní koalice (5.3. dohodnuta s labouristy)
- 9.3. předsedou Poslanecké sněmovny byl na její ustavující schůzi zvolen Seán BARRETT
- 9.3. ustavující schůze 31. Poslanecké sněmovny zvolila novým předsedou vlády poměrem hlasů 117:27 Endu KENNY-ho
- 9.3. jmenována nová vláda (MZV Eamon GILMORE)
- 25.5. předsedou Senátu byl zvolen Paddy BURKE
- 28.9. byla uzavřena nominace kandidátů pro prezidentské volby 27.10.
- 27.10. v prezidentských volbách byl za účasti 56,1 % oprávněných voličů zvolen 9. prezidentem Irska Michael Daniel HIGGINS, který v 1. kole získal 39,57 % odevzdaných hlasů (inaugurace 11.11.); na dalších místech se umístili Sean Gallagher (28,50 %), Martin McGuinness (13,72 %), Gay Mitchell (6,39 %), David Norris (6,18 %), Dana Rosemary Scallon (2,89 %) a Mary Davis (2,75 %); po 4. skrutiniu získal Higgins 61,6 % a Gallagher 38,4 %
- 27.10. ústavních referend o limitech platů soudců (79,74 % pro) a vyšetřovacích pravomocích parlamentních výborů (53,34 % proti) se zúčastnilo 55,96 %, resp. 55,94 % oprávněných voličů

ISLAND

- 25.1. Nejvyšší soud rozhodl, že volby Ústavodárného shromáždění 27.11.2010 byly neplatné, protože nebyla dodržena tajnost hlasování; vláda však rozpuštění Ústavodárného shromáždění odmítla s tím, že buď bude převoleno *en bloc* nebo že Althing zvolí jeho 25 nových členů
- 16.2. Althing schválil poměrem hlasů 44:16 při 3 abstencích dohodu o nejnovějším plánu splacení dluhů banky Icesave Velké Británii a Nizozemsku

- 20.2. poté, co 18.2. převzal nesouhlasnou petici občanů, kterou podpořilo více než 10 % obyvatel, prezident Grímsson vetoval zákon o kompenzaci dluhů a oznámil, že požaduje konání referenda; předcházející plán voliči odmítli v březnu 2010 většinou 93,2 %
- 25.2. po rozhodnutí Nejvyššího soudu o neplatnosti voleb do Ústavodárného shromáždění z 25.1.2011 schválil parlament rozhodnutí pozvat všech 25 zvolených jeho členů do tzv. Ústavní rady, která bude mít obdobné pravomoci jako Ústavodárné shromáždění, které tak nebude ustaveno
- 24.3. parlament rozhodl poměrem hlasů 31:21 při 7 abstencích o vytvoření Ústavní rady, která mu připraví návrhy na změnu ústavy
- 9.4. ve všelidovém referendu se 59,77 % voličů vyslovilo proti plánu vlády na splacení dluhů banky Icesave, zatímco 40,22 % hlasovalo pro něj (volební účast dosáhla 75,34 %); Velká Británie a Nizozemsko následně oznámily, že poženou Island před mezinárodní soud kvůli ztraceným vkladům svých občanů
- 13.4. poslanci Althingu poměrem hlasů 32:30 zamítli návrh opozice na vyslovení nedůvěry vládě
- 26.4. poprvé se sešla Ústavní rada, jejíž 25 členů bylo rozděleno do třech výborů, které budou posuzovat potřebu novelizace ústavy (1. výbor se bude zabývat otázkami národního jazyka, přírodních zdrojů, životního prostředí, lidských práv a postavení národní církve, 2. výbor rolí prezidenta, Althingu a vlády a jejích členů, zatímco 3. výbor má na starost záležitosti voleb a volebních obvodů, zahraniční politiky a nezávislosti soudů)
- 31.12. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

ITÁLIE

- 9.2. předsedou Senátu opět jmenován Renato SCHIFANI
- 12.-13.6. celonárodní referendum o jaderné energetice, privatizaci vodních zdrojů a imunitě předsedy a členů vlády při jednání před soudy proběhlo za účasti kolísající u jednotlivých ze 4 otázek od 56,99 do 57,04 % oprávněných voličů a je tedy platné; ve všech bodech odmítlo návrhy vlády, v otázce imunity jejích členů pak 95,12 % voličů
- 21.6. vláda premiéra Berlusconiho získala podporu parlamentu, který odmítl poměrem hlasů 317:293 návrh opozice na vyslovení nedůvěry
- 15.10. novým náčelníkem Štábu armády byl jmenován generál Claudio GRAZIANO
- 8.11. premiér Berlusconi slíbil prezidentu republiky rezignovat ihned poté, co bude přijat program úspor a reforem
- 11.11. Senát schválil poměrem hlasů 156:12 program úsporných opatření, jejichž přijetí je podmínkou odchodu premiéra Berlusconiho z funkce (12.11. program schválila i Poslanecká sněmovna v poměru hlasů 380:26 při 2 abstencích)
- 12.11. premiér Silvio Berlusconi podal demisi, kterou prezident přijal a zahájil jednání o sestavení nové vlády
- 13.11. novým předsedou vlády byl jmenován prof. Mario MONTI, kterého prezident pověřil sestavením nové vlády nestranických odborníků
- 16.11. prezident jmenoval novou vládu (MP prof. Mario MONTI, MZV Giulio TERZI DI SANT'AGATA)
- 18.11. Poslanecká sněmovna vyslovila důvěru nové vládě poměrem hlasů 556:61 (Senát tak učinil 17.11. hlasy 281 senátorů proti 25)

IZRAEL

- 19.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 14.2. novým náčelníkem štábu Izraelských sil obrany (IDF) byl jmenován generálmajor Benny GANTZ
- 23.3. v poměru hlasů 37:25 schválil Kneset návrh krajně pravicové strany Yisrael Beiteinu na přijetí zákona, který zakazuje státní financování institucí, které zpochybňují existence Izraele jako židovského státu
- 30.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1994 (2011) o obnovení mandátu mise pozorovatelů OSN (UNDOF) na syrsko-izraelské hranici v oblasti Golanských výšin o dalších 6 měsíců
- 21.8. po 5 dnech vzájemných přestřelek uzavřel Izrael s radikálním hnutím Hamás dohodu o dočasném příměří, které vstoupilo v účinnost v 21 hodin; klid zbraní a pozastavení veškerých přeshraničních útoků má trvat 5 dní
- 21.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2028 (2011) o obnovení mandátu mise pozorovatelů OSN (UNDOF) na syrsko-izraelské hranici v oblasti Golanských výšin o dalších 6 měsíců

JAMAJKA

- 5.7. předsedkyní Sněmovny reprezentantů byla zvolena Marisa Dalrymple PHILIBERT
- 25.9. vládnoucí Labouristická strana oznámila rezignaci svého předsedy a premiéra Bruce Goldinga v listopadu 2011, kdy bude zvolen nový vůdce strany
- 23.10. novým předsedou Labouristické strany byl zvolen a slib premiéra stejného dne složil dosavadní ministr školství Andrew HOLNESS poté, co formálně odstoupil jeho předchůdce Golding
- 24.10. nástup nové vlády do úřadu (MZV Dr. Kenneth BAUGH)
- 9.12. rozpuštěn parlament a vypsány předčasné parlamentní volby na 29.12.
- 29.12. předčasné všeobecné parlamentní volby do rozšířené Sněmovny reprezentantů s 63 členy proběhly za účasti 52,76 % registrovaných voličů

JAPONSKO

- 14.1. odstoupila vláda, aby v ní mohl premiér Kan uskutečnit personální výměnu, která má umožnit lépe se vypořádat s hospodářskými problémy (MZV zůstává)
- 6.3. na nátlak opozice, poukazující na jeho porušení zákazu přijímat dary od cizinců, nabídl svou demisi ministr zahraničí Seidži Maehara
- 7.3. premiér přijal demisi ministra Maehary a úřadujícím ministrem zahraničí jmenoval do ustavení nového ministra hlavního tajemníka kabinetu Jukio EDANO-a
- 9.3. premiér provedl změny ve vládě (novým MZV se stal Takeaki MATSUMOTO)
- 2.6. Dolní sněmovna odmítla v poměru hlasů 293:152 návrh opozice vyslovit nedůvěru premiérovi Naoto Kanovi poté, co oznámil svůj záměr rezignovat až se podaří stabilizovat situaci v JE Fukušima – 1, zničené zemětřesením a vlnou tsunami
- 27.6. změny ve vládě v návaznosti na potřeby rekonstrukce oblastí postižených zemětřesením a katastrofou JE Fukušima (MP i MZV zůstávají)
- 23.8. premiér Naoto Kan avizoval svou rezignaci k 30.8., dokdy má být zvolen nový předseda vládní Demokratické strany (na tuto funkci rezignoval 26.8.)
- 29.8. předsedou Demokratické strany byl zvolen Jošihiko NODA, který ve 2. kole získal podporu 215 volitelů, zatímco jeho protikandidát Banri Kajeda jen 177 (30.8. zvolen do funkce předsedy vlády)

- 2.9. císař schválil složení nové vlády (MP Jošihiko NODA /Yoshihiko Noda/, MZV Koičiró GEMBA /Koichiro Gemba/)
- 14.11. předsedou Sněmovny rádců zvolen Kendži HIRATA

JEMEN

- 2.2. ve snaze zabránit růstu politického napětí v zemi a plánovaným protestům opozice pod vlivem nepokojů v Tunisku a Egyptě, prohlásil prezident Sálíh na mimořádném zasedání v parlamentu, že se on ani jeho syn nebudou ve volbách v r. 2013 usilovat o zvolení prezidentem
- 24.2. prezident Sálíh ohlásil svůj záměr vytvořit vládu národní jednoty a tak ukončit týdny trvající protesty proti svému režimu
- 10.3. prezident ohlásil záměr ústavních změn ve smyslu decentralizace moci, oddělení zákonodárné a výkonné moci a přechodu na parlamentní systém vlády; spolu s reformou volebního zákona bude nová ústava předložena celonárodnímu referendu do konce r. 2011
- 18.3. po nepokojích v hlavním městě, při nichž přišlo o život nejméně 45 osob, vyhlášen v zemi výjimečný stav
- 20.3. prezident odvolal současnou vládu premiéra Mujawara a nařídil jí, aby vykonávala funkce do vytvoření nového kabinetu
- 23.3. Sněmovna zástupců schválila poměrem hlasů 160:4 přítomných poslanců (ze 301) výjimečný stav, vyhlášený 20.3., a to na dobu 30 dní, po které bude mj. pozastavena platnost ústavy a omezena lidská práva v zemi; mimořádné pravomoci tak získal zejména prezident
- 26.3. vláda začal jednat s opozicí o podmínkách, za nichž je prezident Sálíh připraven okamžitě odstoupit z funkce
- 23.4. prezident Sálíh přijal tzv. 30-denní plán přechodu politické moci na jeho viceprezidenta Abdu Rabu Mansur HADI-ho, který mu navrhla Rada pro spolupráci států Arabského zálivu (GCC); podle plánu odstoupí do 30 dní po podpisu příslušné dohody s opozicí, jejíhož představitele předtím pověří sestavením dočasné vlády, která do 2 měsíců připraví prezidentské volby (opozice návrh GCC přijala 25.4.)
- 1.5. poté, co text plánu GCC na přechod politické moci minulý týden schválila vládnoucí politická strana, prezident Sálíh dohodu s opozicí odmítl podepsat
- 18.5. poté, co vládnoucí Všeobecný lidový kongres a opoziční Společná fronta souhlasí s účastí ve vládě národní jednoty, dohodl se prezident Sálíh s opozicí za zprostředkování EU a USA na procesu předání politické moci; dohodu však prezident nakonec opět nepodepsal
- 22.5. poté, co s definitivní platností odmítl prezident Sálíh podepsat dohodu s opozicí o svém odchodu z funkce, vzdala se Rada pro spolupráci v zálivu (GCC), která stála u této dohody, své zprostředkující úlohy v jemenské krizi
- 28.5. po 5 dnech bojů v hlavním městě dohodla vláda s nejvýznamnějším vůdcem kmene Hashid šajchem Sadiq al-Ahmarem příměří
- 4.6. zranění, která utrpěl prezident při bombardování svého paláce, jsou vážná a vyžádala si jeho odjezd do Saúdské Arábie na ošetření; v úřadu hlavy státu i vrchního velitele armády jej přechodně vystřídal viceprezident Abdar Rabbú MANSÚR HÁDÍ
- 14.7. opoziční síly oznámily zřízení tzv. Národní rady se 17 členy jako prozatímní vlády, která převezme politickou moc od prezidenta Sálíha a připraví návrh nové ústavy země

- 17.8. opozice formálně vytvořila svůj první společný orgán, tzv. Národní radu se 143 členy
- 20.8. poté, co byl předsedou opoziční Národní rady zvolen Mohammed Basindwa, opustilo řady rady 23 členů na protest proti nerovnému zastoupení jihu a severu země v radě, jakož i pro neshody o rozdělení funkcí ve vedení rady
- 22.8. v nemocnici v saúdskoarabském Rijádu zemřel předseda Poradní rady jako horní komory parlamentu Abdulazíz Abdulghání na následky zranění, která utřžil při pokusu o atentát na prezidenta Sáliha 4.6.
- 12.9. prezident pověřil viceprezidenta Mansúra Hádího, který ho dočasně zastupuje, aby jednal s opozicí o dohodě na předání politické moci v zemi
- 20.9. viceprezident Hádí a západní vyslanci v hlavním městě vyjednali příměří mezi vládními jednotkami a ozbrojenými milicemi protestující opozice, které vstoupilo v platnost téhož dne
- 23.9. po návratu z léčebného pobytu v Saúdské Arábii se výkonu svých funkcí ujal prezident Sálih
- 25.9. prezident Sálih vyzval opozici k jednání o pokojném předání politické moci a předčasných volbách
- 8.10. novým předsedou Poradní rady byl zvolen Abdul Rahmán Alí OSMÁN /Abdul Rahman Ali Othman/
- 23.11. prezident Sálih podepsal v saúdské Rijádu zeměmi GCC zprostředkovanou dohodu s opozicí, podle které okamžitě předává veškeré pravomoce viceprezidentu generálu Abdar Rabbú Mansúru Hádímu /Abdrabuh Mansur Hadi/ s tím, že si ponechá titul prezidenta, ale vládě národního usmíření bude předsedat viceprezident, a to pod podmínkou amnestie pro něho osobně, jeho rodinu a některé spolupracovníky
- 24.11. vládnoucí Všeobecný lidový kongres a hlavní opoziční strany se shodly na podpoře viceprezidenta Hádího v prezidentských volbách, plánovaných na 21.2.2012 s tím, že nově zvolený prezident bude u moci jen dva roky, během nichž bude vypracována nová ústava a zavedeny volební a právní reformy
- 25.11. kandidátem opozice na funkci předsedy vlády národního usmíření byl na výzvu úřadujícího prezidenta Hádího jmenován její čelný představitel Mohammed Sálím Basindwa, předseda Národní rady mírových revolučních sil
- 26.11. úřadující prezident Abdar Rabbú Mansúr Hádí oznámil konání předčasných prezidentských a parlamentních voleb do 21.2.2012
- 27.11. dekretem viceprezidenta byl Mohammed Sálím BASINDWA /Muhammad Salem Basindwah/ jmenován prozatímním premiérem a pověřen sestavením vlády národního usmíření, která má za úkol dovést zemi k předčasným volbám v únoru 2012
- 7.12. viceprezident jmenoval 35 členů vlády národní jednoty (MP Mohammed Sálím BASINDWA, MZV Dr. Abú Bakr Abdalláh AL-KIRBÍ /Abu Bakr Abdallah al-Qirbi/); 10.12. vláda složila přísahu

JERSEY

- 9.7.2009 úřad bailiffa nastoupil Michael BIRT
- 30.6. úřadujícím guvernérem se stal Michael BIRT
- 26.9. novým guvernérem se stal generál John Chalmers McCOLL
- 14.11. hlavním ministrem byl Stavý zvolen senátor Ian Joseph GORST, který získal hlasy 27 poslanců, zatímco Sir Philip Bailhache 24 hlasy (nástup do úřadu 18.11.)

JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

24.10. změny ve vládě (MZV zůstává)

JIŽNÍ GEORGIE A SANDWICOVY OSTROVY

16.10.2010 novým magistrátem se stal Robert WEBSTER

JIŽNÍ OSETIE

- 1.4. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu odmítl žádost gruzínské vlády, obviňující Rusko a separatistické republiky Abcházsko a Jižní Osetii z etnických čistek gruzínského obyvatelstva
- 13.11. v prezidentských volbách získali za účasti 67,05 % oprávněných voličů nejvíce hlasů Anatolij Bibilov (25,44 %) a Alla Džiojeva (25,37 %), kteří postupují do 2. kola 27.11.; na dalších místech se umístili Vadim Cchovrebov (9,88 %), Alan Kotajev (9,62 %), Dmitrij Tasojev (9,10 %), Georgij Kabisov (7,53 %), Vladimir Kelechsajev (6,36 %), Sergej Batijev (3,33 %), Soslan Tedety (1,14 %), Džemal Džigkajev (0,95 %) a Alan Plijev (0,86 %) a 0,47 % voličů hlasovalo proti všem kandidátům
- 13.11. v souběžně probíhajícím referendu o postavení ruštiny se 83,99 % voličů vyslovilo za její povýšení na státní jazyk, 16,01 % bylo proti tomu; účast v referendu činila 67,05 % oprávněných voličů
- 27.11. II. kolo prezidentských voleb proběhlo za účasti 61,21 % oprávněných voličů
- 28.11. ústřední volební komise oznámila, že Alla Džiojeva získala 58,86 % a Anatolij Bibilov 39,25 % odevzdaných hlasů, 1,89 % voličů hlasovalo proti oběma kandidátům; téhož dne se A. Bibilov obrátil se stížností na Nejvyšší soud
- 29.11. poté, co Nejvyšší soud označil II. kolo prezidentských voleb 27.11. za neplatné, protože vítězná kandidátka Džiojeva se dopustila volebních podvodů, rozhodl Parlament Jižní Osetie o opakování prezidentských voleb 25.3.2012
- 9.-10.12. výsledkem jednání politických sil, zprostředkovaného Ruskem, bylo jejich uznání rozhodnutí Nejvyššího soudu konat nové prezidentské volby 25.3.2012, avšak pod podmínkou, že Alla Džiojevová bude umožněno se jich znovu účastnit, ačkoliv ústava požaduje účast nových kandidátů; podle dohody současně odstoupil z funkce stávající prezident Eduard Kokoity
- 10.12. po skončení mandátu dosavadního prezidenta se stal úřadující hlavou státu předseda rady ministrů Vadim Vladimirovič BROVCEV, který úřad převzal 11.12.

JIŽNÍ SÚDÁN

- 5.1. podepsáno příměří mezi vládou a odbojovou skupinou odpadlického generála George Anthora
- 9.-15.1. konalo se lidové hlasování v jižních provinciích o odtržení a nezávislosti Jižního Súdánu, a to s výjimkou sporné oblasti Abyei, kde referendum proběhne v pozdějším termínu
- 16.1. předběžné výsledky referenda o nezávislosti země ukazují, že za účasti více než 80 % oprávněných voličů v Jižním Súdánu a 53 % v severních provinciích se celkem 96 % hlasujících vyslovilo pro rozdělení Súdánu k 9.7.2011
- 21.1. po sečtení 83 % hlasů v Jižním Súdánu se mělo 98,6 % voličů vyslovit pro samostatnost země
- 7.2. Nezávislá volební komise vydala konečné úřední výsledky referenda, podle kterých se 98,83 % obyvatel Jižního Súdánu vyslovilo pro odtržení od zbytku

- země a nezávislost, k níž má dojít 9.7., 1,17 % voličů bylo proti a 0,38 % odevzdalo neplatný lístek; volební účast činila 97,58 %
- 16.2. politické byro vládnoucí strany SPLM potvrdilo, že jméno nezávislého státu, který zde bude vyhlášen 9.7.2011, bude Republika Jižní Súdán a jeho státní vlajkou se stane symbol SPLM; toto rozhodnutí musí ještě schválit parlament
 - 17.2. politické strany schválily návrh SPLM na jméno nového státu a jeho měny
 - 12.3. vláda přerušila jednání s ústřední vládou o přípravách na vyhlášení nezávislosti, jejíhož prezidenta obvinila z pokusu ji svrhnout, z podpory vzniku, výcviku, vyzbrojování a financování protivládních milicí v zemi a z iniciování aktivit Anthorových rebelantských milicí v městě Malakal
 - 10.4. staršinové kmenů Dinka Bor a Murle, obývající stát Jonglei, uzavřeli mírovou dohodu, která má ukončit krádeže dobytka a únosy dětí mezi oběma domorodými kmeny
 - 27.4. RB OSN schválila rezoluci č. 1978 (2011) o prodloužení mandátu mise OSN v Súdánu (UNMIS) do 9.7.2011 s tím, že na žádost Jižního Súdánu bude vystřídána novou misí OSN
 - 9.5. vlády Jižního Súdánu a Súdánu schválily dohodu o stažení kmenových milicí ze sporného státu Abyei, kde spolu příslušníci severního nomádského kmene Misseriya a domácího kmene Dinka Ngok bojují již několik měsíců; stahování milicí začne 10.5., od kdy budou nahrazovány společnými hlídkami jihosúdánské a súdánské regulérní armády
 - 21.5. súdánská vojska vstoupila po dvoudenních vojenských operacích 5 tisíc vojáků, vč. dělostřeleckého a leteckého útoku, do střediska sporné oblasti Abyei na hranicích s Jižním Súdánem a obsadila je spolu se severním břehem řeky Bahr al-Arab; v souvislosti s obsazením města Abyei rozpustil prezident Bašír i orgány správy oblasti, v níž dosud byli zástupci ústřední i jihosúdánské vlády
 - 22.5. RB OSN vyzvala Súdán k okamžitému stažení svých jednotek z Abyei
 - 27.5. poté, co oblast Abyei, jednostranně obsazenou súdánskou armádou, opustilo 150 tisíc příslušníků kmene Dinka Ngok, připustil vládní vyjednaváč Mohammed Ahmed Al-Dirdiri, že v Etiopii budou 28.5. zahájena jednání s jihosúdánskou vládou, zprostředkovaná AU
 - 28.5. súdánský MZV Karti informoval generálního tajemníka OSN, že 9.7. skončí v zemi její mise UNMIS; protože však Jižní Súdán na přítomnosti UNMIS trvá, rozhodne OSN o jejím vhodném nahrazení novou misí
 - 31.5. Jižní Súdán se dohodl se Súdánem na vytvoření hraniční demilitarizované zóny mezi oběma částmi země; dohodu zprostředkovala AU s tím, že oblast bude kontrolována společně jednotkami obou států
 - 1.6. Etiopie nabídla vyslání svých mírových jednotek do sporného území Abyei na hranicích Súdánu a Jižního Súdánu, protiprávně obsazeného Súdánem
 - 13.6. na jednání s prezidentem Jižního Súdánu v Etiopii pod patronátem AU nabídl prezident Bašír stažení súdánských vojsk ze sporné oblasti Abyei a vyslovil souhlas s její mezinárodní kontrolou
 - 20.6. v Addis Abebě podepsána dohoda se súdánskou vládou o demilitarizaci sporného území oblasti Abyei
 - 27.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1990 (2011) o vyslání 4 200 etiopských vojáků, 50 policistů a pomocného civilního personálu do nově zřízené mírové mise OSN UNISFA (United Nations Interim Security Force for Abyei), která bude v súdánské oblasti Abyei dohlížet na stahování súdánských vojsk z oblasti a na dodržování lidských práv na tomto území, a to po dobu šesti měsíců

- 29.6. pod patronátem prezidenta JAR se v Etiopii dohodli představitelé súdánských a jihosúdánských ozbrojených sil na stažení svých jednotek od společné hranice
- 6.7. Zákonodárné shromáždění schválilo Prozatímní ústavu republiky poměrem hlasů 114:5 při 4 abstencích, která nabude účinnosti 9.7.
- 8.7. RB OSN přijala rezoluci č. 1996 (2011) o zřízení mise OSN UNMISS na období 1 roku, tj. do 7.7.2012, o síle 7000 vojáků a 900 policistů, která má podporovat místní vládu při řešení hraničních konfliktů, ochraně civilního obyvatelstva, při zavedení pořádku a vlády zákona a posilování sektorů spravedlnosti a bezpečnosti
- 9.7. Republika Jižní Súdán byla prohlášena nezávislým a svrchovaným státem, dosavadní prezident autonomie Salva Kiir Mayardit složil slib jako prezident republiky na funkční období 4 let a Zákonodárné shromáždění Jižního Súdánu se rozšíří o poslance ústředního súdánského Národního shromáždění, zvolené v 10 jižních státech a přemění ve dvoukomorový parlament, tvořený Národním zákonodárným shromážděním (*National Legislative Assembly*) a Radou států (*Council of States*); výkonnou moc převezme rada ministrů (*Council of Ministers*), nejvyšším orgánem soudní moci je Nejvyšší soud a správní rozdělení země na 10 států (*state, mudíríjat*) zůstane zachováno
- 10.7. prezident jmenoval viceprezidentem republiky Dr. Rieka MACHAR-a TENY-ho (úřad nastoupil 11.7.)
- 10.7. prezident rozpustil dosavadní vládu a jmenoval přechodnou radu ministrů s 31 členy (MZV Deng ALOR KUOL), která se funkce ujala 11.7.
- 12.7. předseda Zákonodárného shromáždění James Wani Iggi oznámil, že parlament bude rozšířen z dosavadních 171 volených členů o 66 jmenovaných poslanců na celkový počet 237 zákonodárců
- 1.8. prezident vydal dekret č. 10/2011 o transformaci a ustavení Národního zákonodárného shromáždění (*National Legislative Assembly*), kterým potvrdil mandát dosavadních 170 členů bývalého Jihosúdánského zákonodárného shromáždění, 96 bývalých členů Národního shromáždění Súdánské republiky, zvolených ve volebních obvodech Jižního Súdánu a 66 nově jmenovaných poslanců Národního zákonodárného shromáždění, jehož počet členů tak dosáhl 332 poslanců
- 1.8. prezident vydal dekret č. 11/2011 o zřízení a jmenování Rady států (*Council of States*), kterým potvrdil mandát dosavadních 20 poslanců bývalé Rady států Súdánské republiky za Jižní Súdán a jmenoval dalších 30 členů Rady států podle jiných kritérií; Rada států tak má 50 členů. Ke společnému zasedání svolal prezident Národní zákonodárné shromáždění a Radu států na 5.8.
- 3.8. nejvýznamnější vzbouřenecké hnutí v zemi – Jihosúdánská osvobozenecá armáda (SSLA) – vyhlásila příměří v konfliktu se řádnou armádou; SSLA sdružuje příslušníky etnické skupiny Nur, působí ve státě Unity State bohatém na ropu a podezírá příslušníky většinové etnické skupiny Dinka ze zneužívání příjmů z ropy ve svůj prospěch
- 5.8. na ustavující schůzi Rady států (*Al-Watani*) byl do jejího čela zvolen Joseph Bol CHAN
- 6.8. na ustavující schůzi Národního zákonodárného shromáždění (*Al-Majlis al-Tachirii*) byl jeho předsedou zvolen James Wani IGGA
- 8.8. první společná schůze obou parlamentních komor, Národního zákonodárného shromáždění a Rady států
- 16.8. prezident jmenoval předsedou Nejvyššího soudu Chana Reec MADUT-a (26.8. Národní zákonodárné shromáždění jmenování schválilo)

- 21.8. dekretem č. 26/2011 zřídil prezident 29 federálních ministerstev
- 26.8. prezident jmenoval první řádnou vládu (MZV Nhial Deng NHIAL), 31.8. ji schválil parlament a 1.9. se vláda ujala funkce
- 8.9. OSN potvrdila dohodu vlád Jižního Súdánu a Súdánu o stažení jejich vojsk ze sporného města Abyei v období 11.-30.9.; dohoda byla uzavřena v Addis Abebě na jednáních, zprostředkovaných AU
- 15.9. vlády Jižního Súdánu a Súdánu vytvořily stálý výbor pro sledování situace na sporném území oblasti Abyei, který se poprvé sešel 17.9. v Addis Abebě
- 2.10. předák hlavní opoziční strany, frakce SPLM pro demokratickou změnu (SPLM-DC), Lam Akol Ajawin slíbil po návratu z Chartúmu bezpodmínečnou podporu vládnoucímu SPLM a prezidentu Kiirovi v konfliktu se Súdánem
- 9.10. při jednání prezidentů Jižního Súdánu a Súdánu v Chartúmu bylo dohodnuto vytvoření několika společných výborů, které mají do stanoveného termínu vyřešit existující spory mezi oběma zeměmi
- 7.12. vláda vyzvala Súdán, aby stáhl své jednotky z pohraničního města Jau ve státě Unity, které obsadily 3.12.

JORDÁNSKO

- 1.2. král odvolal vládu premiéra Sámira Rifaího, proti které již několik týdnů demonstrují občané, novým premiérem jmenoval Marúfa AL-BACHIT-a a pověřil jej sestavením nové vlády; ta má provést zásadní politické reformy
- 9.2. slib složila nová vláda s 26 členy (MP Marúf Al-BACHIT /Marouf al-Bakhet/, MZV Nasser JUDEH)
- 13.3. premiér jmenoval 53-členný Výbor národního dialogu, který řídí předseda Senátu Tahír al-Masrí a který má posoudit politické požadavky demonstrantů
- 26.4. král jmenoval bývalého premiéra Ahmada al-Lawzího (1971-1973) do čela královského výboru, který má zrevidovat ústavu země a doporučit případné změny podle návrhů, předložených Výborem národního dialogu
- 12.6. král Abdulláh II. se vzdal práva vybírat předsedu a členy vlády s tím, že budoucí vlády budou ustavovány na návrh parlamentní většiny a avizoval další politické reformy
- 2.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 14.8. královský výbor předložil králi komplexní návrh na omezenou reformu ústavy; 42 změn zahrnuje posílení role parlamentu při kontrole vlády, zkracuje dobu od rozpuštění staré Poslanecké sněmovny do voleb nové ze 2 let na 4 měsíce, zřizuje Ústavní soud a ústřední volební komisi, dozorující průběh voleb
- 16.8. vláda informovala o připravovaných ústavních změnách Poslaneckou sněmovnu
- 16.10. 70 ze 120 členů Poslanecké sněmovny podepsalo žádost králi, aby odvolal premiéra al-Bachita, protože pomalu zavádí demokratizační reformy a jeho osoba je spojena s kontroverzním projektem kasina
- 17.10. poté, co odstoupil dosavadní premiér al-Bachit, král jmenoval novým předsedou vlády dosavadního soudce Mezinárodního soudního dvora v Haagu Awna Shawkata AL-KHASAWNEH-a
- 24.10. slib do rukou krále složila nová vláda (MZV Nasser JUDEH)
- 25.10. královský dekret rozpustil Senát jmenovaný v listopadu 2010 a další jmenoval 60 nových senátorů; ve funkci předsedy Senátu byl králem potvrzen Táhir AL-MASRÍ/Taher Masri/
- 26.10. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Abdulkarím AL-DUGHMÍ /Abdulkareem al-Doghmi/

KABARDINSKO-BALKARSKO

- 4.4. prezident odvolal vládu Aleksandra Merkulova, úřadujícím předsedou kabinetu ministrů se stal Adib Chasanbijevič ABREGON
- 18.4. novým předsedou vlády byl Parlamentem zvolen Ivan Konstantinovič GERTER

KALMYCKO

- 7.2. hlava republika přijala rezignaci předsedy vlády Olega Kičikova
- 8.2. úřadující předsedkyní vlády se stala Ljudmila Nikolajevna IVANOVA (15.2. potvrzena ve funkci)

KAMBODŽA

- 7.2. premiér Hun Sen požádal OSN o vyslání mírových jednotek do nárazníkové zóny na sporné hranici s Thajskem v okolí chrámu Preah Vihear, kde čtvrtým dnem trvají boje, protože Mezinárodní soudní dvůr r. 1962 rozhodl, že toto území náleží Kambodži
- 28.4. vlády Kambodže a Thajska se za zprostředkování ASEAN dohodly na příměří ve sporné oblasti u chrámu Preah Vihear, kolem kterého byly 24.4. obnoveny vojenské přestřelky, které propukly již 22.4. v okolí chrámů Ta Krabey a Ta Moan; po několika hodinách bylo příměří porušeno thajskou armádou
- 3.5. vláda podala petici k Mezinárodnímu soudnímu dvoru v Haagu, aby podal vysvětlení ke svému rozhodnutí z r. 1962 o vlastnictví chrámu Preah Vihear, který je trvalým předmětem územního sporu s Thajskem, které si nárokuje pozemky v okolí chrámu, zatímco vlastnictví chrámu samotného nerozporuje
- 8.5. na setkání v rámci zasedání ASEAN v Indonésii se premiéři Kambodže a Thajska nedohodli na mírovém řešení hraničního sporu, při kterém za současných střetů zahynulo již 18 osob
- 9.5. ministři zahraničí Kambodži a Thajska uzavřeli pod patronátem Indonésie na jednání v Jakartě dohodu o příměří ve sporné hraniční oblasti u chrámu Preah Vihar a o rozmístění indonéských pozorovatelů na dodržování klidu zbraní
- 18.7. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu nařídil Kambodži a Thajsku stáhnout svá vojska ze sporné pohraniční oblasti v okolí chrámu Preah Vihear a umožnit přístup pozorovatelům ASEAN; jde o první rozhodnutí v šetření kambodžské stížnosti na invazi thajských vojsk do míst, která byla arbitráží OSN z r. 1962 přiznána pod svrchovanost Kambodže
- 21.12. na 8. zasedání společné Hraniční komise (GBC) v Phnompenhu podepsali ministři obrany Kambodže a Thajska Tea Banh a Yuthasak Sasiprapha dohodu o stažení svých vojsk ze sporného hraničního území o rozloze 17,3 km² kolem chrámu Preah Vihear, jak nařídil Mezinárodní soudní dvůr; na dodržování příměří v demilitarizovaném pásmu mají dohlížet indonéští pozorovatelé

KAMERUN

- 9.10. prezidentské volby opět vyhrál Paul BIYA se 77,99 % odevzdaných hlasů, na dalších místech skončili Ni John Fru Ndi (10,71 %), Garga Haman Adji (3,21 %), Adamou Ndam Njoya (1,73 %), Paul Abine Ayah (1,26 %), Edith Kahbang Walla (0,72 %), Albert Dzungang (0,55 %), Jean de Dieu Momo (0,49 %), Jean-Jacques Ekindi (0,45 %), Bernard Muna (0,38 %), Esther Dang (0,33 %), Olivier Anicet Bilé (0,31 %), Anicet Ekane (0,23 %), Victorin Hameni Bieuleu (0,22 %), Fritz Pierre Ngo (0,19 %), Jean Njeunga (0,19 %), Isaac Feuzeu (0,19 %), Hubert Kamgang (0,17 %), Simon Pierre Atangana Nsoe (0,17 %), Marcus

- Lantouo (0,16 %), Georges Dobgima Nyamndi (0,12 %), Joachim Tabi Owono (0,12 %) a Daniel Soh Fone (0,10 %); neplatných bylo 2,30 % a volební účast 68,4 % registrovaných voličů
- 20.10. Nejvyšší soud odmítl několik stížností opozičních kandidátů na zfalšované výsledky voleb a 21.10. je potvrdil jako platné
- 3.11. inaugurace prezidenta Paula Barthelémy (Biya´a bi Mvondo) BIYA
- 9.12. prezident Biya jmenoval novou vládu s 37 ministry (MP Philemon YANG, MZV Pierre Moukoko MBONJO), která do funkce nastoupila 11.12.

KANADA

- 26.3. odstoupil premiér Stephen Harper poté, co byla jeho vláda 25.3. v hlasování Poslanecké sněmovny o důvěře poražena v poměru hlasů 156:145, a požádal generálního guvernéra Johnstona o rozpuštění parlamentu a vyhlášení předčasných parlamentních voleb na 2.5.
- 2.5. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 308 členy za účasti 61,41 % oprávněných voličů
- 18.5. vytvořena nová vláda (MP Stephen Joseph HARPER, MZV John Russell BAIRD)
- 2.6. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Andrew SCHEER

KAPVERDY

- 6.2. za účasti 76,01 % oprávněných voličů proběhly volby do Národního shromáždění se 72 členy
- 11.3. poměrem hlasů 58:15 při jedné abstenci byl novým předsedou Národního shromáždění zvolen Bassilio Mosso RAMOS
- 21.3. slib složila nová vláda (MP Jose Maria NEVES, MZV Jorge BORGES), kterou prezident jmenoval 18.3.
- 7.8. v prezidentských volbách za účasti 53,5 % oprávněných voličů získali nejvíce hlasů Jorge Carlos Fonseca (37,79 %) a Manuel Inocêncio Sousa (32,66 %), kteří postupují do 2. kola 21.8.; Aristides Lima obdržel 27,71 % a Joaquim Jaime Monteiro 1,84 % odevzdaných hlasů
- 21.8. ve 2. kole byl za volební účasti 59,9 % prezidentem zvolen Jorge Carlos de Almeida FONSECA, který získal 54,26 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidát Manuel Inocêncio Sousa 45,74 % (inaugurace 9.9.)

KARAČAJSKO-ČERKESKO

- 25.2. ruský prezident Medvěděv přijal demisi Borise Ebzejeva na funkci prezidenta a úřadujícím prezidentem jmenoval Rašida Borispijeviče TEMREZOV-a (1.3. jednomyslně /70:0/ potvrzen ve funkci prezidentem Lidovým shromážděním)
- 11.3. předsedou vlády byl jmenován Indris KJABIŠEV, kterého téhož dne schválil parlament
- 7.4. úřad prezidenta byl zrušen a zřízena funkce hlavy republiky, kterou se stal Rašid Borispijevič TEMREZOV

KARÉLIE

- 4.12. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění s 57 členy
- 22.12. předsedou Zákonodárného shromáždění byl zvolen Vladimír Nikolajevič SEMJONOV

KATAR

- 5.9. neúspěšný atentát na emíra šajcha Hamída bin Chalífu as-Sáního nedaleko jeho paláce v hlavním městě Druhá
- 20.9. novým státním ministrem zahraničí a členem rady ministrů byl jmenován Khalid Bin Muhammad AL-ATTIYAH
- 1.11. emír oznámil, že první parlamentní volby do jeho Poradní rady, v nichž bude poprvé zvoleno 30 jejích členů, zatímco 15 zbývajících jmenováno), se uskuteční ve druhé polovině r. 2013

náčelník štábu armády generálmajor Hamad bin Ali AL-ATIYA

KAZACHSTÁN

- 7.1. prezident Nazarbajev svým dekretem odmítl návrh poslanců na konání referenda o zrušení termínů dvou následujících prezidentských voleb, které by mu umožnilo setrvání v úřadu do r. 2020; dekret však může zvrátit buď petice o uspořádání referenda, pokud se pro ni vysloví minimálně 200 tisíc voličů, popř. rozhodnutí 4/5 poslanců parlamentu
- 14.1. obě komory parlamentu jednomyslně zvrátily prezidentovo veto referenda o prodloužení jeho mandátu do r. 2020; hlasování následovalo poté, co petici podporující referendum podepsalo 5 milionů voličů
- 31.1. Ústavní soud odmítl konání referenda o prodloužení mandátu prezidenta Nazarbajeva
- 4.2. prezident Nazarbajev svolal předčasné prezidentské volby na 3.4., ačkoliv jeho stávající mandát měl skončit až v r. 2012; chce tím zabránit konání referenda o jeho setrvání v úřadě až do r. 2020
- 12.2. opoziční strana Azat (Svoboda) ohlásila bojkot předčasných prezidentských voleb 3.4., které označila za ilegální a protiústavní
- 3.4. v prezidentských volbách zvítězil za účasti 89,99 % oprávněných voličů Nursultan Abiš-uly NAZARBAJEV poté, co získal 95,55 % odevzdaných hlasů (inaugurace 8.4.); za ním se umístili Gani Kasymov (1,94 %), Žambyl Achmetbekov (1,36 %) a Mels Jeleusizov (1,15 %)
- 8.4. po inauguraci prezidenta odstoupila v souladu s ústavou vláda a premiérem byl znovu jmenován Karim Kažimkan-uly MASIMOV
- 11.4. jmenována nová vláda (MZV Jeržan Choze-uly KAZYCHANOV)
- 15.4. předsedou Senátu byl zvolen Kayrat MAMI
- 19.8. v nepřímých volbách poloviny volených členů Senátu o 47 členech celkem bylo zvoleno 16 senátorů
- 16.11. prezident rozpustil dolní komoru parlamentu – Sněmovnu se 107 členy – a vyhlásil předčasné volby do ní na 15.1.2012
- 17.12. po sociálních bouřích ve městě Džanaödden 16.12., při nichž střílela policie do stávkujících dělníků, vyhlásil prezident 20-denní výjimečný stav v tomto městě

KEŇA

- 18.4. Komise pravdy a usmíření začala výslechy svědků šetřit masakr ve vesnici Wagalla v severovýchodní Keni z r. 1984, při němž měli vládní vojáci údajně zabít až 5 tisíc neozbrojených příslušníků kmenů etnických Somálců
- 15.7. nejvyšším velitelem ozbrojených sil se stal generál Julius KARANGI; rovněž byli jmenováni noví velitelé armády (generálporučík Joseph KASAON), námořnictva (generálmajor Ngewa MUKALA) a letectva (generálmajor J. OTIENO)

- 24.8. změny ve vládě (do úřadu MZV byl znovu ustaven Moses WETANGULA, dočasně odvolaný v říjnu 2010)
- 16.10. keňská vojska vstoupila na somálské území kontrolované milicemi al-Šabáb, které útočí na tábory somálských uprchlíků na keňském území; keňská vláda připustila, že cílem intervence je i vytvoření nárazníkové zóny před pronikáním islamistických militantů do země
- 22.10. regionální sdružení IGAD podpořilo keňský vojenský zásah proti somálským islamistickým milicím v jimi kontrolovaných oblastech Somálska
- 28.10. keňská vojska zahájila akce proti milicím al-Šabábu v okolí jihosomálských měst Tabda a Bilis Qoqani
- 7.12. na žádost Rady míru a bezpečnosti AU schválil parlament integraci vládních jednotek vyslaných do jižního Somálska do mírové mise AU o síle 9 tis. mužů, bojující proti militantním islamistům al-Šabábu

KIRIBATI

- 21.10. v 1. kole parlamentních voleb bylo zvoleno 22 ze 44 volených poslanců Shromáždění, kteří získali více než 50 % odevzdaných hlasů
- 28.10. ve 2. kole bylo zvoleno dalších 21 poslanců parlamentu s tím, že do 3.11. byla odložena volba v jednom obvodu
- 25.11. na ustavující schůzi Shromáždění byl jeho předsedou zvolen opět Taomati T. IUTA; téhož dne parlament schválil tři kandidáty pro prezidentské volby 30.12., kterými jsou současný prezident Anote Tong (BTK), Tetaua Taitai (KTK) a Rimeta Beniamina (MKP)

KOKOSOVÉ OSTROVY

- 29.6. předsedou Rady Kokosových ostrovů byl zvolen Aindil MINKOM

KOLUMBIE

- 7.2. Revoluční ozbrojené síly (FARC) nabídly vládě jednání o mírové smlouvě
- 20.7. novým předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Simón GAVIRIA MUÑOZ, novým předsedou Senátu pak Juan Manuel CORZO ROMÁN
- 5.9. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 6.9. prezident jmenoval novým vrchním velitelem ozbrojených sil armádního generála Alejandra NAVAS RAMOS-e a nové velení sil: předseda Sboru náčelníků generál José Javier PERÉZ MEJÍA, velitel pozemních vojsk generál Sergio MANTILLA, velitel námořnictva admirál Robert GARCÍA MARQUEZ, velitel letectva generál Tito Saúl PINILLA PINILLA
- 4.11. při operaci armády proti silám Revolučních ozbrojených sil Kolumbie (FARC) ve státu Cauca byl zabit vůdce této vzbouřenecké organizace Alfonso Cano, vl.jm. Guillermo Leon Saenz

KOMI

- 13.3. parlamentní volby do Státní rady se 30 členy
- 28.3. předsedkyní Státní rady byla znovu zvolena Marina Dmitrijevna ISTICHOVSKAJA

KOMORY

- 13.1. Ústavní soud potvrdil předběžné oficiální výsledky 2. kola prezidentských voleb z 26.12.2010, stejně jako výsledky voleb guvernérů jednotlivých ostrovů Unie; současně nařídil inauguraci nového prezidenta Ikililou DHOININE-ho na

- 26.5.2011 a nových guvernérů Mouigni Baraka Said SOILHI-ho (Grande Comore), Anissi CHAMSIDINE-ho (Anjouan) a Mohameda Ali SAID-a (Mohéli) na 23.5.2011
- 23.5. inaugurován guvernér ostrova Grande Comore Mouigni Baraka Said SOILHI (úřad nastoupil 26.5.), zatímco 24.5. byl inaugurován guvernér Anjouanu Anissi CHAMSIDINE
- 26.5. inaugurován prezident Ikililou DHOININE
- 30.5. prezident jmenoval novou vládu (MZV Mohamed Bakri Ben Abdoufatah CHARIF)

KONGO (B)

- 28.10. předsedou Senátu byl opět zvolen André OBAMI ITOU

KONGO (K)

- 10.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 28.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1991 (2011) o prodloužení mandátu mírových sil OSN a mise OSN MONUSCO do 30.6.2012
- 28.11. prezidentské volby s 11 kandidáty a parlamentní volby do Národního shromáždění s 500 členy; případné 2. kolo prezidentských voleb proběhne 26.2.2012
- 29.11. 4 opoziční kandidáti na úřad prezidenta vyzvali k anulování výsledků voleb z důvodů jejich zmanipulování a násilného průběhu
- 29.11. RB OSN schválila rezoluci č. 2021 (2011) o obnovení embarga na dovoz zbraní a s tím spojeného sankčního režimu do 30.11.2012
- 9.12. volební komise oznámila předběžné konečné výsledky prezidentských voleb, v nichž byl za účasti 58,81 % oprávněných voličů prezidentem opětovně zvolen Joseph KABILA KABANGE, který získal 48,95 % odevzdaných hlasů (inaugurace 20.12.); na dalších místech se umístili Etienne Tshisekedi wa Mulumba (32,33 %), Vital Kamerhe Lwa-Kanyiginyi (7,74 %), Léon Kengo wa Dondo (4,95 %), Antipas Mbusa Nyamwisi (1,72 %), François Joseph Mobutu Nzanga Ngbangawe (1,57 %), Jean Andeka Djamba (0,71 %), Adam Bombole Indole (0,70 %), François Nicephore Kakese Malela (0,51 %), Josué Alex Mukendi Kamama (0,43 %) a Oscar Kashala Lukumuena (0,40 %)
- 16.12. úřední výsledky prezidentských voleb potvrdil Nejvyšší soud, který odmítl stížnosti opozice na volební podvody; výsledky tak nabyly definitivní platnosti
- 17.12. poté, co se 16.12. znovu prohlásil vítězem voleb, nařídil předák opozice Etienne Tshisekedi bezpečnostním silám, aby neposlouchaly rozkazy prezidenta Kabily
- 23.12. veřejné inauguraci Tshisekediho novým „prezidentem“ na Stadionu mučedníků zabránila policie; ceremoniál proto proběhl v jeho domě

KOREA – JIŽNÍ

- 6.1. vláda odmítla nabídku KILDR z 5.1. na zahájení rozhovorů o uvolnění napětí mezi oběma zeměmi bez předběžných podmínek
- 20.1. po měsících napětí na Korejském poloostrově vyslovilo ministerstvo obrany souhlas s obnovením rozhovorů s vysokými představiteli armády KILDR
- 1.2. vlády Jižní a Severní Koreje se dohodly na obnovení přímých rozhovorů mezi vojenskými činiteli obou zemí od 8.2. (po 24 hodinách skončily bez výsledku)
- 6.3. oznámena reforma velení ozbrojených sil poté, co došlo k potopení korvety Cheonan v březnu a ostřelování ostrova Yeonpyeong v listopadu 2010 ozbrojenými silami KILDR

- 6.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 30.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

KOREA – SEVERNÍ

- 1.2. vlády Severní a Jižní Koreje se dohodly na obnovení přímých rozhovorů mezi vojenskými činiteli obou zemí od 8.2. (po 24 hodinách skončily bez výsledku)
- 7.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 30.5. vláda přerušila veškerá jednání a vzájemné styky s Jižní Koreou
- 10.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1985 (2011) o prodloužení mandátu panelu expertů, asistujících implementaci sankcí proti KLDR za její nukleární výzkum, a to do 12.6.2012
- 17.12. náhle zemřel vůdce Kim Čong-il, jehož pohřeb proběhl 28.12.
- 24.12. generál Kim Čong-un byl poprvé vládními médii označen za nejvyššího velitele Korejské lidové armády a 26.12. byl zvolen předsedou ÚV Korejské strany práce
- 29.12. v průběhu druhého dne státního pohřbu jeho otce byl generál Kim Čong-un označován jako „nejvyšší vůdce strany, státu a armády“
- 30.12. politické byro ÚV Korejské strany práce jmenovala Kim Čong-una nejvyšším velitelem Korejské lidové armády

KORSIKA

- 4.4. úřad prefekta departementu Corse-du-Sud a regionu Korsika nastoupil Patrick STRZODA
- 18.7. úřad prefekta departementu Haute-Corse nastoupil Louis LE FRANC

KOSOVO

- 9. a 23.1. opakované parlamentní volby ve 21 obvodech, kde došlo 12.12.2010 k volebním podvodům
- 21.2. předsedou Shromáždění byl znovu zvolen Jakup KRASNIQI
- 22.2. poté co v prvním a druhém kole prezidentské volby, kdy se vyžadoval zisk alespoň 80 hlasů, obdržel podporu jen 54, resp. 58 poslanců, byl ve třetím kole hlasování v poměru 62 hlasů proti čtyřem za bojkotu opozice zvolen Parlamentem do funkce prezidenta Behgjet PACOLLI, který se téhož dne ujal funkce složením slibu; parlament zvolil téhož dne za bojkotu opozice v poměru hlasů 65:1 předsedou vlády opět Hashima THAČI-ho
- 22.2. jmenována nová vláda (MZV Enver HOXHAIJ)
- 8.3. za zprostředkování EU začaly v Bruselu první přímé rozhovory zástupců vlád Kosova a Srbska od vyhlášení nezávislosti Kosova před 3 roky; cílem rozhovorů je zlepšit životy občanů v oblasti a přizpůsobit je evropským standardům
- 28.3. Nejvyšší soud označil prezidentské volby 22.2. za protiústavní, protože volby se zúčastnilo méně než 2/3 poslanců a protože prezident neměl protikandidáta; prezident Pacolli byl zvolen ve 3. kole hlasování, kdy ke zvolení stačila prostá většina hlasů místo požadované většiny dvoutřetinové, a opoziční strany volbu bojkotovaly
- 30.3. prezident Behgjet Pacolli odstoupil z funkce, úřadujícím prezidentem se stal předseda Shromáždění Kosova Jakup KRASNIQI
- 7.4. parlament zvolil novou prezidentkou Atifete JAHJAGA-ovou, která získala 80 hlasů, zatímco její protikandidátka Suzanë Novobërdaliu 10 hlasů; 10 poslanců se hlasování zdrželo a 20 jich nebylo přítomno; prezidentský slib složila téhož dne s tím, že ve funkci setrvá do zvolení nového prezidenta v přímých volbách

- 12.5. druhá etapa rozhovoru zástupců Kosova a Srbska pod záštitou EU proběhla v Prištině a skončila bez dohody
- 2.8. velení bezpečnostních sil NATO KFOR si vyžádalo posily kvůli přetrvávajícím násilnostem mezi kosovskými Srby a kosovskými orgány na hranicích se Srbskem; v silách KFOR je 6 tisíc mužů, ale velení aliance zatím jen aktivovalo operační rezervy
- 5.8. bylo dosaženo dohody o řešení krize na hranicích se Srbskem
- 28.9. další kolo rozhovorů se zástupci Srbska, sponzorovaných EU, bylo z podnětu Srbska odvoláno s ohledem na zvyšující se napětí v severním Kosovu, kde bylo v potyčkách zraněno 16 etnických Srbů a 4 příslušníci mírových sil NATO
- 21.-22.11. v Bruselu byly pod patronátem EU obnoveny rozhovory zástupců Kosova a Srbska o normalizaci vztahů
- 2.12. vláda dosáhla za zprostředkování EU dohody se Srbskem o společné kontrole hraničních přechodů (IBM), která umožní kosovským policejním a celním orgánům zřídit kontrolu přechodů na severní hranici se Srbskem

KOSTARIKA

- 8.3. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu nařídil Kostarice a Nikarague, zúčastněným na územním sporu o ostrovy Portillos v pohraniční řece San Juan, aby ze sporné hranice stáhly svůj vojenský, policejní i civilní personál, jakož i dovolil Kostarice vyslat do oblasti odborníky na životní prostředí, aby monitorovali škody způsobené nikaragujským projektem pozemních úprav; rozhodnutí soudu, k němuž si stěžovala v listopadu 2010 Kostarika, obě strany přivítaly
- 2.5. do čela Zákonodárného shromáždění byl zvolen Juan Carlos MENDOZA GARCÍA
- 24.6. vláda podala novou stížnost na Nikaraguu k Mezinárodnímu soudnímu dvoru v Haagu ve věci přítomnosti 80 členů mládežnické organizace FSLN na sporném území ostrova Isla Portillos
- 25.7. novým ministrem zahraničí byl s účinností od 5.9. jmenován Dr. José Enrique CASTILLO BARRANTES (úřad nastoupil 14.9.)
- 28.7. s platností od 1.8. byl na jinou pozici převeden ministr zahraničí René Castro; do 5.9. bude jeho funkci vykonávat Carlos ROVERSSI ROJAS

KRYM

- 17.8. zemřel předseda rady ministrů Vasyl Džharty, úřadujícím předsedou vlády se stal Pavlo Mykolajevyč BURLAKOV
- 8.11. na návrh ukrajinského prezidenta schválila Nejvyšší rada do funkce předsedy rady ministrů Anatoly Volodymyrovyče MOHYLJOV-a

KUBA

- 6.1. změny ve vládě (MZV zůstává)

KUVAJT

- 5.1. Národní shromáždění zamítlo v poměru hlasů 25:22 při 1 abstenci návrh opozičních poslanců na odvolání předsedy vlády šajcha Násira Muhammada as-Sabbaha
- 31.3. emír přijal rezignaci vlády šajcha Násira al-Muhammad as-Sabbaha kvůli jejím trvalým sporům s Národním shromážděním, které požadovalo výslech 3 ministrů kvůli nedostatkům v jejich práci

- 5.4. emír znovu jmenoval svého synovce šajcha NÁSIR-a al-Muhammad al-Ahmad as-Sabbaha premiérem a pověřil jej sestavením nové vlády
- 8.5. oznámeno složení vlády, kterou sestavil premiér šajch Násir al-Muhammad as-Sabbah (MZV šajch MUHAMMAD Sabah al-Sálím al-Sabbah), 10.5. ji jmenoval emír
- 23.6. Národní shromáždění vyslovilo důvěru šajchu Násirovi al-Muhammad al-Ahmad as-Sabbahovi jako novému premiérovi
- 17.10. na svou funkci rezignoval místopředseda vlády a ministr zahraničí šajch Muhammad al-Sabah al-Sálím al-Sabah
- 18.10. úřadujícím ministrem zahraničí byl jmenován Alí AL-RAŠÍD /Ali Al Rashed/
- 23.10. novým místopředsedou vlády a ministrem zahraničí se stal šajch SABAH al-Chálíd al-Hamád al-Sabbah /Sabah Al Khaled Al Hamad Al Sabah/
- 28.11. poté, co byl 15 opozičními poslanci obviněn z korupce, odstoupil premiér šajch Násir al-Muhammad as-Sabbah a s ním i celá vláda; úřadujícím premiérem jmenoval emír 30.11. dosavadního ministra obrany šajcha DŽÁBIR-a al-Mubaraka al-Hamad al-Sabbaha a pověřil jej sestavením nové vlády
- 4.12. úřad nastoupil nový předseda vlády šajch DŽÁBIR al-Mubarak al-Hamad al-Sabbah /Jaber Al Mubarak Al Hamad Al Sabah/
- 6.12. s ohledem na stále prohlubující se krizi spojenou s obviněním vlády z korupce rozpustil emír Národní shromáždění; parlamentní volby musí být uskutečněny do 60 dní
- 14.12. jmenována nová vláda (MP šajch DŽÁBIR al-Mubarak al-Hamad al-Sabbah, MZV šajch SABAH al-Chálíd al-Hamad al-Sabbah)

KYPR

- 5.5. za účasti prezidentů řecké a turecké komunity poběhla jednání, která vedla k dohodě o mezinárodních smlouvách a jejich závaznosti pro sjednocený Kypr
- 22.5. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 80 členy se konaly za účasti 78,7 % oprávněných voličů
- 2.6. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Yiannakis L. OMIROU
- 13.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1986 (2011) potvrzující stálou přítomnost mírových sil OSN UNFICYP a prodlužující její mandát do 15.12.2011
- 18.7. ministr zahraničí Markos Kyprianou oznámil svou rezignaci v návaznosti na odstoupení ministra obrany a velitele ozbrojených sil po výbuchu na vojenské základně Zygi 11.7.
- 28.7. demisi podala celá vláda; prezident ji přijal a zahájil jednání o vytvoření nové rady ministrů
- 2.8. středně-pravicová Demokratická strana (DIKO) vystoupila z koalice s levicovou Pokrokovou stranou pracujícího lidu (AKEL) prezidenta Christofiasa pro nesouhlas s jejím řešením ekonomické krize a postojům k Severnímu Kypru
- 5.8. prezident Christofias jmenoval novou vládu (MZV Erató KOZAKOU-MARCOULLIS)
- 2. a 23.8. jednání předáků obou kyperských komunit se týkala rozdělení moci mezi oběma komunitami a společné vlády
- 26.8. jednání prezidentů se věnovalo problematice území a územní správy
- 21.10. jednání prezidentů kyperských komunit se před jednáním s OSN v listopadu zaměřilo na otázky občanství a vlády
- 12.12. neúspěchem skončilo další jednání předáků řecké a turecké komunity o majetkových otázkách, který vyústil v dočasné přerušení rozhovorů

- 14.12. RB OSN schválila rezoluci č. 2026 (2011) o prodloužení mandátu mírové mise OSN (UNFICYP) do 19.7.2012

KYRGYZSTÁN

- 23.9. aby mohl kandidovat v nadcházejících prezidentských volbách, předal premiér Atambajev své pravomoci prvnímu náměstkovi Omurbeku Toktogulovičovi BABANOV-i
- 30.10. v prezidentských volbách s 16 kandidáty za účasti 61,28 % oprávněných voličů zvítězil Almazbek ATAMBAJEV, který získal 62,52 %, zatímco jeho hlavní soupeři Adachan Madumarov - 14,78 % a Kamčibek Tašijev - 14,32 %; ostatních 13 kandidátů získalo méně než 1 %: Temirbek Asanbekov (0,93 %), Omurbek Suvanaliev (0,87 %), Tursunbai Bakir Uulu (0,84 %), Kubatbek Baibolov (0,83 %), Anarbek Kalmatov (0,73 %), Arstanbek Abdyldajev (0,47 %), Marat Imankulov (0,31 %), Kubanyčbek Isabekov (0,18 %), Kurmanbek Osmonov (0,13 %), Akbaraly Aitikejev (0,11 %), Torobajev Kolubajev (0,10 %), Sooronbai Dyykanov (0,07 %), Almazbek Karimov (0,07 %); 0,51 % hlasovalo proti všem kandidátům
- 31.10. hlavní poražení kandidáti Madumarov a Tašijev odmítli uznat výsledky voleb, které označily za zfalšované a pohrozili nepokoji veřejnosti, nebudou-li zrušeny
- 14.11. premiér Atambajev se vrátil do funkce a převzal pravomoci od svého náměstka Babanova
- 1.12. inaugurace nového prezidenta Almazbeka Šaršenoviče ATAMBAJEV-a
- 1.12. úřadujícím předsedou rady ministrů se stal Omurbek Toktogulovič BABANOV
- 12.12. poslanci odvolali z funkce předsedy Nejvyšší rady Ahmatbeka Keldibekova, který je podezřelý ze zneužití veřejných finančních prostředků
- 16.12. předsedou Nejvyšší rady byl zvolen Asilbek Šarilovič ŽEENBEKOV
- 20.12. jmenována nová vláda (MP Omurbek Toktogulovič BABANOV, MZV Ruslan Ajtbejovič KAZAKBAJEV), která byla 23.12. schválena parlamentem v poměru hlasů 113:2

LAOS

- 30.4. parlamentní volby do 7. Národního shromáždění se 132 členy (tj. rozšířeného o 17 členů) proběhly za účasti 99,6 % registrovaných voličů
- 15.6. předsedkyní Národního shromáždění byla znovu zvolena Pany YATHOTOU
- 15.6. ustavující zasedání Národního shromáždění 7. volebního období zvolilo prezidentem opět generálporučíka Choummaly SAYASONE a předsedou vlády znovu Thongsing THAMMAVONG-a; současně schválilo složení nové vlády země (MZV Thongloun SISOULIT)

LESOTHO

- IV/11 vláda a opozice se dohodly na rozdělení volebních obvodů pro parlamentní volby v r. 2012 a tak vyřešily vzájemné spory o legálnost voleb v r. 2007

LIBANON

- 12.1. poté, co 11 mistrů za Hizballáh a jeho spojence (Amál a Aunův blok maronitských křesťanů), vč. ministra zahraničí al-Šámího, podalo demisi, rozpadla se vláda národní jednoty; důvodem rozpadu byl její očekávaný souhlas s mezinárodním vyšetřováním vraždy bývalého premiéra Rafika Harírího pod kontrolou tribunálu OSN

- 13.1. prezident zahájil jednání o výběru nového premiéra a požádal stávajícího Saada al-Harírího, aby zůstal v čele úřadující vlády (MZV zůstává)
- 20.1. po marném pokusu ministra zahraničí Saúdské Arábie se i jeho kolegové z Kataru a Turecka vzdali snah o zprostředkování rozhovorů mezi Hizballáhem s jeho spojenci a úřadující vládou
- 25.1. na základě svých konzultací se členy parlamentu, v nichž mu 68 ze 125 poslanců Národního shromáždění vyslovilo svou podporu, jmenoval prezident Suleiman premiérem nestranického nominanta hnutí Hizballáh Nadžíba Azmí Mikátího /Najib Azmi Mikati/ a pověřil jej sestavením nové vlády; přívrženci prozápadního bloku dosavadního premiéra Harírího, kteří vládou podporou jen 60 poslanců, zahájili demonstrace proti tomuto jmenování
- 13.6. po téměř 5 měsících od své nominace oznámil premiér Nadžíb Azmí MIKÁTÍ složení svého kabinetu se 30 členy (MZV Adnan MANSÚR /Adnan Mansour/)
- 7.7. Národní shromáždění vyslovilo poměrem 68:0 důvěru vládě premiéra Nadžíba Mikátího
- 30.8. RB OSN přijala rezoluci č. 2004 (2011) o prodloužení mandátu mírových sil OSN v jižním Libanonu (UNIFIL) do 31.8.2012

LIBÉRIE

- 3.3. RB OSN přijala rezoluci č. 1971 (2011), požadující odchod vojsk mise OSN UNMIL, která zajišťují bezpečnost pro Zvláštní soud pro vyšetřování zločinů spáchaných v Sierra Leone, a to do 7.3.
- 23.8. všelidové referendum o změnách ústavy, které mají upravit průběh prezidentských voleb, jež se mají konat na podzim 2011, navrhované změny neschválilo, protože ani u jednoho ze 4 návrhů nebylo dosaženo požadovaného souhlasu 2/3 voličů; účast voličů byla 34,22 % oprávněných
- 16.9. RB OSN přijala rezoluci č. 2008 (2011) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIL do 30.9.2012
- 20.9. Nejvyšší soud vyhověl stížnosti předsedy Strany jednoty (UP) Varney Shermana a senátora Fredericka Cherue a zrušil rozhodnutí Národní volební komise o zamítnutí návrhu na změnu čl. 83 (b) ústavy, týkajícího se volebního systému, která mění u všech voleb kromě prezidentských požadavek absolutní většiny na prostou, a prohlásil tento návrh za ratifikovaný; stěžovatelé se odvolávali na to, že komise do svého výpočtu (pro návrh 59,27 % hlasujících) protiústavně zahrнула i neplatné hlasy, a tak nebylo dosaženo požadovaného 2/3 souhlasu
- 11.10. v I. kole prezidentských voleb za účasti 71,64 % registrovaných voličů uspěli Ellen Johnson-Sirleaf (43,9 %) a Winston A. Tubman (32,7 %), kteří postupují do 2. kola; na dalších místech se umístili Prince Yormie Johnson (11,6 %), Charles Walker Brumskine (5,5 %), Gladys G.Y. Beyan (1,1 %), Kennedy Gbleyah Sandy (1,1 %), Togba-Nah Tipoteh (0,6 %), Dew Tuan-Wleh Mayson (0,5 %), Manjergie Cecelia Ndebe (0,5 %), Simeon Freeman (0,5 %), James Sawalla Guseh (0,4 %), Marcus Roland Jones (0,4 %), Hananiah Zoe (0,4 %), Chea Job Cheapoo (0,3 %), James Kpa Chelley (0,3 %) a Jonathan A. Mason (0,2 %); neplatných bylo 6,4 % odevzdaných hlasů
- 11.10. parlamentní volby do rozšířené Poslanecké sněmovny se 73 členy se konaly za účasti 70,8 % oprávněných voličů a volby 15 senátorů proběhly za účasti 71,55 % oprávněných voličů
- 4.11. kandidát W.A. Tubman odstoupil z II. kola prezidentských voleb, které označil za zfalšované, a vyzval obyvatele k jeho bojkotu

- 8.11. ve II. kole byla prezidentkou opět zvolena Ellen JOHNSON-SIRLEAF, která za účasti 38,6 % oprávněných voličů získala 90,71 % odevzdaných hlasů (inaugurace 16.1.2012); její protikandidát William A. Tubman získal přes své odstoupení 9,29 % hlasů
- 13.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2025 (2011) o obnovení embarga na dovoz zbraní o dalších 12 měsíců, stejně jako o prodloužení mandátu panelu pozorovatelů, kteří dohlížejí na jeho dodržování

LIBYE

- 19.2. v tzv. Den vzpoury vytvořena Národní konference libyjské opozice
- 21.2. rezignoval ministr spravedlnosti ve Všeobecném lidovém výboru Mustafá Muhammad Abd-ul Džalíl a po něm další členové vlády
- 26.2. RB OSN schválila rezoluci č. 1970 (2011) o masovém a systematickém porušování lidských práv v Libyi místní vládou, jakož i přijala požadavek na ukončení násilí, embargo na dovoz zbraní, zákaz vycestování Kaddáfího a jeho rodiny a zmrazení jejich aktiv v bankách v zahraničí
- 26.2. po bojích mezi povstanci a vládními silami, trvajících od 17.2., oznámil bývalý ministr spravedlnosti Mustafá Muhammad Abdul DŽALÍL FUDAIL /Mustafa Mohammed Abdel Jalil Fudail/ v osvobozeném Bengházi, že sestavuje přechodnou vládu země
- 27.2. v Bengházi byla vytvořena Národní libyjská rada (Národní prozatímní rada Libyjské republiky – *Al-Majlis al-watanî al-intiqālî*), sdružující po 5 delegátech za každé osvobozené město; mluvčími rady Abdel-Hafíz GHOGA, Issám GHERIANI, Mustafa GHERIANI
- 2.3. změny ve vládě za ministry, resignovavší v únoru (MP i MZV zůstávají)
- 3.3. Národní libyjská rada odmítla mírový plán venezuelského prezidenta Cháveze na zprostředkovací misi k uklidnění politické situace v zemi; Muammar Kaddáfí a Liga arabských států však plán přijali
- 3.3. Národní libyjská rada uznala státní vlajku z období 1951-1969 za svůj symbol
- 5.3. ustavující schůze 30 členné Prozatímní Národní rady, která se prohlásila jediným legitimním představitelem země, zvolila do svého čela Mustafu Muhammada Abdula DŽALÍLA FUDAILA a vytvořila 3-členný krizový výbor, který bude koordinovat zahraniční styky povstalců a jejich bojové operace (předsedou výboru je Dr. Mahmúd DŽIBRÍL AL-WARFALLY, za zahraniční styky odpovídá Dr. Alí AL-ISÁVÍ /Ali Al-Essawi/ a za armádní operace Umar HARÍRÍ); místopředsedou rady se stal Abdel-Hafíz GHOGA /Abdel-Hafidh Ghoga/
- 10.3. Francie se stala první zemí, která uznala Prozatímní Národní radu (ITNC) za zákonného zástupce Libye
- 18.3. pod vlivem rezoluce RB OSN č. 1973 (2010) o vyhlášení bezletové zóny nad Libyí zastavil vůdce revoluce Kaddáfí veškeré vojenské akce proti povstalcům a vyjádřil připravenost k jednání s nimi
- 19.3. letecké ozbrojené síly Francie, Británie, USA a dalších zemí začaly útoky na postavení libyjské armády v Bengházi, Syrtě, Tripolisu, Zuáře a Misurátě naplňovat operaci Odyssey Dawn k realizaci rezoluce OSN
- 20.3. koalice západních zemí prosadila bezletovou zónu nad územím Libye
- 23.3. oznámeno vytvoření prozatímní vlády vzbouřenců, v jejímž čele stojí Dr. Mahmúd DŽIBRÍL AL-WARFALLY /Mahmoud Jibril El-Warfally/, ministrem zahraničí se stal Dr. Alí AL-ISÁVÍ /Ali al-Issawi/

- 27.3. NATO se rozhodlo převzít velení operace Odyssey Dawn na udržení bezletového nebe nad územím Libye od 30.3.
- 30.3. odstoupil ministr zahraničí Moussa Koussa, který požádal o azyl ve Velké Británii; úřadujícím ministrem se stal Abdul Ati AL-OBEIDI
- 5.4. novým ministrem zahraničí byl jmenován Adbelátí OBAJDÍ /Abdul Ati Al-Obeidi/
- 10.4. vláda přijala návrh mise AU vedené jihoafrickým prezidentem Zumou na mírové uspořádání politické krize, 11.4. jej odmítli rebelové z Benghází
- 23.4. vláda zastavila bojové akce proti rebelům u města Misuráta, aby dala místním kmenovým vůdcům příležitost dohodnout se s rebely o ukončení bojů
- 29.4. plukovník Kaddáfí nabídl vládám NATO uzavření příměří s rebely a jednání o zastavení leteckých útoků NATO na území Libye
- 1.6. NATO oznámilo prodloužení své mise, která má skončit 27.6., o dalších 90 dní; rozhodli o tom jednomyslně velvyslanci všech 28 členských zemí u centrály v Bruselu
- 17.6. premiér Al Baghdádí al-Mahmúdí vyzval k novým jednáním se vzbouřenci a odmítl útoky letadel NATO na cíle v Libyi
- 1.7. v odvěť za pomoc poskytovanou povstalcům zeměmi NATO pohrozil plukovník Kaddáfí útoky na cíle v Evropě; v návaznosti na to summit v Malabo nabídl AU Prozatímní národní radě přímé rozhovory o spolupráci bez účasti Kaddáfího režimu
- 3.7. rebelové odmítli nabídku AU zprostředkovat jejich rozhovory s vládou z Tripolisu
- 12.7. premiér Al Baghdádí al-Mahmúdí vyjádřil ochotu zahájit jednání s rebely, aniž by do nich byl zapojen plukovník Kaddáfí
- 28.7. revolučními islámskými milicemi z Brigád Obaida ibn-Jarraha byl pro údajnou spolupráci s Kaddáfího režimem zabit vrchní velitel vzbouřeneckých sil generál Abdal Fatáh Júnis /Abdel Fattah Younes/; vrchní velení převzal jeho zástupce generál Chalífa HASAN /Khalifah Hassan/
- 8.8. předseda Prozatímní Národní rady odvolal celý 14-členný výkonný výbor, který funguje jako prozatímní vláda, a sestavením nového pověřil opět Mahmouda JIBRIL-a AL-WARFALLY-ho; důvodem sesazení výboru byla jeho odpovědnost za smrt vrchního velitele ozbrojených sil vzbouřenců generála Júnise 28.7. (funkci MZV převzal předseda výboru Mahmoud Jibril al-Warfally)
- 20.8. povstání proti režimu Muammara Kaddáfího zachvátilo i předměstí hlavního města Tripolis, což vedlo 21.8. k jeho obsazení vojsky Prozatímní Národní rady
- 25.8. Liga arabských států uznala Prozatímní Národní radu za jediného zástupce libyjského lidu
- 26.8. Prozatímní Národní rada začala s přesunem svých členů a úředníků správních orgánů ze svého dosavadního sídla v Benghází do hlavního města
- 27.-28.8. doplňování Prozatímní Národní rady o zástupce Tripolisu a ostatních měst na západě země, aby její počet dosáhl 80 členů
- 28.8. vůdce revoluce Muammar Kaddáfí vzdal svůj boj o setrvání u moci a prostřednictvím mluvčího vyjádřil svou připravenost jednat o předání vlády v zemi a vytvoření prozatímní vlády (rebelové tuto nabídku odmítli)
- 31.8. prozatímní vláda odmítla nabídku OSN z 30.8. na rozmístění mezinárodních mírových sil či pozorovatelů na území Libye

- 1.9. při příležitosti 42. výročí revoluce vyzval její vůdce Muammar Kaddáfí k dlouhé partyzánské válce proti rebelům a agresorům z NATO, jakož i oficiálně přesunul sídlo své vlády z Tripolisu do Syrty
- 16.9. RB OSN přijala rezoluci č. 2009 (2011) o zřízení podpůrné mise OSN v Libyi (UNSMIL) s původním mandátem tří měsíců, a to „na podporu budování demokratické, nezávislé a jednotné Libye“ s cílem napomáhat místním orgánům obnovit veřejnou bezpečnost, zákonnost a politický dialog k celonárodnímu usmíření a podpořit práce na nové ústavě a volebních zákonech
- 20.9. Africká unie oficiálně uznala Prozatímní Národní radu za nového představitele země na mezinárodním poli
- 22.9. poté, co byl předseda vlády al-Baghdádí al-Mahmúdí 21.9. zatčen v Tunisku, byl odsouzen k šesti měsícům ztráty svobody za ilegální vstup do země
- 3.10. předseda prozatímní vlády Mahmoud Jibril oznámil její nové složení; funkci ministra zahraničí převzal opět sám
- 20.10. Prozatímní Národní rada oznámila, že bývalý vůdce Muammar Kaddáfí byl zabit při útěku z dobyté Syrty
- 22.10. předseda výkonného výboru (prozatímní vlády) Džibríl podle dohody Prozatímní Národní rady odstoupil z funkce poté, co došlo k úplnému osvobození země od vojenských sil dosavadního režimu (oficiálně vyhlášenému 23.10. na ceremoniálu v Benghází)
- 23.10. úřadujícím předsedou prozatímní vlády se stal Ali Abdussalam TARHOUNI
- 24.10. předseda Prozatímní Národní rady vyhlásil, že základem právního systému nového režimu bude muslimské zvykové právo šaríja
- 26.10. předseda Prozatímní Národní rady vyzval NATO, aby prodloužilo svou přítomnost v zemi za účelem pomoci při kontrole zbraní a potlačení zbytků prokaddafíovského odporu do konce r. 2011 (27.10. RB OSN rozhodla o ukončení bezletové zóny nad Libyí a mandátu sil NATO k 30.10.)
- 31.10. Prozatímní Národní rada zvolila hlasy 26 z 51 hlasujících členů novým předsedou svého výkonného výboru (prozatímní vlády) Ing. Abdara Rahíma KÍB-a /Abdurrahim al-Keib/, který současně převzal i funkci ministra zahraničí; prozatímní vláda má připravit do 8 měsíců volby do Národního kongresu a parlamentní multistranické volby v r. 2013
- 22.11. jmenována nová prozatímní vláda s 24 členy (MZV Ašúr BIN CHAJÁL /Ashour Bin Khayal/), která se 24.11. ujala moci

LOTYŠSKO

- 28.5. prezident oznámil, že na 23.7. vypíše referendum o rozpuštění parlamentu poté, co zabránil prokuratuře v prohlídce domu poslance Ainarse Slesara, vyšetřovaného kvůli korupci
- 2.6. v 1. kole prezidentských voleb získal dosavadní prezident Valdis Zatlers 43 hlasů, zatímco jeho protikandidát Andris Bérziņš 50 hlasů z celkového počtu 100 poslanců Sejmu; protože ani jeden nezískal potřebnou nadpoloviční většinu hlasů, konalo se téhož dne 2. kolo voleb, v němž se zúčastnilo 99 poslanců parlamentu. Novým prezidentem byl zvolen Andris BÉRZINŠ, pro kterého hlasovalo 53 poslanců a 44 proti němu, zatímco Valdis Zatlers získal podporu jen 41 poslance a 56 hlasovalo proti němu (2 poslanci odevzdali neplatný volební lístek). Stávajícímu prezidentovi končí mandát 7.7.2011.
- 8.7. slib složil a svůj úřad nastoupil nový prezident Andris Bérziņš
- 23.7. za účasti 44,73 % oprávněných voličů proběhlo referendum o rozpuštění parlamentu; 94,30 % hlasujících se vyslovilo pro rozpuštění Sejmu a předčasné

- parlamentní volby v listopadu 2011, 5,48 % voličů hlasovalo proti a 0,21 % odevzdaných hlasů bylo neplatných
- 17.9. předčasné volby do Sejmu se 100 členy proběhly za účasti 59,49 % oprávněných voličů
- 28.9. prezident zahájil jednání s představiteli politických stran o sestavení nové vlády
- 18.10. předsedkyní Sejmu byla opět zvolena Solvita ABOLTINA
- 19.10. prezident vyzval premiéra Dombrovskise, aby sestavil novou vládu
- 25.10. na mimořádném zasedání schválil Sejm poměrem hlasů 57:38 složení a program již třetí vlády premiéra Valdise Dombrovskise (MZV Edgars RINKĒVIČS)

MADAGASKAR

- 16.3. poté, co 10.3. rezignovala dosavadní vláda, aby umožnila konání parlamentních voleb v září 2011, pověřil prezident sestavením nové vlády národní jednoty dosavadního premiéra Vitala
- 29.3. prezident Rajoelina jmenoval podle dohody Vrchní přechodné správy a 8 malých politických stran novou přechodnou vládu národní jednoty s 33 členy (MP brigádní generál Albert Camille VITAL, MZV Yvette SYLLA), kterou však hlavní opoziční politické strany vedené bývalými prezidenty odmítají
- 17.9. za podpory Společenství pro rozvoj Jižní Afriky uzavřelo 8 politických vůdců dohodu o uspořádání voleb, které mají obnovit demokratický režim v zemi, v březnu 2012; do té doby má být nový prozatímní premiér jmenován do 1.11., vláda do 17.11. a členové prozatímního zákonodárského sboru do 30.11.; dohoda předpokládá návrat svrženého prezidenta Marka Ravalomanany z exilu, kde žije od r. 2009
- 17.10. odstoupil premiér Vital a jeho vláda, novým předsedou vlády byl 28.10. jmenován Jean Omer BERIZIKY (2.11. složil předepsaný slib)
- 21.11. za účasti opozice ustavena nová přechodná vláda národní jednoty s 35 ministry (MP Jean Omer BERIZIKY, MZV Pierrot RAJAONARIVELO)
- 7.12. byli zvoleni noví předsedové Přechodného Kongresu (Mamy RAKOTOARIVELO) a Přechodné Nejvyšší rady (Rasolosoa DOLIN)

MAĎARSKO

- 19.4. poměrem hlasů 262:44 při 1 abstenci a bojkotu opozice schválili poslanci Národního shromáždění novou ústavu země, jejíž úřední název bude nadále jen „Maďarsko“ (ústavu 25.4. podepsal prezident, účinnosti nabude 1.1.2012)

MADEIRA

- 6.4. portugalský prezident jmenoval svým novým zástupcem v tomto autonomním území s titulem představitel republiky Ireneu CABRAL BARRETO-a
- 9.10. parlamentní volby do Zákonodárského regionálního shromáždění (*Assambleia regional legislativa*) se 47 volenými (z 55) členy (José Miguel JARDIM D'OLIVAL DE MENDONÇA)
- 11.11. představitel republiky byla jmenována nová regionální rada, schválená regionálním shromážděním 10.11.; jejím předsedou zůstává Alberto João CARDOSO GONÇALVES JARDIM

MAKEDONIE

- 28.1. Sociálně-demokratická aliance Makedonie (SDSM) zahájila bojkot činnosti parlamentu kvůli nedemokratickému chování pravicové vlády uskupení

- VMRO-DPMNE, která zavřela TV stanici nakloněnou opozici; soc.dem. v zápětí podpořilo odchodem z parlamentu i 27 poslanců tzv. Sluneční koalice pro Evropu (S-KzE) a 31.1. i 4 poslanci etnické albánské Nové demokracie (ND)
- 23.2. přes původně odmítavý postoj k návrhu opozice na svolání předčasných voleb se vláda rozhodla pro rozpuštění parlamentu
 - 27.2. premiér Gruevski oznámil, že vláda přijala návrh zprostředkovatele OSN Matthewa Nimetze na úřední jméno země „Republika Makedonie (Skopje)“; pokud návrh schválí i parlament, vyřeší se mezinárodní spor s Řeckem a EU, který brání přístupu země do Evropské unie
 - 8.3. vláda schválila změny ve volebním zákoně, které jí mají umožnit vyrovnat se s bojkotem práce parlamentu opozicí
 - 29.3. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu zahájil slyšení ve sporu o úřední jméno země
 - 3.4. na plenárním zasedání bojkotovaném opoziční SDSM schválil Shromáždění úpravu volebního zákona
 - 14.4. Shromáždění rozhodlo o svém rozpuštění a vyhlášení předčasných parlamentních voleb (15.4. je předseda Veljanoski svolal na 5.6.)
 - 5.6. předčasné parlamentní volby do rozšířeného Shromáždění se 123 členy za účasti 63,48 % oprávněných voličů
 - 7.6. prezident pověřil stávajícího premiéra Nikolu Gruevského, aby vytvořil novou vládu
 - 25.6. předsedou nového Shromáždění opětovně zvolen Trajko VELJANOSKI
 - 30.6. svou demisi z osobních a rodinných důvodů oznámil MZV Antonio Milososki
 - 29.7. Shromáždění schválilo poměrem hlasů 70:47 novou koaliční vládu (MP Nikola GRUEVSKI, MZV Nikola POPOVSKI), kterou mu 15.7. navrhl premiér
 - 5.12. Mezinárodní soudní dvůr označil blokování přístupu Makedonie do NATO v r. 2008 Řeckem kvůli jeho názvu jako protizákonné; MZV Nikola Poposki rozsudek přivítal

MALAJSIE

- VIII/11 v návaznosti na červencové protesty obyvatel Kuala Lumpur proti volebnímu zákonu ohlásil předseda vlády Nadžib Razak vytvoření parlamentního výboru, který má připravit volební reformu
- 14.10. konference 9 tradičních vládců členských států federace zvolila 14. panovníkem Malajsie a králem Malajska na následujících pět let 27. sultána z Kedahu Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong bagi Malajsia Sultana Tuanku ABDUL HALIM Mu'adzam Shah ibni al-Marhum Sultan Badlishah (nástup do funkce 13.12.)

MALAWI

- 19.8. prezident rozpustil vládu, která v červenci čelila masovým protestům obyvatel mnoha měst v zemi, a převzal odpovědnost za všechny rezorty
- 6.9. prezident Ngwazi Prof. Bingu Wa Mutharika odvolal viceprezidenta Joyce Bandu a provedl další změny ve vládě (novým MZV se stal Prof. Arthur Peter MUTHARIKA)

MALEDIVY

- 21.3. ministrem zahraničí byl prezidentem jmenován Ahmed NASEEM
- 22.5. změny ve vládě (MZV zůstává)

MALI

- 30.3. odstoupil předseda vlády Modibo Sidibé, aby mohl kandidovat v prezidentských volbách v r. 2012,
- 3.4. byla novou předsedkyní vlády jmenována Cissé Mariam Kaïdama SIDIBÉ
- 6.4. jmenována nová vláda (MZV Soumeylou Boubeye MAIGA)
- 17.10. tuarěžští rebelové navrátili se z Libye, kde pomáhali silám loajálním vládě Muammara Kaddáfího, se zapojili do nově vytvořené vzbouřenecké skupiny Národní hnutí pro osvobození Azawadu (NMLA), tj. severní pouštní oblasti Mali, usilující o její samostatnost

MAN

- 1.4. úřadujícím guvernérem se stal David DOYLE
- 7.4. úřad guvernéra nastoupil Adam Kenneth Compton WOOD
- 29.9. parlamentní volby do Sněmovny klíčů Tynwaldu s 24 volenými poslanci (jejím předsedou opět zvolen Stephen Charles „Steve“ RODAN)
- 11.10. novým hlavním ministrem byl zvolen Allan Robert BELL, který získal podporu 29 poslanců, zatímco jeho protikandidát Peter Karran hlasy tří poslanců

MARIJSKO

- 10.6. úřad prezidenta zrušen a nahrazen funkcí hlavy republiky, kterou se stal Leonid Igorovič MARKELOV

MAROKO

- 21.2. král oznámil vytvoření dlouhodobě odkládané Ekonomické a sociální rady (CES) s 99 členy a pod vedením Chakiba BENMOUSSA-y; podle premiéra bude rada „permanentním prostorem pro společenský dialog a nejlepším místem pro promýšlení různých názorů na hospodářskou, sociální a environmentální činnost“
- 9.3. král Muhammad VI. oznámil vytvoření zvláštní ústavní komise, která má králi do června 2011 předložit své doporučení na změny v ústavě, zejména ve smyslu souhrnné ústavní reformy, posílení pravomocí regionální samosprávy a posílení demokracie (předsedou komise je Abdellatif MENOUNI); změny ústavy budou předloženy ke schválení lidu v celonárodním referendu
- 17.6. král zveřejnil návrh ústavních reforem, které mj. omezí královu dosud absolutní moc a posílí roli předsedy vlády a parlamentu, ustaví demokratické instituce, ochrání lidská práva, zajistí svobodu projevu a rovnost mužů a žen, posílí nezávislost justice a stanoví berberštinu druhým úředním jazykem země; reformy budou předloženy celonárodnímu referendu 1.7.
- 1.7. v celonárodním referendu se za účasti 73,46 % oprávněných voličů 98,5 % z nich vyslovilo pro ústavní reformy navržené králem; 1,5 % z nich hlasovalo proti reformám
- 20.8. král oznámil, že parlamentní volby do nové Poslanecké sněmovny se budou konat 25.11.; po nich vstoupí v platnost ústavní změny, schválené referendem 1.7.
- 25.11. parlamentní volby do rozšířené Poslanecké sněmovny s 395 členy proběhly za účasti 45,4 % oprávněných voličů
- 29.11. král jmenoval novým předsedou vlády Abdelaliha BENKIRANE-ho /Binkirání/
- 16.12. podepsána dohoda 4 stran o vytvoření koaliční vlády v čele s Abdelalihem Benkiranem z umírněné Islámské strany spravedlnosti a rozvoje (PJD)

- 19.12. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Karim GHELLAB, který získal podporu 222 poslanců, zatímco jeho protikandidáta Mohammeda ABOU-a volilo 82 poslanců

MARSHALLOVY OSTROVY

- 10.5. po osmi letech jednání podepsali prezident Zedkaia a nejdůležitější náčelníci atolu Kwajalein dohodu, která dává USA na dalších 50 let právo využívat území atolu jako střelnice raketových testů; dosavadní smlouva měla vypršet v r. 2016
- 21.11. parlamentní volby do Parlamentu *Nitijela* s 33 členy

MARTINIK

- 2.3. novým prefektem byl jmenován Laurent PRÉVOST, který se úřad ujal 30.3.
- 31.3. novou předsedkyní Generální rady byla zvolena Josette MANIN

MAURICIUS

- 26.7. změny ve vládě (MZV zůstává)
7. a 19.8. změny ve vládě (MZV zůstává)

MAURITÁNIE

- 12.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 22.3. změny ve vládě (novým MZV Hamadi Ould Baba HAMADI)

MAYOTTE

- 31.3. na základě výsledků referenda z března 2009, které velkou většinou rozhodlo o změně statutu ostrova, se země stala 101. departementem Francie (5. zámořským departementem) a pozbyla statut francouzského územního společenství (*collectivité territoriale*)
- 3.4. funkci předsedy Departementální rady nastoupil Daniel ZAÏDANI, který byl do ní zvolen 31.3.
- 4.7. skončilo funkční období prefekta Deracheho, úřadujícím prefektem se stal Patrick DUPRAT
- 26.7. novým prefektem se stal Thomas DEGOS (jmenován 21.7.)

MEXIKO

- 7.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 27.4. Senát odhlasoval v poměru hlasů 95:8 při 8 abstencích změnu zákona, která umožňuje s platností od r. 2018 kandidovat senátorům i na druhé šestileté volební období a s platností od r. 2015 poslancům Poslanecké sněmovny ucházet se i o druhé tříleté volební období; změna zákona vyžaduje souhlas Poslanecké sněmovny, prezidenta a zákonodárných sborů alespoň 16 z 31 mexických států
- 1.9. předsedou Senátu do 31.8.2012 byl zvolen José GONZÁLES MORFÍN
- 9.9. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 1.12. Senát schválil změnu článků 61, 111 a 112 ústavy, týkající se imunity členů exekutivy, zákonodárců a soudců; změnu musí ještě schválit Federální poslanecká sněmovna a většina zákonodárných sborů 32 spolkových států země
- 16.12. novým předsedou Federální poslanecké sněmovny byl na funkční období do 30.4.2012 zvolen Guadalupe ACOSTA NARANJO

MIKRONÉSIE

- 8.3. parlamentní volby do Kongresu se 14 členy
- 11.5. předsedou Kongresu byl znovu zvolen Isaac V. FIGIR
- 11.5. nově zvolený Kongres zvolil na druhé čtyřleté období prezidentem opět Emanuela „Manny“ MORI-ho a viceprezidentem Alika L. ALIK-a
- 12.5. ustavena nová vláda (MZV Lorin S. ROBERT)

MOLDAVSKO

- 14.1. Parlament schválil 59 hlasy se 42 abstencemi vládu jmenovanou téhož dne úřadujícím prezidentem Lupu (MP Vlad Vasile FILAT, MZV Iurie LEANCA)
- 21.6. v Moskvě byly po 5 letech obnoveny rozhovory o postavení Podněsterské moldavské republiky, a to za účasti zástupců Moldavska i Podněsterska, Ruska a Ukrajiny jako garantů, OBSE jako zprostředkovatele a USA a EU jako pozorovatelů; jednání skončila bez konkrétní dohody
- 20.9. Ústavní soud odmítl požadavek vládních poslanců na změnu volební procedury, která by umožnila zvolení prezidenta prostou většinou (tj. 51 poslanci Parlamentu), a potvrdil ústavní požadavek kvalifikované většiny 61 poslance; v návaznosti na toto rozhodnutí jeho předseda Dumitru Pulbere vyzval veřejně k rozpuštění Parlamentu, pokud se mu do 28.9. nepodaří zvolit prezidenta
- 22.9. poté, co se 9.9. v Německu sešel moldavský premiér s prezidentem Podněsterska, bylo v Moskvě oznámeno obnovení oficiálních rozhovorů obou zemí ve formátu „5+2“ o řešení konfliktu, přerušených 3.3.2006
- 28.9. čtyři z pěti členů Ústavního soudu odvolali předsedu Pulbereho kvůli jeho prohlášení z 20.9.
- 18.11. protože si v zákonném termínu 14.11. žádný z případných kandidátů na úřad prezidenta nevyzvedl formulář registrace, prezidentské volby plánované na 18.11. byly Parlamentem zrušeny a 2.12. stanoven jejich termín na 16.12.; jestliže ani podruhé parlament hlavu státu nezvolí, bude rozpuštěn a vypsány předčasné volby
- 16.12. opět bez výsledku proběhly prezidentské volby s jedním, vládním kandidátem Marianem Ilie Lupu, pro kterého se vyslovilo pouze 59 vládních poslanců Parlamentu; nezískal tak ústavou předepsaný minimální počet 61 hlasů
- 28.12. na návrh vlády rozhodl Parlament o zrušení 2. kola prezidentských voleb, protože jediný kandidát M. Lupu z voleb odstoupil; volba se bude konat v náhradním termínu 15.1.2012

MONAKO

- 1.1. funkce se ujala nová vláda (MP Michel ROGER, MZV José BADIA)

MONTSERRAT

- 3.3. poté, co skončilo funkční období guvernéra Waterwortha, úřadující guvernérkou se stala jeho dosavadní zástupkyně Sarita FRANCIS
- 8.4. na základě rozhodnutí britské vlády z 27.5.2010 byl do funkce guvernéra inaugurován Adrian Derek DAVIS
- 27.9. v souladu s novou ústavou byla zrušena funkce hlavního ministra a nahrazena funkcí předsedy vlády, kterým se stal Reuben Theodore MEADE; novou ústavu schválila Zákonomádná rada území 7.10.2010 a britská královna ji potvrdila 13.10.2010

MUSLIMSKÉ MINDANAO

22.12. po skončení funkčního období guvernéra oblasti začal jeho funkci dočasně vykonávat Mujiv HATAMAN; ve funkci má setrvat do příštích voleb v r. 2013

NÁHORNÍ KARABACH

24.6. neúspěchem skončilo jednání ruského prezidenta s prezidenty Arménie a Ázerbajdžánu o řešení konfliktu v Náhorním Karabachu, kteří odmítli jeho 14-tibodový plán na vrácení území Ázerbajdžánu s tím, že s Arménií bude spojen koridorem

NAMIBIE

14.2. Vrchní soud odmítl právní stížnost opozice proti výsledkům prezidentských a parlamentních voleb z listopadu 2009

NAURU

10.11. poté co 9.11. odstoupil pro podezření z korupce prezident Stephen, zvolil Parlament jeho nástupcem Fredericka William PITCHER-a, který získal 9 hlasů, zatímco jeho protikandidát Milton Dube 8 hlasů

10.11. vytvořena nová vláda (MZV Mathew BATSUIA)

15.11. poté, co po přestupu jednoho z poslanců do řad opozice nezískala vláda nového prezidenta poměrem hlasů 8:9 důvěru, prezident musel odstoupit a Parlament zvolil poměrem hlasů 9:8 jeho nástupcem Sprenta Jareda DABWIDO

16.11. jmenována nová vláda, v níž prezident zastává i funkci ministra zahraničí

NĚMECKO

11.2. prezident Deutsche Bundesbank Axel Weber ohlásil svou rezignaci k 30.4.2011

17.2. kancléřka jmenovala Jense WEIDEMANN-a prezidentem Spolkové banky s platností od 1.5.2011

20.2. zemské volby v Hamburku do státního shromáždění (*Bürgerschaft*) se 121 členem za účasti 57,3 % oprávněných voličů

7.3. novým vládnoucím starostou Hamburku byl poměrem hlasů 62:54 zvolen Olaf SCHOLZ (SPD)

20.3. zemské volby do Zemského sněmu Saska-Anhaltska se 105 členy proběhly za volební účasti 51,2 %

27.3. zemské volby do zemských sněmů v Bádensku-Württembersku se 138 členy (volební účast 66,2 %) a Porýní-Falci se 101 členem (volební účast 61,8 %)

4.4. s ohledem na špatné výsledky FDP v zemských volbách odstoupil ministr zahraničí Guido Westerwelle z pozice vicekancléře a z funkce předsedy FDP

5.4. úřadujícím vicekancléřem se stal Philipp Rösler

19.4. Zemský sněm Saska-Anhaltska zvolil poměrem hlasů 57:46 předsedou zemské vlády Reinera HASELOFF-a (CDU)

2.5. úřad prezidenta Bundesbanky nastoupil Jens WEIDMANN

11.5. zemský premiér Porýní-Falce Kurt BECK (SPD) uzavřel koaliční dohodu se Zelenými

12.5. zemským premiérem Bádenska-Württemberska byl zvolen Winfried KRETSCHMANN, který stojí v čele koalice Zelených a SPD; zemský sněm rozhodl poměrem hlasů 73:65

16.5. vicekancléřem a ministrem hospodářství a technologií byl jmenován Philipp RÖSLER (FDP); jeho nástupcem v úřadu ministra zdravotnictví se stal Daniel BAHR (FDP)

- 22.5. zemské volby do městské rady s 83 členy v Brémách proběhly za účasti 55,9 % oprávněných voličů
- 10.8. novou zemskou premiérkou Sárska byla Zemským sněmem ve druhém kole poměrem hlasů 26:35 zvolena Annegret KRAMP-KARRENBAUER (CDU)
- 4.9. zemské volby v Meklenbursku – Předním Pomořansku do Zemského sněmu se 71 členy proběhly za účasti 51,5 % oprávněných voličů (MP Erwin SELLERING)
- 18.9. zemské volby v Berlíně do městské rady se 152 členy se konaly za účasti 60,2 % oprávněných voličů
- 1.11. úřad předsedy Spolkové rady na funkční období do 31.10.2012 nastoupil Horst SEEHOFER
- 24.11. na základě dohody SPD a CDU o vytvoření velké koalice ze 16.11. byl vládnoucím starostou Berlína zvolen opět Klaus WOWEREIT

NEPÁL

- 5.1. zatímco vláda se rozhodla nepožádat OSN o prodloužení pobytu její mírové mise v zemi, který má skončit 15.1.2011, opoziční Komunistická strana Nepálu (maoisté), která ovládá Ústavodárné shromáždění, varuje před ukončením mírového procesu, pokud mírové jednotky OSN zemi opustí
- 12.1. po 16 neúspěšných pokusech Ústavodárného shromáždění zvolit předsedu vlády stáhl svou kandidaturu poslední uchazeč Ram Chandra Paudyel z Nepálské kongresové strany (NCP) a 17. kolo volby muselo být zrušeno; nový volební proces měl začít 13.1.
- 3.2. novým premiérem byl v 17. volbě zvolen předseda Sjednocené komunistické strany Nepálu – marxisté-leninovci (CPN-UML) Jhalanath Nath KHANAL, který získal podporu 368 poslanců Ústavodárného shromáždění z 598 přítomných, protože ho podpořili i poslanci nejsilnější frakce, maioistů; Ram Chandra Paudyel z Nepálské kongresové strany (NCP) získal 122 hlasy a Bijaya Kumar Gachhedar z Fóra lidských práv obyvatel Madhesi – demokraté (MJF-D) 67 hlasů. Po více než sedmi měsících politického patu a 17 neúspěšných pokusech tak došlo k volbě 34. premiéra země v historii.
- 6.2. premiér Khanal složil slib a jmenoval první členy své vlády (funkci MZV převzal sám), která bude koalici s UCPN-M; další ministry pak 10.2. a 4.3.
- 4.3. rozšíření vlády o 4 ministry za Sjednocenou komunistickou stranu Nepálu – maoisty (UCPN-M)
- 11.4. premiér Khanal rozšířil svou vládu o 12 nových ministrů ze své vlastní strany CPN-UML
- 4.5. premiér ohlásil 3. rozšíření své vlády, jmenované 6.2. (novým MZV se stal Upendra YADAV)
- 29.5. poslanci Ústavodárného shromáždění rozhodli formou dodatku k prozatímní ústavě o prodloužení svého mandátu o 3 měsíce, aby mohli dokončit práce na nové ústavě země, když se nepodařilo toho dosáhnout k 28.5.; poprvé byl mandát Ústavodárného shromáždění prodloužen 28.5.2010 o dalších 12 měsíců
- 1.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 14.8. protože nebyl do 31.8. schopen zajistit politický konsensus ve věci nové ústavy v Ústavodárném shromáždění, jehož mandát byl již dvakrát prodloužen, rozhodl se odstoupit premiér Jhalanath Khanal
- 28.8. novým předsedou vlády byl Ústavodárným shromážděním zvolen Dr. Baburam BHATTARAI z UCPN-M, který získal podporu 340 poslanců, zatímco jeho

- protikandidát z NCP Ram Chandra Paudyel 235 poslanců; nově zvolený premiér složil slib 29.8.
- 29.8. Ústavodárné shromáždění schválilo zákon, prodlužující jeho funkční období o 3 měsíce za 31.8.2011, kdy mělo původně skončit
- 4.9. premiér Bhattarai jmenoval prvních 13 ministrů svého kabinetu, včetně ministra zahraničí, kterým se stal místopředseda vlády Narayan Kaji SHRESTHA (zbývající ministři byli jmenováni 15.9.)
- 28.9. premiér Bhattarai pohrozil svým odstoupením, pokud se mu nepodaří dosáhnout pokroku v mírovém procesu a zajistit vypracování návrhu nové ústavy do 30.11.; tento termín stanovil Nejvyšší soud, který zakázal další prodlužování funkčního období Ústavodárného shromáždění po této lhůtě
- 26.10. zahájeny rozhovory mezi předsedy UCPN-M, NCP a UML a vyřešení posledních překážek k dokončení mírového procesu po skončení občanské války v zemi, zejm. pak začlenění bývalých maoistických bojovníků do pravidelných ozbrojených sil
- 1.11. dohodou hlavních politických stran (UCPN-M, NCP, UML, UDMF) o penzionování, popř. integraci 19 tisíc bývalých maoistických bojovníků do řádné armády a jejich odzbrojení byla po letech sporů završena celonárodní dohoda o míru a spolupráci; strany se dohodly na vytvoření panelu odborníků po restrukturalizaci státu v nové ústavě
8. a 13.11. premiér Baburam Bhattarai rozšířil svou vládu na 49 členů (MZV zůstává)

NEVIS

- 11.7. parlamentní volby do Shromáždění ostrova Nevis s 5 volenými a 3 ex-offo členy proběhly za účasti 81,2 % oprávněných voličů
- 12.7. ustavena nová vláda premiéra Josepha Walcotta PARRY-ho
- 12.9. novou předsedkyní Shromáždění byla zvolena Christine SPRINGETTE

NIGER

- 31.1. v 1. kole prezidentských voleb uspěli za účasti 51,56 % registrovaných voličů Mahamadou Issoufou (36,16 %) a Seini Oumarou (23,23 %), kteří postupují do 2. kola; na dalších místech se umístili Hama Amadou (19,82 %), Mahamane Ousmane (8,33 %), Amadou Cheiffou (4,08 %), Moussa Moumouni Djermakoye (3,94 %), Ousmane Issoufou Oubandawaki (1,92 %), Amadou Cissé (1,60 %), Abdoulaye-Amadou Traoré (0,53 %) a Bayard Marianna Gamatié (0,38 %)
- 31.1. parlamentní volby do Národního shromáždění se 113 členy proběhly za účasti 49,22 % oprávněných voličů
- 4.2. předseda volební komise Gousmane Abdourahamene oznámil, že do 2. kola prezidentských voleb 12.3. postoupili Seini Oumarou a Mahamadou Issoufou
- 22.2. Ústavní soud potvrdil výsledky 1. kola prezidentských voleb
- 12.3. ve 2. kole prezidentských voleb byl za účasti 48,96 % oprávněných voličů hlavou státu zvolen Mahamadou ISSOUFOU, který získal 58,04 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho soupeř Seini Oumarou 41,96 %; výsledky podléhají schválení Ústavního soudu
- 16.3. Ústavní soud potvrdil výsledky parlamentních voleb
- 7.4. inaugurace prezidenta Mahamadou ISSOUFOU-a, po které následovala demise vlády; novým předsedou vlády byl jmenován Brigi RAFFINI
- 19.4. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Hama AMADOU

- 21.4. oznámeno složení nové vlády (MP Brigi RAFFINI, MZV Mohamed BAZOUM)

NIGÉRIE

- 2.4. předseda Nezávislé národní volební komise Attahiru Jega oznámil, že parlamentní volby byly z důvodů organizační nepřipravenosti odloženy na 4.4.
- 3.4. za podpory všech hlavních politických stran rozhodla volební komise o dalším odkladu parlamentních voleb, a to do 9.4.; dojde patrně i k následnému odložení termínu voleb prezidentských a regionálních
- 8.4. předseda volební komise Jega oznámil, že ve 13-14 % volebních obvodech, kde volby byly zahájeny v původním termínu 2.4., dojde k odložení parlamentních voleb z důvodů potřeby zajistit nové hlasovací lístky (jde o 15 senátorských distriktů a 48 volebních obvodů do Poslanecké sněmovny, v ostatních obvodech proběhnou parlamentní volby 9.4.); prezidentské volby se uskuteční 16.4. a volby státních guvernérů a shromáždění 26.4.
- 9.4. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů (360 členů) a Senátu (109 členů)
- 16.4. v prezidentských volbách s 20 kandidáty byl za účasti 53,7 % oprávněných voličů do funkce zvolen dr. Goodluck Ebele JONATHAN, který získal 58,89 % odevzdaných hlasů; za ním se umístili Muhammadu Buhari - 31,98 %, Nuhu Ribadu - 5,41 %, Malam Ibrahim Shekarau - 2,40 %, Mahmud Waziri - 0,21 %, Nwadike Chikezie - 0,15 %, Lawson Igboanugu Aroh - 0,14 %, Peter Ngwangwu - 0,14 %, Iheanyichukwu Nnaji - 0,12 %, Chris Okotie - 0,09 %, Dele Momodu - 0,07 %, Akpone Salomon - 0,07 %, Lawrence Makinde Adedoyin - 0,06 %, Ebiti Ndok - 0,06 %, John Dara - 0,05 %, Rasheed Shitta-Bey - 0,04 %, Yahaya Ndu - 0,03 %, Ambrose Awuru - 0,03 %, Patrick Utomi - 0,03 % a Chris Nwaokobia - 0,02 %; neplatné hlasy - 3,19 %
- 26.4. volby guvernérů a státních shromáždění ve 29 státech, v Kaduně a Bauchi proběhly 28.4. a ve zbývajících 5 státech byly odloženy z důvodů soudního projednávání výsledků předchozích voleb guvernérů; odložené volby do federálního parlamentu proběhly rovněž v 15 senátních a 48 poslaneckých obvodech
- 3.5. politická strana kandidáta Muhammadu Buhariho, opoziční Kongres pro pokrokovou změnu (CPC), podala stížnost k soudu proti výsledkům prezidentských voleb a údajným volebním podvodům
- 29.5. inaugurace prezidenta dr. Goodlucka Ebele JONATHAN- a
- 6.6. zatčen dosavadní předseda Sněmovny reprezentantů Dimeji Bankole, který je obviněn ze zneužití vládních finančních prostředků
- 6.6. zahájena ustavující schůze parlamentu, která zvolila předsedou Senátu znovu Davida MARK-a, zatímco předsedou Sněmovny reprezentantů se stal Aminu TAMBOWAL
- 2.7. slib složili první členové nové vlády prezidenta Jonathana a 11.7. zbytek (MZV Olugbenga ASHIRU)
- 27.7. prezident vyzval Národní shromáždění, aby změnilo ústavu a nahradilo dosavadní časový limit na výkon funkce prezidenta stejnou osobou (dvě čtyřletá funkční období) jediným, ale delším funkčním obdobím
- 30.7. vláda potvrdila své odhodlání jednat s islamistickou skupinou Boko Haram, podezíranou z mnoha útoků na severu země
- 2.8. jmenován panel, který má po 16.8. zahájit jednání s Boko Haram
- 26.8. bombový útok na sídlo OSN v Abuiji, za kterým stojí militanti z Boko Haram, zastavil pokusy vlády o sjednání s míru s touto islamistickou organizací

- 1.11. zvláštní soud odmítl petici opozičního CPC za prohlášení výsledků prezidentských voleb v dubnu za zfalšované
- 31.12. prezident vyhlásil výjimečný stav v oblastech postižených sektářskými násilnostmi, iniciovanými islamistickými militanty ze sekty Boko Haram

NIKARAGUA

- 9.1. předsedou Národního shromáždění byl opětovně zvolen René NÚÑEZ TÉLLEZ SANTOS
- 8.3. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu nařídil Nikarague a Kostarice, zúčastněným na územním sporu o ostrovy Portillos v pohraniční řece San Juan, aby ze sporné hranice stáhly svůj vojenský, policejní i civilní personál; rozhodnutí soudu, k němuž si stěžovala v listopadu 2010 Kostarika, obě strany přivítaly
- 6.11. v prezidentských volbách zvítězil stávající prezident José Daniel ORTEGA SAAVEDRA, který obdržel 62,46 % oprávněných hlasů (inaugurace 10.1.2012); na dalších místech se umístili Fabio Gadea Mantilla (31,00 %), José Arnaldo Alemán Lacayo (5,91 %), Enrique Quiñónez (0,40 %) a Roger Guevara (0,23 %)
- 6.11. parlamentní volby do Národního shromáždění s 92 členy za účasti 75 % oprávněných voličů

NIUE

- 7.5. parlamentní volby do Shromáždění (*Fono*) s 20 členy, jehož předsedou byl zvolen Hiva LEVY
- 16.5. nové zvolené Fono zvolilo 12 hlasy stávajícího premiéra Toke Tufukiu TALAGI-ho znovu do jeho funkce
- 20.5. jmenována nová vláda se 4 členy

NIZOZEMÍ

- 2.3. volby do 12 provinčních parlamentů (rad), které v květnu zvolí novou První komoru (tj. Senát) Generálních stavů
- 23.5. nepřímé volby 75 poslanců První komory Generálních stavů
- 28.6. předsedou První komory Generálních stavů byl zvolen Fred G.J. DE GRAAF

NORSKO

- 11.11. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

NOVÁ KALEDONIE

- 16.2. rozpadla se vláda prezidenta Gomése poté, co tři ministři za independencialistický Kaledonský svaz (UC) přešli k opozici, protože prezident nedodržel dohodu o možnosti vztyčovat vlajku etnických Kanaků spolu s francouzskou i ve venkovních prostorech
- 3.3. Kongres se sešel k volbě nového prezidenta vlády; stal se jím dosavadní předseda Kongresu Harold MARTIN, viceprezidentem byl zvolen Gilbert TUYIENON a schváleno 11 členů nové vlády; vláda se stala nefunkční poté, co její člen a dosavadní prezident Philippe Gomés odstoupil, neboť podle organického zákona Nové Kaledonie rezignace jednoho člena vlády znamená automaticky demisi vlády celé
- 3.3. úřadujícím předsedou Kongresu se stal Léonard Sam DRILĚ
- 16.3. Kongres znovu zvolil do funkcí Harolda Martina a Gilberta Tuyienona, stejně jako jejich vládu; tu ovšem opět blokoval Gomés, který odmítá plán

- Kaledonského svazu na současné povinné vztyčování domorodé kanacké vlajky, přijaté zastánci nezávislosti spolu s francouzskou státní vlajkou a trvá na přijetí nové vlajky, která by vyjádřila identitu území
- 1.4. již potřetí je zvolena vláda prezidenta Harolda Martina, která se však stejného dne rozpadá po demisi několika svých členů; novým předsedou Kongresu byl zvolen Roch WAMYTAN
 - 20.5. po 3 dnech jednání s politickými vůdci Nové Kaledonie v Paříži vyzval francouzský premiér Kongres, aby zvolil novou vládu a vyřešil tak stávající politickou krizi v tomto zámořském území Francie; současně vyzval ke změně volebního zákona, která by dala vládě 18 měsíců ochrannou lhůtu, po kterou by od voleb nešlo měnit stranickou příslušnost a zakazovaly by se tzv. politické rezignace, které vedly v tomto roce k opakovaným pádům vlády
 - 10.6. novým prezidentem a viceprezidentem zvolil Kongres opětovně Harolda MARTIN-a a Gilberta TUYIENON-a
 - 19.6. ministři za stranu Kaledonie společně (CE) bývalého prezidenta Gomése se rozhodli setrvat v nové vládě poté, co bylo dosaženo dohody o rozdělení portfolií v nové vládě (úřad MZV vykonává prezident Martin)
 - VII/11 francouzský prezident Nicolas Sarkozy potvrdil rozhodnutí místních orgánů o přijetí vlajky domorodých Kanaků za druhou úřední vlajku území vedle francouzské trikolóry
 - 19.8. Kongres zvolil svým předsedou opětovně Rocha WAMYTAN-a, který obdržel 32 hlasů, zatímco jeho protikandidát Leopard Sam jen 15 hlasů; volba předsedy Kongresu se opakovala, protože Kasační soud Francie v červenci rozhodl. Že původní volba 1.4. byla z procedurálních důvodů neplatná

NOVÝ ZÉLAND

- 2.2. premiér John Key oznámil konání parlamentních voleb 26.11.
- 24.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 7.3. britská královna jmenovala novým generálním guvernérem penzionovaného generálporučíka Jeremiaha MATEPARAE s účinností od 24.8. (nástup do funkce 31.8.)
- 20.10. generální guvernér rozpustil Poslaneckou sněmovnu s tím, že volby do nové budou 26.11.
- 26.11. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 121 členem za účasti 73,51 % oprávněných voličů
- 26.11. referendum o zachování poměrného volebního systému; účast byla 68,8 % oprávněných voličů, v referendu se 53,7 % hlasujících vyslovilo pro zachování stávajícího volebního systému, 24,6 % bylo proti
- 5.12. v parlamentních volbách zvítězivší Národní strana uzavřela koalici s dvěma malými stranami, aby si zajistila těsnou většinu v parlamentu; 11.12. do vlády vstoupila i Maorská strana
- 14.12. slib složila nová vláda (MP John Phillip KEY, MZV Murray Stuart McCULLY), jmenovaná 12.12.
- 20.12. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Alexander Lockwood SMITH

OMÁN

- 26.2. změny ve vládě (státní MZV zůstává)
5. a 7.3. změny ve vládě (státní MZV zůstává)

- 25.9. Výbor pro volby do Poradního shromáždění oznámil, že volby proběhnou 15.10.
- 15.10. za účasti více než 76 % registrovaných voličů proběhly volby do 7. Poradního shromáždění s 84 členy, jako součásti tzv. Ománské rady, jejíž druhou komoru – Státní radu – jmenuje sultán; Poradní shromáždění má podle sultánova slibu nabýt nových zákonodárných a kontrolních pravomocí
- 18.10. sultán vydal dekret č. 97/2011 o jmenování 83 členů rozšířené Státní rady
- 19.10. dalším dekretem sultán rozšířil rozsah pravomocí Poradního shromáždění a Státní rady, stanovených v ústavě země
- 29.10. předsedou Poradního shromáždění byl zvolen šajch Khalid bin Hilal bin Nasir AL-MAWALI
- 31.10. za předsednictví Yehya Bin Mahfooz Al-Manthariho se poprvé sešla nově jmenovaná Státní rada
- 2.11. Státní rada zvolila svého prvního (Sayyid Bin Hilal AL-BUSAIDI) a druhého (šejch Khalid bin Sultan bin Saif AL-HOSANI) místopředsedu

PÁKISTÁN

Gilgit-Baltistán	Samosprávná oblast Gilgit-Baltistán
Státní zřízení:	autonomní území Pákistánu
Nejvyšší představitel:	prezident Pákistánské islámské republiky, kterého zastupuje guvernér Pir Karam ALI SHAH
Zákonodárná moc:	Zákonodárné shromáždění (Wazir BAIG) se 33 členy
Výkonná moc:	Rada Gilgitu-Baltistánu s 15 členy, které předsedá předseda vlády Pákistánu vláda s 9 členy (hlavní ministr Syed MEHDI SHAH)
Soudní moc:	Nejvyšší soud
Správní rozdělení:	7 okresů (<i>žile</i>)

- 7.1. premiér Gilání přesvědčil bývalého koaličního partnera, stranu MQM (Muttahida Quami Movement), aby obnovil svou podporu federální vládě, byť se do ní zatím nevrátí
- 8.1. prezident jmenoval svého poradce Latifa KHOSU guvernérem provincie Paňdžáb místo Salmana Taseera, zavražděného 4.1.
- 1.2. úřad guvernéra provincie Gilgit-Baltistán převzal Pir Karam ALI SHAH, jmenovaný do funkce 26.1.
- 9.2. premiér požádal vládu, aby podala hromadnou demisi, která mu umožní vytvořit menší kabinet
- 10.2. úřad guvernéra provincie Khyber Pakhtunkhwa převzal Masood KAUSAR, jmenovaný do funkce 8.2.
- 10.2. vlády Pákistánu a Indie se dohodly na obnovení mírových rozhovorů, které indická vláda přerušila po teroristických útocích v Bombaji na podzim 2008; oficiálně budou obnoveny při návštěvě pákistánského ministra zahraničí v Dillí v červenci t.r.
- 11.2. premiér Gilání ohlásil nové složení federální vlády, počet jejíchž členů byl redukován ze 42 na 22 ministrů; současně jmenoval novou vládu, v níž se novou státní ministryní zahraničí stala Hina Rabbani KHAR
- 28.-29.3. v New Delhi byly obnoveny rozhovory náměstků ministrů vnitra Pákistánu Indie o společném vyšetřování teroristického útoku v Bombaji v listopadu 2008

- 23.6. v Islamabadu zahájeny dvoudenní rozhovory státní tajemníků zahraničí Pákistánu (Salman BASHIR) a Indie (Nirupama RAO) o obnově vzájemných vztahů
- 27.6. strana Mutahida Qaumi Movement (MQM) oznámila svůj odchod jak z federální vlády, tak z vlády provincie Sindh, kde působí, s tím, že vládnoucí Pákistánskou lidovou stranu nařkla z diktátorských praktik a nedemokratického chování (o den později tři její ministři ve federální a 14 ministrů provinční vlády podalo svou demisi)
- 19.7. dosavadní státní ministryně zahraničí Hina RABBANI KHAR složila slib jako nová ministryně (funkce byla od února 2011 neobsazena)

PALESTINA

- 8.2. vláda oznámila, že místní volby na okupovaných územích Palestiny se budou konat 9.7.
- 12.2. prezidentův poradce Jásir Abid Rabbú oznámil konání prezidentských a parlamentních voleb do září t.r.
- 14.2. premiér Fajád podal demisi, aby umožnil prezidentovi provést personální změny ve vládě; Salám Chálid Abdalláh FAJJAD byl prezidentem pověřen vytvořit novou vládu
- 27.4. dohodu o smíru a ukončení vnitřního schizmatu v zemi uzavřely frakce Fatáh a Hamás, které se shodly na termínu a zajištění bezpečnosti při volbách do nového parlamentu, jakož i na vytvoření společné prozatímní vlády národní jednoty
- 3.5. dohodu z 27.4. podepsali zástupci menších palestických frakcí, vč. Islámského džihádu a Lidové fronty pro osvobození Palestiny – vrchní velení (PFLP-GC)
- 4.5. předsedové Fatáhu a Hamásu Mahmúd Abbás a Chálid Mišál podepsali za účasti dalších členů Organizace pro osvobození Palestiny (OOP) dohodu o návratu Hamásu do OOP, která uzavírá 4 roky trvající roztržku mezi oběma frakcemi, otevírá možnost vytvoření společné prozatímní vlády, která do roka připraví parlamentní i prezidentské volby; stávající Palestinské zákonodárné radě i prezidentovi autonomní správy již mandáty vypršely
- 11.6. prezident Abbás pověřil sestavením nové vlády národní jednoty stávajícího bezpartijního premiéra Saláma Chalída Abdalláha FAJJÁD-a
- 12.6. Hamás odmítl nominaci Saláma Fajjáda na úřad předsedy vlády poté, co ji podpořil ústřední výbor organizace al-Fatáh
- 21.8. po 5 dnech vzájemných přestřelek uzavřelo radikální hnutí Hamás dohodu o dočasném příměří s Izraelem, které vstoupilo v účinnost v 21 hodin; klid zbraní a pozastavení veškerých přeshraničních útoků má trvat 5 dní
- 23.9. na 66. valném shromáždění OSN podal prezident Abbás oficiální žádost země o plné členství v Organizaci spojených národů, a tak o mezinárodní uznání její nezávislosti
- 31.10. generální konference UNESCO přijala na zasedání v Paříži poměrem hlasů 107:14 při 52 abstencích a 12 nepřítomných Palestinu za plnoprávného člena této agentury OSN
- 15.11. vedení obou vládnoucích frakcí – Fatáhu a Hamásu – se dohodla na vytvření přechodné vlády a uspořádání voleb
- 24.11. předsedy obou organizací, Abbásem a Mišálem, byla v Káhiře podepsána dohoda o partnerství mezi Fatáhem a Hamásem s tím, že prezidentské a parlamentní volby se uskuteční v květnu 2012; na osobním setkání, prvním od

- podpisu dohody o smíření ze 4.5.2011, bylo rovněž dohodnuto, že 22.12. se sejde zasedání střeškové Organizace pro osvobození Palestiny (PLO)
- 25.11. zahájena společná jednání Fatáhu a Hamasu o přípravě voleb
- 13.12. propuštěním 450 palestinských politických vězňů v Izraeli byla dokončena jejich výměna za propuštění izraelského vojáka Gilada Šalita (v 1. etapě bylo propuštěno 477 palestinských politických vězňů)

PANAMA

- 5.1. výbor Národního shromáždění odmítl návrh změny ústavy, která by umožňovala ucházet se stávajícímu prezidentovi o opakovaný mandát ihned po skončení současného; vláda následně slíbila navrhnout zkrácení povinné „karanční“ doby z dosavadních 10 na 5 let od skončení předcházejícího funkčního období
- 1.7. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Héctor Eduardo APARICIO D.
- 30.8. prezident odvolal ministra zahraničí Juana Carlose Varelu, což vedlo k demisi dalších ministrů za jeho koaliční Panamskou stranu (PPA)
- 31.8. prezident jmenoval novým ministrem zahraničí Roberto C. HENRÍGUEZ-e

PANENSKÉ OSTROVY USA

- 1.1. guvernér John Percy de Jongh, Jr. inaugurován na nové funkční období

PAPUA NOVÁ GUINEA

- 13.1. Národní parlament zvolil novým generálním guvernérem Michaela Ogio s nástupem úřadu 10.5.; nově zvolený guvernér získal podporu 65 poslanců, zatímco pro Sira Pato Kakarayu hlasovali 23 poslanci
- 17.1. skončilo přechodné období, kdy funkci premiéra vykonával za Michaela Thomase Somareho Samuel Abal
- 25.2. úřadující generální guvernér Michael OGIO potvrzen ve funkci, když složil předepsaný slib
- 21.3. zvláštní tribunál uznal premiéra Somareho vinným ze 13 daňových prohřešků a s platností od 24.3. ho odvolal na 14 dní z funkce předsedy vlády; návrh na jeho trvalé zbavení úřadu v tribunálu většinou 2 hlasů proti 1 neprošel
- 4.4. začalo období, po které je premiér Somare nezpůsobilý vykonávat svou funkci; výkon funkce předsedy vlády opět převzal Samuel ABAL
- 19.4. premiér Somare, kterého ve dnech 4.-17.4. ve funkci dočasně vystřídal jeho zástupce, oznámil, že v zahraničí podstoupí operaci a následnou léčbu, po kterou dobu ho bude nadále zastupovat místopředseda vlády Sam Abal jako úřadující premiér
- 7.6. úřadující premiér Sam Abal odvolal ministra zahraničí Dona Polyeho a ministra ropného průmyslu a energetiky Williama Dumu
- 21.6. oznámeno složení nové vlády (MZV Ano PALA)
- 28.6. ze zdravotních důvodů rezignoval premiér Sir Michael Thomas Somare, úřadujícím předsedou vlády se stal Samuel Tei ABAL
- 2.8. poté, co 48 vládních poslanců podpořilo návrh opozice, aby po měsících sporů o legálnost výkonu funkce úřadujícího předsedy vlády bylo místo předsedy vlády Somareho prohlášeno z důvodů jeho dlouhodobé nepřítomnosti za uprázdněné, byl novým předsedou vlády poměrem hlasů 70:24 zvolen Peter Charles Paire O'NEILL

- 3.8. jmenována prozatímní vláda (MZV Ano PALA), kterou 8.8. nahradila nová definitivní vláda (MZV Ano PALA); ujala se funkce 10.8.
- 20.9. Národní soud odmítl protest bývalého premiéra Sira Michaela Somareho proti ztrátě poslaneckého mandátu, když 2.8. Národní Parlament prohlásil pozici předsedy vlády kvůli jeho dlouhodobé nemoci za uvolněnou a následně ho zbavil i poslaneckého mandátu; proti tomuto kroku se současně odvolala vláda provincie East Sepik k Nejvyššímu soudu z důvodu jeho neústavnosti
- 17.10. bývalý premiér Somare se obrátil k Nejvyššímu soudu s protestem proti zbavení poslaneckého mandátu 2.8., protože tehdejší prohlášení rodiny o jeho odchodu do důchodu s ním nebylo konzultováno (již třetí měsíc setrval na léčení v Singapuru) a jeho syn Arthur Somare, který je vydal, k tomu jím nebyl zmocněn
- 23.11. Národní parlament schválil 83 hlasy ze 109 návrh pohraniční komise na vytvoření dvou nových provincií, a to provincie Jiwaka jejím vyčleněním z provincie Western Highlands a provincie Hela, která bude vydělena z provincie Southern Highlands; tímto aktem počet provincií země vzrostl na 21 a počet poslanců Národního parlamentu vzroste o dva
- 12.12. Nejvyšší soud podpořil nárok Sira Michaela Somareho na navrácení funkce předsedy vlády, její prohlášení Národním Parlamentem z 2.8. za uvolněnou a srpnovou volbu Petera O'Neilla na jeho místo pak poměrem hlasů 3:2 označil za neústavní
- 12.12. v reakci na rozsudek Nejvyššího soudu Národní Parlament zvolil za nepřítomnosti Somareho zastánců poměrem hlasů 69:0 předsedou vlády opět Petera Charlese Paire O'NEILL-a
- 13.12. Sir Michael Somare oznámil složení své vlády (MZV Paru AIHI), kterou generální guvernér jmenoval 14.12.
- 14.12. Parlament na základě toho odvolal z funkce generálního guvernéra Sira Michaela Ogio a na jeho místo jmenoval svého předsedu Jeffery NAPE-ho; ten vzápětí jmenoval do funkce předsedy vlády Petera Charlese Paire O'NEILL-a (MZV Ano PALA)
- 16.12. policejní síly obadily vládní budovy a strategické místa, o které se přely obě soupeřící politické reprezentace, a umožnily jejich ponechání v rukách vlády Petera O'Neilla, kterého podpořilo 74 ze 109 poslanců Parlamentu
- 19.12. Sir Michael Ogio uznal, že pochybil, když jmenoval 14.12. Somareho premiérem, stejně jako jeho vládu, a prohlásil, že nadále uznává vládu O'Neillovu; v reakci na to ho Národní Parlament vrátil do funkce generálního guvernéra, když revokoval své rozhodnutí ze 13.12.
- 21.12. parlament přijal poměrem hlasů 68:3 zákon, který zakazuje osobám starším 72 let vykonávat úřad předsedy vlády, čímž diskvalifikoval Sira Somareho, kterému je 76 let

PARAGUAY

- 22.3. prezident přijal rezignaci ministra zahraničí Héctora Lacognaty a novým ministrem zahraničí jmenoval jeho zástupce Jorge LARA CASTRO
- 17.6. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 30.6. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Victor Alcides BOGADO GONZÁLEZ
- 1.7. úřad předsedy Senátu (do 30.6.2012) nastoupil Jorge Antonio OVIEDO MATTO

- 14.7. Senát odmítl petici z 26.6.2011, kterou prezidentova politická strana FG žádá o svolání referenda ve věci změny ústavy, která by umožnila opětovné zvolení úřadujícího prezidenta do funkce; sám prezident Lugo Méndez myšlenku na opětovnou kandidaturu odmítá
- 9.10. v referendu o ústavní změně, která umožní aktivní i pasivní volební účast Paraguayců žijících v zahraničí ve volbách prezidenta, viceprezidenta a poslance nadnárodního uskupení MERCOSUR, ji schválilo 78,41 % a proti bylo 21,59 % hlasujících, nyní podléhá schválení Kongresu; účast 12,5 %

PERU

- 18.3. z osobních důvodů požádal o uvolnění z funkce předseda vlády José Antonio Chang Escobedo, který se chce vrátit k akademické práci; prezident jeho demisi přijal
- 19.3. novou předsedkyní vlády byla jmenována dosavadní ministryně spravedlnosti Rosario Del Pilar FERNÁNDEZ FIGUEROA, která téhož dne složila slib, stejně jako její vláda, jejíž všichni členové si podrželi své funkce
- 10.4. v prezidentských volbách získali za účasti 83,72 % oprávněných voličů nejvíce hlasů Ollanta Humala Tasso (31,699 %) a Keiko Fujimori (23,551 %), kteří postupují do 2. kola 5.6.; na dalších místech se umístili Pedro Pablo Kuczynski Goddard (18,512 %), dr. Alejandro Toledo Manrique (15,631 %), Oscar Luis Castañeda Lossio (9,832 %), José Nique de la Puente (0,253 %), Ricardo Noriega (0,147 %), Rafael Belaúnde Aubry (0,118 %), Julian Reymer (0,115 %), Humberto Pinazo (0,077 %) a José Manuel Rodríguez Cuadros (18.3. odstoupil)
- 10.4. parlamentní volby do Kongresu republiky se 130 členy proběhly za účasti 83,72 % oprávněných voličů
- 5.6. ve II. kole prezidentských voleb byl za účasti 77,33 % oprávněných voličů do čela státu zvolen Ollanta Moisés HUMALA TASSO, který získal 51,449 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho soupeřka Keiko Fujimori 48,551 % (inaugurace 28.7.)
- 21.7. ministrem zahraničí v nové vládě byl jmenován Fortunato Rafael Roncagliolo de Orbegoso
- 26.7. předsedou Kongresu republiky byl zvolen Daniel Fernando ABUGATTÁS MAJLUF
- 28.7. přísahu složil nový prezident Ollanta Humala a jím 21.7. jmenovaná vláda (MP Salomón LERNER GHITIS, MZV Fortunato Rafael RONCAGLIOLO DE ORBEGOSO)
- 23.8. Kongres schválil zákon o povinné konzultaci rozvojových projektů s domorodými komunitami, v jejichž blízkosti mají být realizovány, s tím, že komunity mají právo je schválit či odmítnout
- 6.9. prezident podepsal zákon o právu domorodých společenství vyjadřovat se k rozvojovým plánům a investicím na svém území
- 4.12. prezident vyhlásil výjimečný stav v severních provinciích Cajamarca, Celendin, Hualqayoc a Contumaza, jejichž obyvatelé se bouří a protestují proti projektu USA na otevření dolu na těžbu zlata v této oblasti
- 8.12. velitel jedné z frakcí vzbouřenecké organizace Světlá stezka (Sandero Luminoso) Florindo Eleuterio Flores Hala vyzval vládu k mírovým jednáním o ukončení nepřátelství a za svých 150 bojovníků slíbil skončení útoků na vládní vojáky

- 10.12. neočekávaně odstoupil premiér Salomón Lerner a jeho vláda; 11.12. prezident pověřil sestavením nového kabinetu dosavadního ministra vnitra Óscara Eduardo VALDÉS DANCUART-a
- 12.12. slib složila nová vláda s 19 členy (MZV Fortunato Rafael RONCAGLIOLO ORBEGOSO)

náčelník Spojeného velení ozbrojených sil generál Luis Ricardo HOWELL BALLENA

PITCAIRN

- 24.12. volby čtyř nestraničských členů do Ostrovní rady s 10 členy, a to na jednoroční volební mandát

POBŘEŽÍ SLONOVINY

- 1.1. prezident Gbagbo odmítl lhůtu 31.12.2010 pro svou demisi a obvinil mezinárodní společenství z organizování převratu proti němu
- 19.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1967 (2011) o umístění dalších 2 000 vojáků mise UNOCI na území státu, a to do 30.6.2011
- 24.1. prezident Ouattara vyzval k měsíčnímu zákazu vývozu kaka, aby byly omezeny příjmy Gbagbovy vlády, ovládající obchod kakaem
- 28.1. AU vytvořila panel hlav států, který má najít řešení politické krize v zemi
- 16.2. RB OSN přijala rezoluci č. 1968 (2011) o prodloužení termínu pro přechod příslušníků mise OSN v Libérii UNMIL do mise UNOCI, a to o tři měsíce
- 17.2. vláda prezidenta Gbagba převzala kontrolu nad zahraničními bankami, které ve snaze přinutit ho uznat porážku v prezidentských volbách r. 2010 zastavily své operace
- 21.2. panel AU složený z prezidentů Čadu, Mauritánie, JAR a Tanzánie (burkinského do země nepustila vláda) přijel do země zprostředkovat politickou krizi
- 11.3. prezident Gbagbo odmítl návrh AU na jeho svobodný odchod ze země, přistoupí-li na dohodu o předání moci jeho protikandidátu Ouattarovi
- 27.3. prezident Ouattara odmítl zprostředkovatelskou roli AU, která ho začátkem měsíce uznala za legální hlavu státu, v jeho sporu s Laurentem Gbagbem o výsledek prezidentských voleb 28.11.2010, neboť navrhovaný zprostředkovatel z Kapverd José Brito má úzké osobní vztahy k jeho rivalovi
- 30.3. síly podporující prezidenta Ouattaru vstoupily do hlavního města Yamoussoukro a o den později obsadily přístav San Pedro
- 3.4. generální tajemník OSN vyzval prezidenta Ouattaru, aby nechal vyšetřit údajnou odpovědnost svých příznivců za stovky mrtvých, padlých při jejich bojových akcích u města Duékoué při postupu na Abidjan proti vojskům podporujícím L. Gbagba
- 4.4. jednotky mise OSN UNOCI zahájily letecké útoky na pozice sil prezidenta Gbagba v Abidjanu
- 5.4. po jednání se třemi generály vládních ozbrojených sil bylo oznámeno, že prezident Gbagbo rezignoval a požádal OSN o ochranu (6.4. to Gbagbo odmítl)
- 11.4. ve svém paláci obklíčený prezident Laurent Gbagbo byl při operaci francouzských jednotek zatčen ozbrojenými silami svého rivala Alassana Ouattary; padla vláda Gbagbova premiéra Gilberta Marie N'gbo Akého
- 12.4. prezident Ouattara oznámil, že bude vytvořena Komise pravdy a usmíření, aby osvětlila všechny masakry, zločiny a případy porušení lidských práv v posledním období země

- 21.4. předseda Ústavní rady, která v listopadu 2010 změnila výsledek prezidentských voleb, Paul Yao N'Dre odmítl po setkání s prezidentem Ouattarou svou osobní odpovědnost za krizi, která potom zachvátila zemi
- 21.4. AU zrušila sankce uvalené na zemi v lednu 2011
- 27.4. veřejní prokurátoři zahájili vyšetřování údajného porušování lidských práv za vlády prezidenta Gbagba
- 28.4. RB OSN přijala rezoluci č. 1980 (2011), která do 30.4.2012 obnovila embargo na dovoz zbraní a obchod diamanty
- 1.5. předsedou Komise pravdy a usmíření byl jmenován bývalý předseda vlády Charles Konan Banny
- 6.5. ústavní slib složil prezident Alassane Dramane OUATTARA do rukou předsedy Ústavní rady (21.5. se konal inaugurační ceremoniál)
- 13.5. RB OSN přijala rezoluci č. 1981 (2011) o prodloužení mandátu mise OSN UNOCI do 31.7.2011, stejně jako do 30.6. prodloužila dočasné přemístění zařízení mise OSN v Libérii UNMIL do UNOCI
- 19.5. prezident Ouattara vyzval Mezinárodní soudní dvůr v Haagu, aby vyšetřil stížnosti na závažné zločiny proti lidským právům v průběhu politické krize po listopadových volbách, při níž zahynulo přes 3 tisíce lidí
- 1.6. prezident Ouattara jmenoval novou vládu (MP Guillaume Kigbafori SORO, MZV Daniel Kablan DUNCAN)
- 15.6. vláda oznámila vytvoření národní komise, která bude vyšetřovat zločiny páchané po dobu povolebního násilí v letech 2010-2011
- 29.6. RB OSN schválila rezoluci č. 1992 (2011), která do 31.7. prodloužila dočasné přemístění personálu mise OSN v Libérii UNMIL do síl mise OSN UNOCI
- 7.7. náčelníkem štábu Síl Republiky Pobřeží slonoviny (ICRF) byl jmenován dosavadní polní velitel povstalců generál Soumaila BAKAYOKO, jeho zástupcem dosavadní velitel vládního pozemního vojska Firmin Detoh LETOH
- 20.7. prezident vydal dekret o zřízení Komise pravdy, smíření a dialogu, která má vyšetřovat zločiny během občanského konfliktu vzniklého po sporných prezidentských volbách v listopadu 2010
- 27.7. RB OSN schválila rezoluci č. 2000 (2011) o prodloužení mandátu mise OSN UNOCI do 31.7.2012
- 6.9. ustavena Komise pravdy, smíření a dialogu, která má vyšetřit násilí po sporných prezidentských volbách v listopadu 2010 a obnovit jednotu země; 11 členů komise a jejího předsedu Charlese Konana Bannyho jmenoval prezident Ouattara 5.9. (ustavující schůze proběhla 28.9.)
- 11.12. za bojkotu opoziční Lidové fronty a účasti 36,56 % oprávněných voličů proběhly parlamentní volby do Národního shromáždění s 255 členy

PODNĚSTERSKO

- 21.6. v Moskvě byly po 5 letech obnoveny rozhovory o postavení Podněsterské moldavské republiky, a to za účasti zástupců Podněsterska i Moldavska, Ruska a Ukrajiny jako garantů, OBSE jako zprostředkovatele a USA a EU jako pozorovatelů; jednání skončila bez konkrétní dohody
- 22.9. poté, co se 9.9. v Německu sešel moldavský premiér s prezidentem Podněsterska, bylo v Moskvě oznámeno obnovení oficiálních rozhovorů obou zemí ve formátu „5+2“ o řešení konfliktu, přerušených 3.3.2006
- 11.12. za účasti 58,88 % registrovaných voličů se konaly prezidentské volby se 6 kandidáty v nichž se nejlépe umístili Jevgenij Ševčuk (38,55 %) a Anatolij Kaminskij (26,30 %), kteří postoupili do druhého kola volby; na dalších

- místech se umístili Igor Smirnov (24,66 %), Oleg Choržan (5,09 %), Dmitrij Sojin (0,58 %) a Andrej Safonov (0,52 % odevzdaných hlasů), zatímco proti všem kandidátům hlasovalo 1,88 % voličů a neplatných bylo 2,41 % odevzdaných hlasovacích lístků
- 12.12. Ústřední volební komise oznámila, že 2. kolo prezidentských voleb proběhne 25.12., kam po přešetření 27 žalob postoupí dva kandidáti, kteří v 1. kole získali nejvíce hlasů
- 25.12. ve 2. kole byl za účasti 52,47 % oprávněných voličů prezidentem zvolen Jevgenij Vasiljevič ŠEVČUK, který získal 73,88 % odevzdaných hlasů, zatímco protikandidát Anatolij Vladimirovič Kaminskij 19,67 %; proti oběma kandidátům hlasovalo 4,45 % voličů, neplatných bylo 1,99 % hlasů (inaugurace 30.12.)

POLSKO

- 4.8. prezident oznámil konání parlamentních voleb 9.10.
- 9.10. parlamentní volby do Sejmu se 460 členy a Senátu se 100 členy proběhly za účasti 48,92 % oprávněných voličů
- 8.11. na ustavující schůzi Sejmu byla zvolena jeho maršálkem Ewa Bożena KOPACZ, kterou podpořilo 300 poslanců, zatímco její protikandidát Marek Kuchciński získal podporu 150 členů Sejmu; ustavující schůze Senátu zvolila jeho maršálkem znovu Bogdana BORUSEWICZ-e
- 8.11. demisi podala vláda premiéra Donalda Tuska, který byl současně pověřen sestavením vlády nové
- 18.11. slib složila nová vláda (MP Donald Franciszek TUSK, MZV Radosław Tomasz SIKORSKI), Sejm jí vyslovil 19.11. důvěru poměrem hlasů 234:211 při 2 abstencích

PORTUGALSKO

- 23.1. v prezidentských volbách byl na druhé volební období zvolen Aníbal CAVACO SILVA, který v nich za účasti 46,52 % oprávněných voličů získal 52,95 % (inaugurace 9.3.); na dalších místech se umístili Manuel Alegre (19,76 %), Fernando Nobre (14,10 %), Francisco Lopes (7,14 %), José Manuel Coelho (4,49 %) a Defensor Moura (1,57 %)
- 7.2. prezident jmenoval novým náčelníkem Generálního štábu ozbrojených sil generála Luise ARAÚJO
- 23.3. poté, co parlament hlasy všech 5 opozičních stran odmítl schválit úsporná rozpočtová opatření, odstoupil premiér José Sócrates a požádal prezidenta republiky o rozpuštění Shromáždění republiky a vypsání předčasných voleb
- 31.3. prezident demisi premiéra Sócratese přijal, rozpustil parlament a vyhlásil předčasné parlamentní volby na 5.6.
- 5.6. předčasné parlamentní volby do Shromáždění republiky s 230 členy proběhly za účasti 58,07 % registrovaných voličů
- 6.6. sestavením nové vlády pověřen Pedro Passos Coelho
- 15.6. prezident jmenoval předsedou nové vlády Pedra PASSOS-e COELHO
- 17.6. prezident jmenoval novou vládu (MP Pedro PASSOS COELHO, MZV Paulo Sacadura Cabral PORTAS), 21.6. ministři složili slib
- 21.6. předsedkyní Shromáždění republiky byla zvolena Maríia de Assunção ANDRADE ESTEVES
- 19.12. prezident jmenoval náčelníkem Generálního štábu armády generála Artura NEVES PINA MONTEIRO

PRINCŮV OSTROV

Zákonodárna moc: Oblastní shromáždění (*Assambleia Regional*, Nestor UMBELINA) s 55 členy

Výkonná moc: regionální vláda (José Cardoso dos Ramos CASSANDRA)

PUNTLAND

- 17.1. z důvodů marginalizace Puntlandu v politice Somálska a jeho nedostatečném zastoupení ve federální vládě vypověděla vláda svou podporu prozatímní federální vládě Somálska, dokud v zemi nebude nastolena legitimní federální správa
- 17.4. kmenoví předáci klanu Siwaqroon kmenového společenství Daarood vyhlásili na dvoudenním jednání poloautonomní oblasti STÁT RASA-ASYR ve východní části puntlandské oblasti Bari v okolí města Bargaal. V čele nového státu, který se prohlašuje nezávislým jak na autonomním Puntlandu, tak prozatímní somálské vládě, je jeden ze zakladatelů puntlandské autonomie Farah Mohamud Yusuf ABDULLAHI „Doohajog“. Do této funkce ho zvolil parlament nového státu, který má 36 poslanců.
- 29.8. poté, co somálský prezident Sheikh Sharif Sheikh Ahmed 28.8. poprvé navštívil hlavní město Puntlandu Garowe, podepsali somálský premiér Abdiweli a puntlandský prezident Farole memorandum porozumění, které má zmírnit napětí mezi oběma státy
- 29.11. vojenským tlakem na obyvatele oblasti Mudug a jejího střediska Galkayo přinutila vláda místní kmenové šašiny, náboženské a politické vůdce, aby s ní podepsali tzv. mírovou dohodu, která má ukončit konflikt způsobený vyhlášenou neposlušností místních obyvatel vládě v Garowe

RAKOUSKO

- 1.1. funkci předsedy Spolkové rady převzal do 30.6.2011 Gottfried KNEIFEL
- 21.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 1.7. funkci předsedkyně Spolkové rady do 31.12.2011 nastoupila Susanne NEUWIRTH

RODRIGUES

- 7.1. odstoupil hlavní komisař Johnson Roussety
- 12.1. novým hlavním komisařem byl Oblastním shromážděním zvolen Gaëtan JHABEEMISSUR

ROVNÍKOVÁ GUINEA

- 13.11. v ústavním referendu se 97,73 % hlasujících vyslovilo pro omezení výkonu funkce prezidenta jednou osobou na dvě po sobě jdoucí volební období a pro zřízení úřadu viceprezidenta; 2,27 % voličů hlasovalo proti této ústavní změně s tím, že ji nepodpořila ani opoziční strana Konvergence pro sociální demokracii a vyzvala občany k bojkotu referenda (účast činila 91,8 % oprávněných voličů); neplatných a prázdných lístků bylo odevzdáno 0,69 %

RUMUNSKO

- 16.3. na společném zasedání obou komor parlamentu odmítl návrh opozice na vyslovení nedůvěry vládě, který získal jen 212 hlasů, ač bylo požadováno nejméně 236 hlasů

- 21.11. opozice vedená Národní liberální stranou (PNL) se pokusila odvolat z úřadu prezidenta Basetka pro porušování právního řádu a demokratických zásad správy země
- 28.11. novým předsedou Senátu byl hlasy 69 senátorů ze 123 zvolen Vasile BLAGA

RUSKO

- 13.3. místní volby do zákonodárných sborů v 7 oblastech, 2 autonomních okruzích (Čukotský a Chanty-mansijský) a třech republikách (Adygsko, Dagestán, Komi)
- 18.5. uvolnila se funkce předsedy Rady federace, protože Sergej Mironov byl téhož dne zbaven mandátu petrohradským zákonodárným sborem, který rozhodl o jeho odvolání poměrem hlasů 43:5; úřadujícím předsedou Rady federace se stal její místopředseda Aleksandr Porfirjevič TORŠIN
- 21.7. Ústřední volební komise oznámila, že prezidentské volby se uskuteční 4.3.2012
- 1.8. premiér Putin se vyslovil pro spojení Ruska s Běloruskem v jeden stát s tím, že je to ale výlučně otázka rozhodnutí Běloruska; jeho vláda však Putinův návrh nekomentovala
- 21.8. v doplňujících volbách do Rady federace byla za Petrohrad zvolena jeho starostka Valentina Matvijenko se ziskem více než 95 % odevzdaných hlasů; vzápětí po zvolení rezignovala na svou dosavadní funkci
- 29.8. prezident oznámil, že parlamentní volby do Státní dumy se uskuteční 4.12.
- 6.9. prezident jmenoval své nové zmocněnce ve 3 federálních okruzích – Olega Markoviče GOVORUN-a (Ústřední), Nikolaje Aleksandroviče VINNIČENKO (Severozápadní) a Jevgenije Vladimiroviče KUJVAŠEV-a (Uralský)
- 21.9. novou předsedkyní Rady federace byla poměrem hlasů 144:0 zvolena dosavadní starostka Petrohradu Valentina Ivanovna MATVIJENKO
- 4.10. premiér oznámil záměr vyhlásit k 20. výročí rozpadu SSSR tzv. Euroasijskou unii jako integrační uskupení postsovětských zemí
- 25.11. oznámen termín konání prezidentských voleb – 4.3.2012
- 4.12. parlamentních voleb do Státní dumy se 450 členy se zúčastnilo 60,10 % registrovaných voličů
- 14.12. z funkce odstoupil předseda Státní dumy Boris Gryzlov
- 15.12. zmocněncem prezidenta v Povolžském federálním okruhu se stal Michail BABICH
- 21.12. ustavující schůze Státní dumy zvolila jejím předsedou Sergeje Jevgenijeviče NARYŠKIN-a

RWANDA

- 6.5. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 26.-27.9. nepřímé volby 14 volených senátorů s tím, že zbývajících 12 členů Senátu je jmenováno
- 7.10. jmenován nový premiér a jeho rada ministrů (MP Pierre Damien HABUMUREMYI, MZV Louise MUSHIKAWABO)
- 10.10. novým předsedou Senátu byl zvolen Jean Damascène NTAWUKULIRYAYO

ŘECKO

- 15.6. odstoupil premiér Papandreu, aby umožnil vytvoření vlády národní jednoty; opoziční Nová demokracie tento vstřícný krok odmítla
- 17.6. premiér Papandreu oznámil složení svého nového kabinetu, který mu má umožnit snazší prosazování úsporných opatření, která musí podle podmínek EU

- a MMF země přijmout do 29.6. (MZV Stavros LAMBRINIDIS), parlament ji schválil 21.6. poměrem hlasů 151:143 při 2 abstencích
- 31.10. premiér vyzval k uspořádání referenda o podmínkách přijetí finanční pomoci EU dle rozhodnutí jejího summitu z 27.10.
 - 2.11. vláda rozhodla o konání referenda 4.12., což vyvolalo velký odpor u opozice i v zahraničí (3.11. bylo referendum odvoláno)
 - 4.11. poměrem hlasů 153:145 vyslovil parlament důvěru vládě premiéra Papandrea
 - 6.11. parlamentní politické strany se při jednání s prezidentem shodly na vytvoření prozatímní koaliční vlády národní jednoty, která rozhodne o přijetí podmínek finanční pomoci EU a dovede zemi do předčasných parlamentních voleb 19.2.2012; premiér Papandreu odstoupí okamžitě po jmenování nové vlády
 - 8.11. na výzvu premiéra Papandrea odstoupili všichni členové jeho vlády, 10.11. pak sám premiér
 - 10.11. na doporučení tří politických stran - ESOK, ND a LAOS - byl předsedou vlády národní jednoty jmenován Loukas PAPANIMOS, kterého prezident pověřil sestavením nového kabinetu
 - 11.11. ústavní slib složila nová vláda (MP Loukas PAPANIMOS, MZV Stavros DIMAS), které parlament vyslovil důvěru 16.11. poměrem hlasů 255:38

SAINT BERTHELÉMY

- 16.11. novým prefektem byl francouzskou vládou jmenován Philippe CHOPIN (do úřadu nastoupil 12.12.)

SAINT MARTIN

- 16.11. novým prefektem byl francouzskou vládou jmenován Philippe CHOPIN (do úřadu nastoupil 12.12.)

SAINT PIERRE A MIQUELON

- 16.11. novým prefektem byl jmenován Patrice LATRON (do úřadu nastoupil 12.12.)

SALVÁDOR

- 1.2. do funkce předsedy Zákonodárného shromáždění byl na období do 1.5.2012 inaugurován Othon Sigfrido REYES MORALES
- 27.7. poslanci prohlásili za neplatný kontroverzní dekret č. 743 z 1.6.2011 poté, co 4 z 5 soudců Ústavního soudu vyhlásili dekret požadující pouze jednomyslné rozhodování Ústavního soudu na rozdíl od dosud postačující většiny 4 z 5 jeho členů za porušení článku 86 ústavy

SAMOA

- 27.1. rozpuštěno Zákonodárné shromáždění a parlamentní volby vyhlášeny na 4.3.
- 4.3. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění (*Fono*) se 49 členy se uskutečnily za účasti 87,1 % oprávněných voličů ze 76 tisíc registrovaných voličů
- 18.3. předsedou Zákonodárného shromáždění byl zvolen Laauli Leuatea Polataivao FOSI
- 19.3. jmenována nová vláda (MP a MZV Tuila'epa Sailele MALIELEGAOI)

SAN MARINO

- 1.4. úřad kapitánů-regentů nastoupili Maria Luisa BERTI a Filippo TAMAGNINI
- 1.10. úřad kapitánů-regentů nastoupili Gabriele GATTI a Matteo FIORINI

SAÚDSKÁ ARÁBIE

- 5.3. v reakci na drobné protesty menšinových šítů ve východní části země vydal ministr vnitra zákaz všech demonstrací a pochodů
- 18.3. král ohlásil změny ve své vládě a opatření proti korupci ve státní správě
- 20.5. král jmenoval generála Husseina AL-GUBAIL-a náčelníkem Generálního štábu saúdských ozbrojených sil; generálporučík Chálid Ibn AL-SAÚD byl jmenován velitelem pozemních sil
- 25.9. na zasedání Poradní rady oznámil král zavedení pasivního a aktivního volebního práva žen ve volbách do místních orgánů od r. 2015, stejně jako jejich práva být jmenovány za členy Poradní rady
- 21.10. na léčení v USA zemřel korunní princ a ministr obrany a letectví Sultán bin Abdulazíz as-Saúd
- 28.10. po jednání krále s tzv. Radou věrnosti, kterou tvoří 37 jeho bratrů a bratranců, oznámil královský dvůr, že novým následníkem trůnu a korunním princem byl jmenován dosavadní ministr vnitra princ NAYEF bin Abdulazíz as-Saúd, který se rovněž stane prvním místopředsedou vlády a ponechá si rezort vnitra
- 5.11. novým ministrem obrany byl jmenován dosavadní guvernér Riadhu princ SALMAN bin Abdulazíz as-Saúd, zatímco na jeho místo byl jmenován princ SUTAM bin Abdulazíz as-Saúd (6.11. nastoupili do úřadu)

SENEGAL

- 23.6. za střetů veřejnosti s policií začalo Národní shromáždění projednávat změny ústavy, které měly původně snížit hranici pro zvolení kandidáta prezidentem z 50 na 25 % odevzdaných hlasů (prezident tento návrh následně stáhl), resp. vytvořit funkci viceprezidenta (prezident nakonec odvolal celou ústavní reformu)

SEVERNÍ IRSKO

- 5.5. parlamentní volby do Shromáždění Severního Irska se 108 členy proběhly za účasti 55,64 % oprávněných voličů
- 12.5. na ustavující schůzi Shromáždění byl jeho předsedou znovu zvolen William HAY, prvním ministrem Peter David ROBINSON a jeho zástupcem James Martin Pacelli McGUINNESS
- 16.5. schválení členové nové vlády

SEVERNÍ KYPR

- 6.4. premiér jmenoval novou vládu (MP Irsen KÜÇÜK, MZV Hüseyin ÖZGÜRGÜN), prezident ji schválil 7.4.
- 5.5. za účasti prezidentů řecké a turecké komunity proběhla jednání, která vedla k dohodě o mezinárodních smlouvách a jejich závaznosti pro sjednocený Kypř
- 2. a 23.8. jednání předáků obou kyperských komunit se týkala rozdělení moci mezi oběma komunitami a společné vlády
- 26.8. jednání prezidentů Kypru a Severního Kypru se věnovalo problematice území a územní správy
- 21.10. jednání prezidentů kyperských komunit se před jednáním s OSN v listopadu zaměřilo na otázky občanství a vlády
- 12.12. neúspěchem skončilo další jednání předáků řecké a turecké komunity o majetkových otázkách, který vyústil v dočasné přerušování rozhovorů

SEYCHELY

- 19.-21.5. prezidentské volby, v nichž funkci obhájil James Alix MICHEL, který získal 55,46 % odevzdaných hlasů, zatímco Wavel Ramkalawan 41,43 %, Philippe Boullé 1,66 % a Ralph Volcère 1,45 % odevzdaných hlasů
- 24.5. inaugurace prezidenta Jamese Alixe MICHEL-a na další funkční období
- 26.5. poté, co ji schválilo Národní shromáždění, slib složila nová vláda (MZV Jean-Paul ADAM), úřad nastoupila 31.5.
- 12.7. Národní shromáždění rozhodlo o svém rozpuštění a vypsání předčasných voleb (19.7. toto rozhodnutí zrušil Ústavní soud, protože nebylo včas ohlášeno hlasování o něm)
- 19.7. předseda parlamentu Herminie svolal řádné hlasování o rozpuštění Národního shromáždění, které znamenalo vyhlášení předčasných voleb do 90 dní (následně byly vyhlášeny na 29.9. a 1.10.)
- 29.9.-1.10. předčasné parlamentní volby do Národního shromáždění se 34 členy se konaly za účasti 74,25 % registrovaných voličů
- 11.10. na ustavující schůzi Národního shromáždění byl jeho předsedou opět zvolen Patrick HERMINIE
- 25.10. Ústavní soud odmítl protest Lidového demokratického hnutí (PDM) proti zvýhodnění vítězné strany takovým bonusem, který znemožnil přiznání poslaneckého mandátu PDM, byť překročilo hranici 10 % odevzdaných hlasů stanovenou ústavou
- 9.12. Apelační soud vyhověl odvolání PDM a nařídil volební komisi, aby mu přiznala jeden mandát na úkor bonusu pro vítěznou Seychelskou lidovou pokrokovou frontu (SPPF); SPPF byl současně přiznán bonus dalších 2 mandátů

SIERRA LEONE

- 14.9. RB OSN schválila rezoluci č. 2005 (2011) o prodloužení mandátu Integrovaného mírového úřadu OSN (UNIPSIL) do 15.9.2012

SINGAPUR

- 19.4. prezident rozpustil Parlament před všeobecnými volbami, které se podle rozhodnutí volebního komisaře Yam Ah Mee uskuteční 7.5.
- 7.5. parlamentní volby do Parlamentu s 90 členy se konaly za účasti 93,18 % oprávněných voličů
- 18.5. jmenována nová vláda (MP Lee Hsien LOONG, MZV Kisivishwanathan SHANMUGAM), která složila slib 21.5.
- 2.7. prezident S.R. Nathan oznámil, že se již nechce ucházet o další funkční období a vláda proto vyhlásila prezidentské volby na 27.8.
- 27.8. první prezidentské volby s více kandidáty od r. 1993 vyhrál po přepočtu hlasů obdržených dvěma vedoucími kandidáty Dr. Tony TAN Keng Yam, který získal 35,19 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho soupeři Dr. Tan Cheng Bock (34,85 %), Tan Jee Say (25,04 %) a Tan Kin Lian (4,92 %) odešli z voleb poražení; volební účast dosáhla 94,8 % oprávněných voličů (inaugurace 1.9.)
- 10.10. předsedou Parlamentu byl zvolen Michael PALMER

SIN ŤIANG

- 8.8. předseda oblastní organizace KS Číny Zhang Chunxian slíbil tvrdý zákrok proti terorismu a náboženskému extremismu, kterému padly v červenci za obětí desítky občanů měst Hotan a Kašgar

- 8.9. k červencovým útokům proti čínskému obyvatelstvu, při nichž zahynulo přes 30 lidí, se přihlásila militantní islamistická skupina, Islámská strana Turkestánu; potvrdil to její předseda Abdul Shakoor Damla

SKOTSKO

- 5.5. parlamentní volby do Skotského parlamentu se 129 členy proběhly za účasti 50,5 % oprávněných voličů
- 11.5. předsedou parlamentu byla zvolena Patricia „Tricia“ Lee MARWICK, která ve 2. kole volby získala 73 hlasů, zatímco její protikandidát Hugh Henry 55 hlasů
- 18.5. parlament zvolil poměrem hlasů 68:0 při 57 abstencích prvním ministrem opět Alexandera Elliota Andersona SALMOND-a
- 19.5. první ministr Salmond představil svůj nový rozšířený kabinet s 9 členy (ministryní pro vnější vztahy se stala Fiona HYSLOP)

SLOVENSKO

- 11.10. Národní rada odmítla hlasováním o Evropském fondu finanční stability (EFSF), s nímž vláda spojila hlasování o své důvěře, v poměru 55:9 při 60 abstencích vyslovit důvěru vládě premiérky Ivety Radičové
- 12.10. parlamentní politické strany se dohodly na předčasných parlamentních volbách do Národní rady SR dne 10.3.2012 (příslušný ústavní zákon schválil parlament 13.10.)
- 13.10. předseda Národní rady Richard Sulík byl poměrem hlasů 115:25 odvolán z funkce, novým předsedou parlamentu se stal JUDr. Pavol HRUŠOVSKÝ, pro kterého se vyslovilo 111 poslanců, 3 byli proti
- 21.10. hlasy 139 poslanců schválila Národní rada změnu ústavy, která umožňuje, aby sice prezident odvolal z úřadu vládu, které parlament vyslovil nedůvěru, ale aby ji následně pověřil vykonáváním funkce do předčasných parlamentních voleb; stávající vláda tak zůstane u moci až do předčasných parlamentních voleb 10.3.2012
- 25.10. prezident odvolal vládu a zároveň ji pověřil vykonáváním funkce do předčasných parlamentních voleb

SLOVINSKO

- 9.5. Demokratická strana důchodců opustila koaliční vládu, která je nyní menšinová a jsou v ní zástupci tří politických stran
- 2.6. odstoupil první ministr menší koaliční strany Zares – Nová politika
- 5.6. referendum ke třem otázkám skončilo porážkou vlády, která jeho prostřednictvím chtěla prosadit (1) zvýšení věku odchodu do důchodu v 65 letech a reformu penzijního systému (72,05 % proti, 27,95 % pro); (2) opatření v boji proti ilegálnímu zaměstnání (75,41 % proti, 24,59 % pro); (3) omezení přístupu do archivů bývalé komunistické Státní bezpečnosti SDV (70,88 % proti, 29,12 % pro); účast voličů v referendu dosáhla 40,4 %
- 27.6. z menšinové koaliční vlády odstoupili další 3 ministři strany Zares – Nová politika, která svým odchodem zredukovala její parlamentní podporu na 34 z 90 členů Státní sněmovny; důvodem odchodu Zaresu z vlády byla porážka vlády v referendu 5.6.
- 20.9. poté, co jí vyslovila Státní sněmovna poměrem hlasů 51:36 při jedné abstenci nedůvěru, odstoupila menšinová vláda premiéra Boruta Pahora; byla pověřena vykonávat úřad do vytvoření vlády nové

- 28.9. prezident oznámil rozpuštění Státní sněmovny a svolal předčasné parlamentní volby do Státní sněmovny na 4.12.
- 4.12. předčasné parlamentní volby do Státní sněmovny s 90 členy proběhly za účasti 65,6 % oprávněných voličů
- 5.12. představitel nejsilnější strany Pozitivní Slovinsko (LZJ-PS) Zoran Janković zahájil předběžná jednání o sestavení nové vlády
- 21.12. předsedou Státní sněmovny byl zvolen Gregor VIRANT

SOMALILAND

- 24.8. prezident Silanyo podepsal zákon o politickém systému země, který umožní působení více politických stran
- 17.12. oznámeno vytvoření extremistické náboženské Boží strany (Hizbulláh), které bojuje za zrušení ústavy země

SOMÁLSKO

Galmudug Somálský stát Galmudug

Zákonodárná moc: Sněmovna reprezentantů (*Gudoomiyaha Barlamanka*, Hassan Mohamud HAYL) se 25 členy

Výkonná moc: kabinet, kterému předsedá ex-offo prezident ministr mezinárodní spolupráce Omar Mohamud ROBLE

- 3.2. poslanci Prozatímního federálního parlamentu si po souhlasu AU o další tři roky prodloužili poslanecký mandát, když se ze 435 přítomných pro tento krok vyslovilo 421 poslanců, 11 bylo proti a 3 se zdrželi hlasování; původní mandát měl vypršet v srpnu 2011 a po jeho skončení by jím jmenovaná vláda pozbyla legálnosti
- 17.2. komunitou emigrantů z oblastí Dolní Shabelle, Střední a Dolní Jubba byl v saúdskoarabské Džiddě vyhlášen poloautonomní STÁT UDUBLAND, který si vyhradil právo na sebeurčení pod federální vládou Somálska; jeho prezidentem byl prohlášen významný kmenový vůdce a politik Ibrahim Abdullahi ADDOW
- 17.3. RB OSN schválila rezoluci č. 1972 (2011), již na období 16 měsíců vyčlenila humanitární organizace ze sankcí proti manipulaci s finančními prostředky podle své rezoluce č. 1844 (2008)
- 22.3. výbor pro ústavní a federální otázky Prozatímního federálního parlamentu oznámil, že jak prezident Ahmed, tak mezinárodní společenství souhlasí se 3-letým prodloužením mandátu federální vlády
- 27.3. vyhlášení autonomní oblasti SOMÁLSKÝ STÁT MAREEG proběhlo v londýnském hotelu Holiday Inn za účasti cca tisíce příslušníků klanu Abgaal kmenového společenství Hawiye, které občanská válka vyhnala do exilu; prezidentem nového státu byl následně zvolen DAYIB Mohamud Sheikh-Ahmed
- 28.3. přes odpor donátorů režimu i jeho opozice rozhodla vláda o prodloužení svého mandátu, který měl skončit v srpnu 2011, o další rok
- 3.4. po sedmidenním jednání politického exilu v Nairobi vyhlásil jeho právě zvolený prozatímní prezident prof. Mahamed Abdi MAHAMED „Gaandí“ autonomní SOMÁLSKÝ STÁT AZANIA s hlavním městem Garbahaarreey, který má vedle Jubalandu, zahrnovat i jižní část oblasti Gedo a oblasti Střední a

- Dolní Jubba, které zatím ovládá al-Šabáb; ministr informací federální vlády vyhlášení nového autonomního státu odsoudil
- 12.4. po roce porad s představiteli místních kmenů byl ve východní části oblasti Galguduud dosud obsazené al-Šabábem vyhlášen secesionistický STÁT BILA-QUBAN s hlavním městem Sheikhow Gab; podle jeho mluvčího Abdi Azize Muhameda Ilmiho (Da'ay), nový stát uznává prozatímní somálskou vládu a je připraven s ní spolupracovat
 - 17.4. kmenoví předáci klanu Siwaqroon kmenového společenství Daarood vyhlásili na dvoudenním jednání poloautonomní oblasti STÁT RASA-ASYR ve východní části puntlandské oblasti Bari v okolí města Bargaal. V čele nového státu, který se prohlašuje nezávislým jak na autonomním Puntlandu, tak prozatímní somálské vládě, je jeden ze zakladatelů puntlandské autonomie Farah Mohamad Yusuf ABDULLAHI „Doohajoq“. Do této funkce ho zvolil parlament nového státu, který má 36 poslanců.
 - 11.4. RB OSN přijala rezoluci č. 1976 (2011) o postihu pirátství cestou zřízení zvláštních somálských soudů
 - 3.6. ugandský prezident pohrozil stažením příslušníků své země z mírových sil AU v Somálsku, nebude-li somálské vládě o rok prodloužen mandát OSN, který má skončit 20.8.2011 (RB OSN žádá o urychlené konání parlamentních voleb)
 - 9.6. vůdcové politických frakcí, podílejících se na prozatímní vládě, se v Kampale dohodli na odvolání premiéra Mohameda Abdullahiho Mohameda „Farmajo“ do 30 dní a na odkladu parlamentních voleb s tím, že dosavadní prezident i předseda Prozatímního federálního parlamentu zůstanou ve funkci; mandáty prezidenta a poslanců parlamentu byly prodlouženy do 20.8.2012, kdy proběhnou odložené parlamentní volby
 - 14.6. premiér Mohamed Abdullahi Farmajo odmítl odstoupit na nátlak OSN a její dohody s prezidentem
 - 19.6. rezignoval „v zájmu somálského lidu“ premiér Farmajo, úřadujícím premiérem se stal Abdiweli Mohamed ALI
 - 23.6. prezident navrhl do úřadu premiéra Abdiweli Mohameda ALI-ho
 - 27.6. prezident Galmudugu Alin odvolal po konzultaci kmenových stařešinů celou vládu, jakož i guvernéry oblastí Mudug a Hobyo a přednosty všech 20 okresů, neboť nejsou schopni zabránit růstu kriminality, nedostatečně spolupracují a odpovídají za špatný stav ekonomiky státu
 - 28.6. Prozatímní federální parlament potvrdil hlasy 437 ze 443 přítomných poslanců jmenování premiéra Aliho
 - 6.7. islamistická skupina al-Šabáb, kontrolující jižní a centrální oblasti země, zrušila zákaz vstupu zahraničním charitativním agenturám, poskytujícím pomoc hladem a suchem strádajícímu obyvatelstvu; zákaz byl zaveden v r. 2009, ale hladomor letos přinutil asi ¼ obyvatel k vystěhování z dosavadních sídlišť a mnoho z nich uprchlo do sousedních zemí
 - 10.7. Prozatímní federální parlament schválil poměrem hlasů 393:36 při 7 abstencích tzv. Kampalskou dohodu z 9.6.
 - 20.7. OSN vyhlásila oblasti Bakool a Dolní Shabelle, kontrolované milicemi al-Šabáb, za oblasti postižené hladomorem
 - 20.7. premiér Ali oznámil složení nové vlády
 - 23.7. Prozatímní federální parlament schválil poměrem hlasů 397:21 novou vládu premiéra Abdiweli Mohameda ALI-ho (MZV Mohamed Mohamoud Hajji IBRAHIM)

- 26.7. poslanci Prozatímního federálního parlamentu, zvolení za oblast Gedo, se vyslovili proti vytvoření Somálského státu Azania, které označili za nelegální a protistátní akt, podporovaný ze zahraničí
- 29.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2002 (2011), která vyzývá generálního tajemníka OSN, aby na dalších 12 měsíců obnovil mandát skupiny pozorovatelů nad dodržováním opatření k zákazu obchodu v přístavech kontrolovaných al-Šabábem, hospodářských sankcí, embarga na dovoz zbraní atd.
- 3.8. další dva okresy v oblasti Střední Shabelle, okolí hlavního města a koridor Afgoye vyhlásila agentura OSN FSNAU za postižené hladomorem; počet obyvatel vyžadujících okamžitou život zachraňující péči z důvodů hladu tak dosáhl 3,2 milionu osob
- 13.8. premiér Abdiweli Mohamed Ali oznámil požadavek na vytvoření speciálních jednotek na ochranu konvojů s humanitární pomocí a táborů s uprchlíky z oblastí postižených hladomorem; současně vláda vyhlásila stav ohrožení v některých čtvrtích hlavního města, odkud se stáhly milice al-Šabáb 7.8.
- 29.8. poté, co somálský prezident Sheikh Sharif Sheikh Ahmed 28.8. poprvé navštívil hlavní město Puntlandu Garowe, podepsali somálský premiér Abdiweli a puntlandský prezident Farole memorandum porozumění, které má zmírnit napětí mezi oběma státy
- 5.9. šestou oblastí postiženou hladomorem vyhlásila agentura OSN FSNAU oblast Baay s tím, že smrt hladem hrozí bezprostředně 750 tisícům obyvatel země a dalších 11,25 milionů je hladem ohroženo
- 23.9. v Londýně byl zástupci tradičních kmenových náčelníků z oblasti Mud, jakož i příslušníky společenských a politických skupin místních kmenů a jejich evropskou diasporou vyhlášen autonomní STÁT GAL-HIRAN A HARADHERE, jehož prezidentem byl současně účastníky konference zvolen Abdull-Qadid Mohamed BAHADON
- 16.10. keňská vojska v počtu 1600 mužů vstoupila na území jižního Somálska kontrolované milicemi al-Šabáb, které útočí na tábory somálských uprchlíků na keňském území (al-Šabáb odpověděl na intervenci 17.10. vyhlášením „svaté války“ Keni)
- 22.10. regionální sdružení IGAD podpořilo keňský vojenský zásah proti somálským islamistickým milicím v jimi kontrolovaných oblastech Somálska
- 24.10. RB OSN přijala rezoluci č. 2015 (2011) o postihování piraterie a únosů na somálském pobřeží s tím, že zemím bojujícím proti pirátům a únoscům umožňuje trestat je podle svého domácího práva
- 26.10. somálská vláda a prezident popřeli jakoukoliv dohodu s keňskými úřady o jejich zákroku na somálském území
- 28.10. keňská vojska zahájila akce proti milicím al-Šabábu v okolí jihosomálských měst Tabda a Bilis Qoqani
- 17.11. prezidentů Keni, Ugandy a Somálska se zavázali ke spolupráci na porážce islamistických vzbouřenců a na obnovení bezpečnosti v zemi
- 18.11. OSN zrušila zařazení oblastí Baay, Bakool a Dolní Shabelle mezi nejhůře ohrožené hladomorem
- 19.11. na pomoc prozatímní vládě v boji s milicemi al-Šabábu vstoupily na území státu v oblasti Galgudud etiopské jednotky; vstoupením do města Guriel se pokusily otevřít již třetí frontu bojů s militanty, při nichž již bojují vládní vojsko a mírové jednotky u Mogadiša a keňská intervenční vojska na jihu země

- 22.11. RB OSN schválila rezoluci č. 2020 (2011), která na dalších 12 měsíců potvrdila autorizaci států a oblastních uskupení použít v boji proti piraterii vlastního trestního řízení
- 1.12. poté, co jej Vrchní soud prohlásil vinným velezradou a obvinil jej z neschopnosti zavést účinná opatření proti stále se zhoršující bezpečnostní situaci autonomní oblasti Galmudug, odvolala Sněmovna reprezentantů tohoto státu poměrem hlasů 16:0 při 1 abstenci z funkce prezidenta Mohameda Ahmeda Alina; nový guvernér regionu má být zvolen do 1 měsíce
- 7.12. na žádost Rady míru a bezpečnosti AU schválil keňský parlament integraci vládních jednotek vyslaných do jižního Somálska do mírové mise AU o síle 9 tis. mužů, bojující proti militantním islamistům al-Šabábu
- 8.12. po čtyřdenní poradě vůdců milicí al-Šabáb v městě Baidabo v oblasti Baay bylo schváleno rozhodnutí o přejmenování hnutí z *Harakat ash-Shabāb al-Mujāhidīn* (tj. Hnutí bojující mládeže) na *Imarah Islamiya* (Islámský emirát), protože v jeho řadách včetně vedení je mnoho starších bojovníků a o vytvoření nezávislé *šúry* (tj. rady) kleriků, činných při výstavbě emirátu; ten má řídit operační výbor (25 členů) fungující jako vláda a tzv. poradní rada (130 členů), která má vykonávat funkci parlamentu emirátu
- 8.12. dosavadní milice al-Šabáb obnovily útoky na pozice vládních vojsk v Mogadišo, kam se islamisté hodlají vrátit
- 13.12. protože za poslední dva měsíce nesvolal zasedání Prozatímního federálního parlamentu, rozhodlo se 283 jeho poslanců odvolat z funkce předsedy Sharifa Hassana Sheikha Adena; úřadujícím předsedou parlamentu byl zvolen Madobe NUNOW MUHAMMAD
- 16.12. konference nejvyšších představitelů kmene Dhulbahante z oblastí Sanaag, Sool a Cayn ve městě Taleh se shodla na vytvoření autonomního státu Khatumo, v jehož čele budou stát 3 koprezidenti, střídající se po 6 měsících ve vedení státu (zvolení 20.12.); vyhlášení státu bylo vzápětí odmítnuto vládami Puntlandu i Somalilandu
- 19.12. prezident Galmudugu Alin rozpustil místní parlament, který obvinil z nekompetence a porušování ústavy; předseda Sněmovny reprezentantů Hassan Mohamud Hayl označil toto rozhodnutí za nezákonné a potvrdil, že parlament dále pracuje
- 31.12. etiopské intervenční síly obsadily město Beledweyne a obnovily tak samosprávu oblasti tzv. Hiiraanského státu, podporující přechodnou federální vládu země

SPOJENÉ ARABSKÉ EMIRÁTY

- 8.2. vypršel mandát 20 zvolených členů Federální národní rady, prodloužený ústavním dodatkem v r. 2008
- 16.2. prezident vydal dekret o volbách do Federální národní rady volebním kolegiem, počet jehož členů byl ztrojnásoben proti stávajícímu stavu
- 16.3. vláda svolala druhé parlamentní volby na 24.9.
- 11.7. bylo oznámeno složení volebního kolegia v počtu 129.274 volitelů, z nichž je 12 % občanů SAE, 35 % mladších třiceti let a 46 % žen
- 24.9. parlamentní volby 20 mandátů Federální národní rady proběhly za účasti 27,75 % registrovaných volitelů; zbývajících 20 členů tohoto poradního orgánu jmenují vládcí sedmi emirátů federace
- 28.9. Národní volební rada odmítla stížnosti 27 neúspěšných kandidátů a potvrdila předběžně zveřejněné výsledky voleb

- 15.11. poté, co bylo jmenováno 20 nominovaných členů Federální národní rady, byl jejím předsedou zvolen Mohammed Ahmad AL-MUR

SRBSKO

- 18.1. ministr lidských a menšinových práv Svetozar Ciplić oznámil, že opakované volby do Bosňácké národní rady v oblasti Sandžak se uskuteční 17.4.2011, neboť předcházející volby z 5.6.2010 neumožnily vytvořit správní orgány oblasti
- 8.3. za zprostředkování EU začaly v Bruselu první přímé rozhovory zástupců vlád Srbska a Kosova od vyhlášení nezávislosti Kosova před 3 roky; cílem rozhovorů je zlepšit životy občanů v oblasti a přizpůsobit je evropským standardům
- 14.3. premiér provedl restrukturalizaci své vlády, kterou parlament následně schválil v poměru hlasů 129:19 za nepřítomnosti hlavních opozičních stran na hlasování (MP Mirko CVETKOVIĆ, MZV Vuk JEREMIĆ)
- 30.3. vláda oznámila odložení voleb do nové Bosňácké národní rady, které měly proběhnout 17.4. kvůli nedořešeným sporům mezi stranami, zastupující příslušníky bosňácké muslimské menšiny, obývající oblast Sandžaku
- 12.5. druhá etapa rozhovoru zástupců Srbska a Kosova pod záštitou EU proběhla v Prištině a skončila bez dohody
- 29.6. RB OSN schválila rezoluci č. 1993 (2011) o prodloužení funkčního období osmi stálých a devíti *ad litem* soudců mezinárodního tribunálu ICTY do 31.12.2012, popř. do skončení jimi souzených případů
- 28.9. další kolo rozhovorů se zástupci Kosova, sponzorovaných EU, bylo z podnětu Srbska odvoláno s ohledem na zvyšující se napětí v severním Kosovu, kde bylo v potyčkách zraněno 16 etnických Srbů a 4 příslušníci mírových sil NATO
- 21.-22.11. v Bruselu byly pod patronátem EU obnoveny rozhovory zástupců Srbska a Kosova o normalizaci vztahů
- 2.12. vláda dosáhla za zprostředkování EU dohody s Kosovem o společné kontrole hraničních přechodů (IBM), která umožní kosovským policejním a celním orgánům zřídit kontrolu přechodů na severní hranici se Srbskem
- 30.12. prezident odmítl plán kosovských Srbů na uspořádání referenda o tom, zda mají přijmout existenci nového státu

SRÍ LANKA

- 23.7. místní volby do 65 správních jednotek, poprvé po 29 letech i do 22 místních rad v oblastech, zasažených bývalým vojenským konfliktem s LTTE, tedy v okresech Jaffna, Killinochchi a Mullaittivu
- 25.8. prezident oznámil, že vláda již nenavrhne parlamentu prodloužení výjimečného stavu, vyhlášeného v r. 1971 a každoročně prodlužovaného rozhodnutím parlamentu, po skončení posledního prodloužení, tj. 9.9.

STŘEDOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 23.1. parlamentní volby do Národního shromáždění se 105 členy proběhly za účasti 61,16 % oprávněných voličů ve 35 obvodech; ve zbývajících 70 obvodech, kde nebyli kandidáti vůbec nasazeni, proběhnou volby ve 2. kole 20.3., stejně jako ve 2 z 1. kola, kde nebyl poslanec zvolen
- 23.1. prezidentské volby s 5 kandidáty vyhrál François BOZIZÉ, který získal 66,08 % odevzdaných hlasů, na dalších místech se umístili Ange-Félix Patassé (20,10 %), Martin Ziguélé (6,46 %), Émile Gros-Raymond Nakombo (4,64 %) a Jean-Jacques Demafouth (2,72 %), inaugurace 15.3.; volební účast 54,01 %

- 29.1. poražení kandidáti odmítli výsledky voleb jako zfalšované a stáhli své zástupce z Nezávislé volební komise (CEI); Ziguélé a Nakombo oznámili, že vnesou protest u Ústavního soudu
- 9.2. tři poražení kandidáti z prezidentských voleb (Patassé, Ziguélé a Nakombo) se odvolali k předsedovi Nezávislé volební komise (CEI), aby anuloval jejich výsledky pro podezření z podvodu a volebních machinací
- 12.2. Ústavní soud odmítl protest tří poražených kandidátů proti nezákonnosti prezidentských voleb jako neopodstatněný a potvrdil jejich oficiální výsledek s tím, že snížil zisk vítězného F. Bozizého na 64,37 %, zatímco dosažené výsledky Patassého a Ziguélého zvýšil na 21,43 %, resp. 6,8 %
- 18.3. odstoupila vlády Faustina-Archange Touadery
- 27.3. 2. kolo parlamentních voleb do 68 obvodů, kde nebyl poslanec zvolen v 1. kole, a dvou obvodů, kde 1. kolo dosud neproběhlo z technických příčin
- 18.4. předsedou vlády byl opět jmenován Faustin-Archange TOUADERA
- 22.4. oznámeno složení nové vlády (MZV genmjr. Antoine GAMBI)
- 3.5. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Célestin Leroy GAOMBALET
- 13.6. podepsáno příměří mezi silami vlády a poslední významné povstalecké skupiny operující v zemi od r. 2008, Konventu vlastenců pro spravedlnost a mír (CPJP)
- 21.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2031 (2011) o prodloužení mandátu mírového úřadu OSN (BINUCA) do 31.1.2013

SÚDÁN

- 9.-15.1. konalo se lidové hlasování v jižních provinciích o odtržení a nezávislosti Jižního Súdánu, a to s výjimkou sporné oblasti Abyei, kde referendum proběhne v pozdějším termínu
- 14.1. etnické skupiny Dinků a arabských nomádů zapojené do bojů ve sporné oblasti Abyei uzavřely příměří
- 16.1. předběžné výsledky referenda o nezávislosti země ukazují, že za účasti více než 80 % oprávněných voličů v Jižním Súdánu a 53 % v severních provinciích se celkem 96 % hlasujících vyslovilo pro rozdělení Súdánu k 9.7.2011
- 7.2. Nezávislá volební komise vydala konečné úřední výsledky referenda, podle kterých se 98,83 % obyvatel Jižního Súdánu vyslovilo pro odtržení od zbytku země a nezávislost, k níž má dojít 9.7.
- 28.2. Deng Arop Kuol, administrátor oblasti Abyei za komunitu národa Dinků Ngok, oznámil, že arabští nomádi kmene Misseriya podnikají nájezdy na sídla jeho národa, při nichž bylo zabito minimálně 10 osob; boje potvrdil i předseda místního shromáždění Charles Abyei; z porušování příměří ze 14.1. však vzápětí Dinky obvinil i představitel kmene Misseriya Sadiq Babo Nimr
- 7.3. Vysoká rada pro Darfúr schválila vytvoření 2 nových států v oblasti Darfúru, a to Central Darfur State (s hlavním městem Zalingei) a Eastern Darfur State (hl.m. al-Diein), čímž byl počet států v této oblasti zvýšen ze 3 na 5; předseda Sboru zákonodárců v Darfúru Hassabu Muhammad Abd-al-Rahman však potvrdil, že vláda přesto usiluje o naplnění mírového plánu z r. 2006 o referendu, zda má oblast zůstat vcelku či se rozdělit na více států
- 12.3. jihosúdánská vláda přerušila jednání s ústřední vládou, jejíhož prezidenta obvinila z pokusu ji svrhnout a iniciování aktivit Anthorových rebelantských milicí v městě Malakal

- 24.4. Národní volební komise ohlásila na 1.7. konání referenda o správě oblasti Darfúr, které má rozhodnout, zda oblast bude spravována jako jeden nebo více (3) správních celků
- 27.4. RB OSN schválila rezoluci č. 1978 (2011) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIS do 9.7.2011 s tím, že na žádost Jižního Súdánu bude vystřídána novou misí OSN
- 9.5. vlády Súdánu a Jižního Súdánu schválily dohodu o stažení kmenových milicí ze sporného státu Abyei, kde spolu příslušníci severního nomádského kmene Misseriya a domácího kmene Dinka Ngok bojují již několik měsíců; stahování milicí začne 10.5., od kdy budou nahrazovány společnými hlídkami súdánské a jihosúdánské regulérní armády
- 17.5. RB OSN schválila rezoluci č. 1982 (2011) o prodloužení mandátu 4-členného panelu expertů, dohlížejících na dodržování zákazu dovozu zbraní do Darfúru, a to do 19.2.2012
- 21.5. v reakci na údajný noční útok Súdánské lidové osvobozené armády (SPLA) na Dokuru, severně od Abyei, v noci z 19. na 20.5. vstoupila súdánská vojska po dvoudenních vojenských operacích 5 tisíc vojáků, vč. dělostřeleckého a leteckého útoku, do střediska sporné oblasti Abyei na hranicích s Jižním Súdánem a obsadila je spolu se severním břehem řeky Bahr al-Arab; v souvislosti s obsazením města Abyei rozpustil prezident Bašír i orgány správy oblasti, v níž dosud byli zástupci ústřední i jihosúdánské vlády a které předsedal Deng Arop Kuol
- 22.5. RB OSN vyzvala Súdán k okamžitému stažení svých jednotek z Abyei a zastavení veškerých operací tamtéž
- 27.5. poté, co oblast Abyei, jednostranně obsazenou súdánskou armádou, opustilo 150 tisíc příslušníků kmene Dinka Ngok, připustil vládní vyjednaváč Mohammed Ahmed Al-Dirdiri, že v Etiopii budou 28.5. zahájena jednání s jihosúdánskou vládou, zprostředkovaná AU
- 28.5. MZV Karti informoval generálního tajemníka OSN, že 9.7. skončí v zemi její mise UNMIS; protože však Jižní Súdán na přítomnosti UNMIS trvá, rozhodne OSN o jejím vhodném nahrazení novou misí
- 31.5. Súdán se dohodl s Jižním Súdánem na vytvoření hraniční demilitarizované zóny mezi oběma částmi země; dohodu zprostředkovala AU s tím, že oblast bude kontrolována společně jednotkami obou států
- 1.6. Etiopie nabídla vyslání svých mírových jednotek do sporného území Abyei na hranicích Súdánu a Jižního Súdánu, protiprávně obsazeného Súdánem
- 7.6. obnovena činnost samosprávy oblasti Abyei, v jejímž čele stanul Ahmed Hussain AL-IMAM
- 13.6. na jednání s prezidentem Jižního Súdánu v Etiopii pod patronátem AU nabídl prezident Bašír stažení súdánských vojsk ze sporné oblasti Abyei a vyslovil souhlas s její mezinárodní kontrolou
- 20.6. v Addis Abebě podepsána dohoda s jihosúdánskou vládou o demilitarizaci sporného území oblasti Abyei
- 20.6. Národní shromáždění prodloužilo svůj mandát, který měl skončit 29.6.2011, do 31.7.2011 jako předběžné opatření pro možnost řešení případných potíží spojených s odtržením Jižního Súdánu
- 27.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1990 (2011) o vyslání 4 200 etiopských vojáků, 50 policistů a pomocného civilního personálu do nově zřízené mírové mise OSN UNISFA (United Nations Interim Security Force for Abyei), která bude v súdánské oblasti Abyei dohlížet na stahování súdánských vojsk z oblasti a na

- dodržování lidských práv na tomto území, a to po dobu šesti měsíců; jednotky mise UNISFA byly v Abyei rozmístěny koncem července
- 28.6. vláda uzavřela v Addis Abebě pod patronátem AU příměří se vzbouřenci v pohraničních státech Jižní Kordofán a Modrý Nil, kteří po týdny bojovali proti etnickým čistkám, prováděným milicemi severu na územích obývaných núbijským obyvatelstvem; dohoda stanoví, že ozbrojení příslušníci států ze severního Súdánu, kteří v minulosti bojovali na straně SPLM za nezávislost Jižního Súdánu, budou integrováni do řádné armády nebo demobilizováni
- 29.6. pod patronátem prezidenta JAR se v Etiopii dohodli představitelé soudánských a jihosúdánských ozbrojených sil na stažení svých jednotek od společné hranice
- 9.7. vyhlášením nezávislosti Republiky Jižní Súdán bylo od země odděleno 10 jižních států, tvořících tuto republiku
- 11.7. RB OSN přijala rezoluci č. 1997 (2011), která nařizuje stažení mise OSN UNMIS z území Súdánu do 31.8.2012 s tím, že její personál a zařízení se převedou do nově zřízené mírové mise OSN UNMISS a do prozatímních bezpečnostních sil OSN pro Abyei (UNISFA), aby napomohly stažení soudánských a jihosúdánských sil ze sporné hraniční oblasti Abyei
- 14.7. vláda a vzbouřenci z Hnutí za osvobození a spravedlnosti (LJM) podepsali tzv. novou mírovou dohodu o Darfúru, která předpokládá zreformování tzv. Přejížděcí správy pro oblast Darfúru v orgán místní autonomie s výkonnými i zákonodárnými pravomocemi; referendum o vytvoření autonomie, plánované na 1.7. bylo odloženo nejméně o jeden rok
- 14.7. vláda podepsala mírovou dohodu, uzavřeno 28.6. v Addis Abebě se vzbouřenci z Jižního Kordofánu
- 29.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2003 (2011) o prodloužení mandátu sil AU a hybridní mírové operace OSN pro Darfúr (UNAMID) do 31.7.2012
- 10.8. vláda Jižního Darfúru podepsala mírovou dohodu s 5 ozbrojenými skupinami rebelů, které se sloučily do Spojeného soudánského hnutí (USM)
- 23.8. prezident oznámil jednostranné 14-denní příměří ve státu Jižní Kordofán, kde vláda usiluje o odzbrojení milic etnických Núbijců
- 4.9. poté, co prezident vyhlásil výjimečný stav ve státu Modrý Nil a odvolal jeho guvernéra a předsedu Súdánského lidového osvobozenického hnutí – Sever (SPLM-N) Malika Agara, zakázala vláda činnost této hlavní opoziční strany, jejíž milice bojují s vládním vojskem ve státech Jižní Kordofán a Modrý Nil při hranicích s Jižním Súdánem
- 8.9. OSN potvrdila dohodu vlád Súdánu a Jižního Súdánu o stažení jejich vojsk ze sporného města Abyei v období 11.-30.9.; dohoda byla uzavřena v Addis Abebě na jednáních, zprostředkovaných AU
- 13.9. novým druhým viceprezidentem byl jmenován al-Haj Adam YOUSSEF z Darfúru, který nahradí ve funkci bývalého prvního viceprezidenta Salvu Kiira, který z funkce odstoupil v červenci, když se stal Jižní Súdán nezávislým; dosavadní druhý viceprezident Ali Osman Muhammad Taha povýšil na prvního viceprezidenta
- 15.9. vlády Súdánu a Jižního Súdánu vytvořily stálý výbor pro sledování situace na sporném území oblasti Abyei, který se poprvé sešel 17.9. v Addis Abebě
- 16.9. vláda přikázala 17 politickým stranám ukončit svou činnost, protože většina jejich členů a funkcionářů pochází z nyní nezávislého Jižního Súdánu a jsou tedy v zemi ovažováni za cizince; opatření je namířeno především proti SPLM-N

- 20.9. poté, co prezident jmenoval předáka LJM Tijani SESE-ho do čela Správy pro oblast Darfúru (*al-Intqalia al-Iqlinia al-Darfor*), vstoupila v platnost rekonstruovaná struktura orgánu, který má tvořit tzv. exekutiva v čele s předsedou Sesem a později i místní legislativa – tzv. Darfúrská rada s 66 členy nominovanými částečně ozbrojenými milicemi, působícími v Darfúru, a částečně legislaturami pěti darfúrských států
- 9.10. při jednání prezidentů Súdánu a Jižního Súdánu v Chartúmu bylo dohodnuto vytvoření několika společných výborů, které mají do stanoveného termínu vyřešit existující spory mezi oběma zeměmi
- 10.12. ustavena vláda národní jednoty, první od oddělení Jižního Súdánu (MP Ahmed Saad Omar KHIDIR, MZV Ali Ahmed KARTI)
- 14.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2024 (2011) o rozšíření mandátu prozatímních bezpečnostních sil OSN v oblasti Abyei (UNISFA)
- 22.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2032 (2011) o prodloužení mandátu sil UNISFA o dalších 5 měsíců
- 24.12. vládní vojska v provincii Severní Kordofán zabila Chalífa Ibráhíma, vůdce hlavní dárfúrské vzbouřenecké skupiny Hnutí pro spravedlnost a rovnost (JEM), které se odmítlo připojit k mírové dohodě z 10.8. (jeho nástupcem v čele JEM byl 26.1.2012 zvolen jeho bratr Džibríl Ibráhím)
- 27.12. zřízena nová Správa pro oblast Darfúru (DRA), která má za úkol implementovat Dokument o míru v Darfúru z Dauhá (Katar)

SVATÁ HELENA

- 13.7. novým guvernérem byl jmenován Mark Capes
- 10.9. úřadujícím správcem Ascensionu se stal Miles MILLER
- 19.9. úřadující správkyní Ascensionu se stala Joanne YEADON
- 23.9. ze země odjel guvernér Andrew Gurr
- 24.9. úřadujícím guvernérem se stal generální prokurátor Kenneth I. BADDON
- 15.10. úřadujícím správcem Ascensionu se stal opět Miles MILLER
- 27.10. novým správcem Ascensionu byl jmenován Colin WELLS
- 29.10. novým guvernérem se stal Mark Andrew CAPES

SVATÁ LUCIE

- 28.11. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 18 členy proběhly za účasti 56,84 % registrovaných voličů
- 1.12. novým předsedou vlády byl parlamentem zvolen Dr. Kenny Davis ANTHONY
- 6.12. ustavena nová vláda (MZV Alva BAPTISTE)

SVATÝ TOMÁŠ

- 17.7. v prezidentských volbách dosáhli nejlepších výsledků bývalý prezident Manuel Pinto da Costa (35,62 %) a předseda parlamentu Evaristo do Espírito Santo Carvalho (21,79 %), kteří postupují do II. kola 7.8.; na dalších místech se umístili Delfim Neves (14,36 %), Maria Das Neves (14,04 %), Elsa Pinto (4,45 %), Aurélio Martins (4,06 %), Filinto Costa Alegre (3,99 %), Hélder Barros (0,69 %), Jorge Coelho (0,67 %) a Manuel de Deus Lima (0,35 %); účast voličů dosáhla 68,4 % registrovaných
- 7.8. vítězem II. kola prezidentských voleb se za volební účasti 74,1 % stal Manuel PINTO DA COSTA, který získal 52,88 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho oponent Evaristo do Espírito Santo Carvalho jen 47,12 % (inaugurace 3.9.)

SVATÝ VINCENC A GRENADINY

30.12.2010 předsedou Poslanecké sněmovny byl znovuzvolen Hendrick ALEXANDER

SWAZIJSKO

17.10. změny ve vládě (novým MZV se stal Mtiti FAKUDZE)

13.11. nejvyšší duchovní anglikánské církve v zemi – biskup Meshock Mabuza – vyzval krále, aby se vzdal politické moci ve prospěch demokraticky zvolené vlády; současný absolutistický systém vlády označil za „tradiční, feudalistický a archaický“, který uvrhl zemi do finanční a hospodářské krize

SÝRIE

24.3. vláda ohlásila soubor politických reforem, které mají splnit požadavky protestů ve městě Deraa; jde např. o zrušení výjimečného stavu zavedeného v r. 1963, vyšetření střelby do demonstrantů v tomto městě, politickou soutěž ve volbách, uvolnění dozoru nad sdělovacími prostředky a boj proti korupci

29.3. odstoupila vláda premiéra Muhammada Naji Otariho, prezident demisi přijal a pověřil vládu setrvat v úřadu do vytvoření nové vlády

3.4. Adel SAFAR byl prezidentem pověřen k sestavení nové vlády

14.4. prezident jmenoval novou vládu (MP Adel SAFAR, MZV Walid AL-MOALLEM)

19.4. po 48 letech od jeho vyhlášení zrušil prezident výjimečný stav v zemi

31.5. prezident vyhlásil všeobecnou amnestii na zločiny spáchané do 31.5.2011, která se vztahuje na všechny politické vězně, vč. členů Muslimského bratrstva

10.7. pod předsednictvím viceprezidenta Farúka al-Šáry byl v Damašku zahájen dvoudenní dialog mezi vládou a jejími politickými oponenty o možných reformách, vč. svobodných voleb za účasti více politických stran a nového mediálního zákona; řada opozičních představitelů však účast na dialogu odmítla

16.7. 350 delegátů opozice se dohodlo na zasedání tzv. Konference národní spásy v Istanbulu na vytvoření Prozatímní národní rady s 25 členy a 11-členného výboru, který má s vnitřní opozicí dohodnout sestavení stínové vlády

25.7. vláda schválila návrh zákona, který povoluje vytváření politických stran, pokud nejsou založeny na náboženských, kmenových nebo regionálních principech

4.8. prezident vydal dekret o zavedení pluralitního politického systému, kterým má skončit po desetiletí trvající mocenský monopol Socialistické strany arabské obrody Baath

7.8. předsedou Lidového shromáždění byl znovu zvolen Mahmúd AL-ABRAŠ /Mahmoud Abrache/

29.8. v turecké Ankaře ustavili příslušníci syrské opozice Přechodnou Národní radu s 94 členy, které předsedá Burhán GHALIJÚN

10.9. Liga arabských států a prezident Assád podepsali dohodu o ukončení násilí a řešení politické krize, vyvolané protivládními demonstracemi

15.9. opozice sdělila na její ustavující schůzi jména poloviny ze 140 členů jí ustavené Syrské národní rady, na jejímž vytvoření se představitelé opozice shodli 29.8. v Turecku

2.10. na dvoudenním zasedání v Istanbulu se sešla opoziční Syrská národní rada, jejíž generální shromáždění 190 členů se sejde v listopadu, aby ustavila 29-členný generální sekretariát (mluvčí Basma KODMANI); rada se prohlásila exilovou vládou a vyzvala ke svržení prezidenta Assáda

- 10.10. nejprominentnější vojenský zběh ze syrských ozbrojených sil plk. Riad al-As'aad vytvořil ze syrských vojáků zběhlých do Turecka guerillovou Svobodnou syrskou armádu
- 2.11. na mimořádném zasedání Ligy arabských států v Káhiře přijala syrská vláda plán na zahájení dialogu s opozicí a ukončení osm měsíců trvajících bojů mezi bezpečnostními silami a protivládními demonstranty, vláda rovněž slíbila ustavení Výboru pro národní dialog; opoziční Syrská národní rada vyzvala Ligu ke zmrazení členství Sýrie
- 12.11. Liga arabských států pozastavila zemi členství a zavedla proti ní sankce, protože vláda porušila svůj slib z 1.11. zastavit vojenské operace proti nespokojeným občanům
- 19.12. náměstek ministra zahraničí Fajsal Nakrad podepsal v Káhiře dohodu s Ligou arabských států o umístění jejich pozorovatelů, dohlížejících na plnění plánu z 2.11.

ŠALOMOUNOVY OSTROVY

- 23.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 29.10. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 31.10. vůdce opozice Derek Sikua vyzval premiéra Philipa, podezřelého z korupce, aby odstoupil
- 8.-9.11. pro nedůvěru k premiérovi odstoupili 4 ministři z jeho politické strany NCRA
- 11.11. poté, byl premiérem 10.11. odvolán z funkce ministr financí Lilo, následkem čehož část vládních poslanců – jeho příznivců - přešla k opozici, odstoupil premiér Danny Philip
- 16.11. hlasy 29 z 50 poslanců Národního Parlamentu zvolen novým předsedou vlády zvolen Gordon Darcy LILO, který získal podporu 29 poslanců, zatímco jeho protikandidáti Manasseh Sogavare 9 poslanců, Milner Tozaka 9 poslanců a Samuel Manetoali 2 poslanců
- 22.11. vytvořena nová vláda (MZV Peter Shanel AGOVAKA)

ŠPANĚLSKO

- 10.1. baskická teroristická organizace ETA vyhlásila jednostranné a časově neomezené, trvalé a všeobecné příměří ve snaze dohodnout s vládou ukončení ozbrojeného střetnutí
- 11.7. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)
- 29.7. premiér rozhodl o konání předčasných parlamentních voleb 20.11.2011, tedy o 4 měsíce dříve než vyžaduje ústava
- 26.9. premiér rozpustil parlament a vyhlásil předčasné parlamentní volby do 20.11.
- 21.10. baskická teroristická organizace ETA ohlásila skončení veškerých násilných operací s tím, že za nezávislost Baskicka na Španělsku a Francii bude nadále bojovat výhradně mírovými a politickými prostředky; 22.10. tento krok přivítala španělská vláda, která však trvá na úplném odzbrojení příslušníků ETA
- 20.11. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 350 členy a 208 volených členů Senátu (266 celkem) se konaly za účasti 71,69 % oprávněných voličů, 1,29 % volebních lístků bylo neplatných a 1,37 % proti všem (Poslanecká sněmovna), resp. 71,17 % (Senát)
- 13.12. jednotlivé komory parlamentu zvolily své vedení; předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Jesús María POSADA MORENO, předsedou Senátu Pío GARCÍA-ESCUADERO MÁRQUEZ

- 19.12. zahájena společná schůze obou komor parlamentu, která zvolila 20.12. novým premiérem Mariana RAJOY BREY-e poměrem hlasů 187:149
- 21.12. ústavní slib složil nový předseda vlády Mariano RAJOY BREY, který téhož dne jmenoval svou vládu (MZV José Manuel GRACÍA MARGALLO) – král ji formálně ustanovil do funkce 22.12.

ŠVÝCARSKO

- 1.1. úřad spolkové prezidentky převzala ministryně zahraničí Micheline CALMY-REY
- 22.-23.10. parlamentní volby do Národní rady s 200 členy a Rady kantonů se 46 členy proběhly za účasti 49,1 % oprávněných voličů; v 1. kole zvoleno 27 poslanců Rady kantonů za účasti 48,5 % oprávněných voličů, zbývajících 19 poslanců bude zvoleno ve 2. kole v listopadu nebo prosinci t.r.
- 13.11.-14.12. 2. kolo voleb do Rady kantonů proběhlo v 15 kantonech
- 5.12. na ustavující schůzi Spolkového shromáždění byli zvoleni předsedové obou komor, Hansjörg WALTER do čela Národní rady a Hans ALTHERR do čela Rady kantonů
- 14.12. Spolkové shromáždění zvolilo sedm členů nové spolkové rady v čele s prezidentkou na r. 2012 Eveline WIDMER-SCHLUMPF (174 z 239 hlasů) a viceprezidentem Ueli MAURER-em (122 ze 170 hlasů)
- 16.12. při rozdělení rezortů mezi členy spolkové rady se novým ministrem zahraničí stal Didier BURKHALTER, nově zvolený člen rady Alain Berset od něj převzal rezort vnitra

TÁDŽIKISTÁN

- 12.1. parlament ratifikoval dohodu s Čínou z r. 1999 o postoupení sporného území o rozsahu cca 1 tisíce km² v pohoří Pamír při tádžicko-čínské hranici; postoupené území představuje 5,5 % územního nároku vzneseného ČLR
- 1.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

THAJSKO

- 23.3. vytvořena nová provincie Bueng Kan, což vedlo ke zvýšení počtu přímo volených senátorů na 77 (volby budou v březnu 2014) a snížilo počet nepřímo volených senátorů na 73
- 12.4. volební komise vyhlásila seznam 73 nepřímo zvolených senátorů, kteří budou po dalších 6 let vykonávat svou funkci
- 28.4. vlády Thajska a Kambodže se za zprostředkování ASEAN dohodly na příměří ve sporné oblasti u chrámu Preah Vihear, kolem kterého byly 24.4. obnoveny vojenské přestřelky, které propukly již 22.4. v okolí chrámů Ta Krabey a Ta Moan; po několika hodinách bylo příměří porušeno thajskou armádou
- 4.5. předsedou Senátu byl králem jmenován Teeradej MEEPIEN
- 8.5. na setkání v rámci zasedání ASEAN v Indonésii se premiéři Thajska a Kambodže nedohodli na mírovém řešení hraničního sporu, při kterém za současných střetů zahynulo již 18 osob
- 9.5. ministři zahraničí Thajska a Kambodže uzavřeli pod patronátem Indonésie na jednání v Jakartě dohodu o příměří ve sporné hraniční oblasti u chrámu Preah Vihear a o rozmístění indonéských pozorovatelů na dodržování klidu zbraní
- 9.5. premiér oznámil, že král podepsal dekret, kterým se od 10.5. rozpouští Sněmovna reprezentantů a předčasné parlamentní volby se vyhlašují na 3.7.

- 3.7. předčasné parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 500 členy se konaly za účasti 65,99 % registrovaných voličů
- 4.7. vítězná strana Puea Thai Party (PTP) oznámila vytvoření koalice se 4 menšími politickými stranami, což má nové vládě zajistit většinu 299 zákonodárců
- 18.7. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu nařídil Kambodži a Thajsku stáhnout svá vojska ze sporné pohraniční oblasti v okolí chrámu Preah Vihear a umožnit přístup pozorovatelům ASEAN; jde o první rozhodnutí v šetření kambodžské stížnosti na invazi thajských vojsk do míst, která byla arbitráží OSN z r. 1962 přiznána pod svrchovanost Kambodže (20.7. vláda rozsudek odmítla)
- 19.7. volební komise potvrdila se zvolením dosavadního předsedy vlády Vedžadžívy a předsedkyně vítězné Strany Thajců (Pheu Thai) Jinglak Šinawatrové zvolení dalších 368 poslanců ve volbách 3.7.; až bude potvrzeno minimálně 475 poslanců, sejde se ustavující schůze Sněmovny reprezentantů
- 20.7. soud rozhodl o stížnosti na volební podvody a o návrhu poražených politických stran na zrušení výsledků parlamentních voleb;
- 2.8. předsedou Sněmovny reprezentantů byl zvolen Somsak KIATSURANONT
- 5.8. Sněmovna reprezentantů zvolila hlasy 296 poslanců předsedkyní vlády Jinglak ŠINAWATRA-ovou /Yingluck Shinawatra/, 3 poslanci byli proti, 197 poslanců abstenovalo; 8.8. ji ve funkci potvrdil král
- 9.8. premiérka Šinawatrová oznámila složení své vlády, kterou král potvrdil 10.8. (MZV Surapong TOWICHAKCHAIKUL)
- 21.12. na 8. zasedání společné Hraniční komise (GBC) v Phnompenhu podepsali ministři obrany Kambodže a Thajska Tea Banh a Yuthasak Sasiprapha dohodu o stažení svých vojsk ze sporného hraničního území o rozloze 17,3 km² kolem chrámu Preah Vihear, jak nařídil Mezinárodní soudní dvůr; na dodržování příměří v demilitarizovaném pásmu mají dohlížet indonéští pozorovatelé

TCHAJWAN

- 1.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

TIBET – XIZANG

- 10.3. dalajláma jako duchovní vůdce tibetského exilu ohlásil záměr vzdát se svých pravomocí ve prospěch laické osobnosti, zvolené na zasedání tibetského exilového parlamentu 14.3. v indickém městě Dharamsale
- 14.3. Shromáždění zahájilo jednání o novém předsedovi exilové vlády, který by měl nahradit dalajlámu v čele státu (kandidáty jsou Lobsang Sangay, Tenzin Tethong, Tashi Wangdi)
- 27.4. volební komisař Jampal Thosang oznámil v sídle tibetské exilové vlády Dharamsale, že do funkce politického vůdce tibetského exilu a předsedy vlády (*Kalon Tripa*) byl zvolen Dr. Lobsang SANGAY (*Lozang Sanggjä*), který získal 55 % z téměř 49 tisíc hlasů tibetské diaspory ve volbách, zahájených v březnu t.r.; Tenzin Tethong získal 37,4 % a Tashi Wangdi 6,4 % odevzdaných hlasů (spirituálním vládcem tibetského exilu zůstává 14. dalajláma)
- 8.8. inaugurace nového předsedy exilové vlády a jeho kabinetu (MZV Dicki CHHOYANG)
- 30.11. dalajláma formálně předal politickou pravomoc hlavy státu předsedovi vlády dr. Lobsangu Sangayovi

TOGO

- 16.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

TOKELAU

- I/11 novým hlavním náčelníkem faipule Nukunomu se stal Salesio LUI
- I/11 novým hlavním náčelníkem faipule Atafu se stal Kelisiano KALOLO
- II/11 novým správcem novozélandské vlády se stal Jonathan KINGS
- II/11 hlavou vlády (Ulu-o-Tokelau) byl zvolen Alikí Faipule Foua TOLOA

TONGA

- 21.12.2010 předsedou Zákonodárného shromáždění byl zvolen lord LASIKE (22.12. jej ve funkci potvrdil i král)
- 3.1. premiér lord Tu'ivakano doporučil králi jmenovat novou vládu, v níž bude vykonávat i funkci ministra zahraničí (MP a MZV Siale'ataonga TU'IVAKAKO)
- 4.1. nová vláda se ujímá funkce, ministři však složí ústavní slib až 14.1.
- 1.9. změny ve vládě (MP a MZV zůstává)
- 24.10. Zákonodárné shromáždění obdrželo tři zprávy o rozšíření demokratických reforem v zemi, které navrhuje, aby devět zákonodárců z řad domorodé šlechty nebylo voleno jako dosud kolegiem 33 příslušníků šlechty (peerů), ale všelidovým hlasováním

TRINIDAD A TOBAGO

- 26.6. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí a komunikací se stal Dr. Surujrattan RAMBACHAN
- 21.8. vláda vyhlásila 15-denní výjimečný stav v šesti oblastech země, postižených násilnou zločinností
- 4.9. parlament prodloužil o další tři měsíce výjimečný stav, vyhlášený vládou v hlavním a několika dalších městech, ohrožených činností pouličních kriminálních gangů
- 6.10. s platností od 7.12. prodloužila vláda výjimečný stav, zavedený 21.8. v šesti městech, o další 3 měsíce
- 5.12. skončil výjimečný stav, vyhlášený 21.8.

TUNISKO

- 13.1. v reakci na několika týdenní demonstrace proti korupci a drahotě a na protesty proti nezaměstnanosti vyhlásil prezident Ben Alí, že v r. 2014 již nebude kandidovat na funkci prezidenta; MZV Morjane připustil zapojení opozice do vlády národní jednoty, resp. předčasné vypsání parlamentních voleb
- 14.1. poté, co rozpustil parlament a vládu a dosavadního premiéra pověřil sestavením vlády národní jednoty, odstoupil prezident Ben Alí a s rodinou opustil zemi; úřadujícím prezidentem se prohlásil s odvoláním na „dočasnou neschopnost“ prezidenta vykonávat úřad předseda vlády Mohamed GHANNOUCHI
- 15.1. Ústavní rada posoudila neschopnost prezidenta za „trvalou“ a s odvoláním na ústavu pověřila výkonem prezidentských pravomocí předsedu Národního shromáždění Fouada MEBAZAA-u (slib složil téhož dne); úřadujícím předsedou Národního shromáždění se stal Sahbi KAROUI
- 17.1. na žádost úřadujícího prezidenta byla vytvořena vláda národní jednoty (MP Mohammed GHANNOUCHI, MZV Kamel MORJANE)
- 18.1. opozice ze Všeobecného tuniského svazu práce (UGTT) stáhla svou podporu vládě národní jednoty a odvolala z ní své čtyři ministry

- 20.1. prozatímní vláda zrušila zákaz politických stran, vč. islamistických, a udělila amnestii politickým vězňům
- 23.1. předseda Sněmovny poradců Abdallah Kallel byl vsazen do domácího vězení a 25.1. odstoupil (úřadujícím předsedou Sněmovny poradců se stal Mekki EL-ALOUJ)
- 27.1. odstoupil ministr zahraničí Kamel Morjane, novým byl 28.1. po rekonstrukci vlády národní jednoty, týkající se 11 jejích členů, jmenován Ahmed OUNAIES
- 9.2. Sněmovna poradců schválila zákon, kterým získal prezident pravomoci vládnout formou dekretů, tedy možnosti obejít parlament, dominovaný stranou svrženého prezidenta Ben Alího; Národní shromáždění zákon schválilo 8.2. a podle článku 28 Ústavy ukončilo svou činnost, stejně jako Sněmovna poradců
- 13.2. odstoupil ministr zahraničí Ahmed Ounaies, jeho nástupcem byl 21.2. jmenován Mohamed Mouldi KÉFI
- 27.2. odstoupil premiér Mohammed Ghanouchi, novým předsedou vlády byl úřadujícím prezidentem jmenován Beidží KAÍD-SIBSÍ /Beji Caïd-Essebsi/
- 28.2. navržena nová vláda (MZV Mohamed Mouldi KÉFI)
- 3.3. úřadující prezident vypsál volby do Ústavodárného Národního shromáždění na 24.7. s tím, že do té doby bude vládnout přechodná vláda i on jako prozatímní prezident, ačkoliv dosavadní ústava to dovoluje pouze na období 60 dní
- 7.3. prezident jmenoval novou prozatímní vládu do úřadu
- 22.5. nově jmenovaná volební komise navrhla odložení plánovaných voleb na 16.10. z důvodů logistických problémů; vláda dosud trvala na termínu 24.7.
- 8.6. premiér Kaíd-Sibsí oznámil, že prozatímní vláda vyhověla požadavku volební komise a odložila termín konání voleb do Ústavodárného Národního shromáždění z 24.7. na 23.10.2011; odklad má komisi umožnit více času na přípravu důvěryhodných voleb a demokratického hlasování
- 27.7. prozatímní prezident Mebazaa oznámil časově neomezené prodloužení výjimečného stavu zavedeného 14.1.2011, a to s platností od 1.8.; cílem je zabránit narušení příprav voleb do Ústavodárného Národního shromáždění, plánovaných na 23.10.
- 18.8. prozatímní premiér Beidží Kaíd-Sibsí potvrdil, že volby do Ústavodárného Národního shromáždění se uskuteční 23.10.
- 6.9. premiér přislíbil pozastavení výjimečného stavu před a v průběhu parlamentních voleb 23.10. s tím, že definitivně skončit by měl 30.11.
- 23.10. parlamentní volby do Ústavodárného Národního shromáždění (*Al-Majlis Al-watani Al-Taasisi*) s 217 členy proběhly za účasti 51,98 % oprávněných voličů; parlament má připravit novou ústavu země a jmenovat prozatímní vládu
- 26.10. vítězná umírněná islamistická strana En-Nahda nominovala na úřad předsedy vlády svého generálního tajemníka Hamadí JEBALI-ho a zahájila koaliční jednání se sekulárními politickými stranami, zejména levicovým Kongresem pro republiku (CPR)
- 19.11. koaliční dohoda vítězů voleb rozhodla o nominaci Hamadí Džibálího /Hamadí Jebali/ (islamistická strana En-Nahda) na funkci předsedy vlády, Moncefa Marzoukiho (Kongres pro republiku) na funkci prezidenta a Mustafy Ben Jaafara (strana Et-Takatol) na funkci předsedy Ústavodárného Národního shromáždění; dohoda rovněž zmiňuje závazek vytvořit novou ústavu země a na konci r. 2012 nebo na začátku r. 2013 uspořádat prezidentské a parlamentní volby
- 22.11. ustavující schůze Ústavodárného Národního shromáždění zvolila jeho předsedou Mustaphu Ben JAAFAR-a

- 23.11. premiér Kaíd-Sibsi předal svou rezignaci prozatímnímu prezidentu, který ji přijal
- 11.12. Ústavodárné Národní shromáždění přijalo poměrem hlasů 141:37 při 39 abstencích zákon o prozatímní organizaci státní správy na období do přijetí nové ústavy
- 12.12. Ústavodárné Národní shromáždění zvolilo poměrem hlasů 153:3 při 2 absencích a 44 prázdných lístcích prezidentem Munsifa MARZÚKÍ-ho /Moncef Marzouki/, (nástup do funkce 13.12.)
- 14.12. prezident jmenoval předsedou rady ministrů Hamádí DŽIBÁLÍ-ho /Hamadi Jebali/ a pověřil ho sestavením nové vlády, kterou představil 22.12.
- 23.12. poměrem hlasů 154:38 při 11 abstencích schválilo Ústavodárné Národní shromáždění 41-člennou vládu premiéra Džibálího (MZV Rafik BEN ABDESSALEM), která nastoupila do úřadu 24.12.

TURECKO

- 3.3. parlament jednomyslně schválil návrh na vypsání parlamentních voleb na 12.6.
- 14.5. za hlavní úkol nového parlamentu označil premiér Erdoğan vypracování nové ústavy země
- 12.6. parlamentní volby do Velkého národního shromáždění Turecka s 550 členy za účasti 83,16 % registrovaných voličů
- 21.6. Nejvyšší volební soud anuloval zvolení kandidáta prokurdské Strany míru a demokracie (BDP) Hatipa Dicleho poslancem, protože byl odsouzen za terorismus; počet poslanců BDP, kandidujících jako nezávislí, byl tak z původních 36 snížen na 35
- 28.6. všech 165 opozičních poslanců odmítlo složit slib na ustavující schůzi parlamentu, protože devíti jejich kurdským kolegům soud složení slibu znemožnil s odvoláním, že jsou v současné době pro svou politickou činnost vězněni
- 29.6. prezident pověřil sestavením 61. vlády republiky předsedu AKP Recepa Tayyipa Erdoğana
- 4.7. novým předsedou Velkého národního shromáždění byl ve třetím kole zvolen Cemil ÇIÇEK z vládnoucí AKP, když porazil kandidáta Strany národní akce (MHP) Tuncu Toskaye poměrem hlasů 322:50
- 6.7. premiér Recep Tayyip ERDOĞAN jmenoval novou vládu (MZV Ahmet DAVUTOĞLU), kterou 13.7. poměrem hlasů 322:173 schválil parlament
- 11.7. opoziční Republikánská lidová strana skončila s bojkotem práce parlamentu a její poslanci postupně složili poslanecký slib
- 15.7. Kongres demokratické společnosti (DTK) zahrnující nevládní kurdské organizace vyhlásil v Jihozápadní Anatolii „demokratickou autonomii“, která podle předsedy DTK Cemala Coskuna zahrnuje 50 vesnických komunit, 21 sousedských shromáždění, 4 okresní shromáždění a provinční radu, jež na kurdském území působí již 4 roky (vláda tuto deklaraci odmítla)
- 29.7. na protest proti zatčení řady vojenských velitelů v procesu Ergenekon a dalších soudních kauzách proti důstojníkům armády, podezíraným z plánů na svržení vlády AKP, odstoupili náčelník Generálního štábu ozbrojených sil generál İşik Koşaner a velitelé pozemních, leteckých a námořních sil; novým velitelem pozemních sil jmenoval prezident vzápětí generála Necdeta ÖZEL-a
- 4.8. na návrh vlády potvrdil prezident jmenování generála Nevseta ÖZEL-a náčelníkem Generálního štábu ozbrojených sil a velitelů tří jejich složek; velitelem pozemních vojsk se stal generál Hayri KIVRIKOĞLU, velitelem

námornictva admirál Emin Murat BILGEL a velitelem letectva generál Mehmet ERTEN

- 1.10. při zahájení nového legislativního roku Velkého národního shromáždění složili dodatečně slib poslanci za prokurorskou Stranu míru a demokracie (BDP) a stejně smýšlející nezávislí poslanci, kteří to odmítli při učinit při ustavující schůzi 28.6. na protest proti tomu, že šesti jejich kolegům to bylo soudem znemožněno

TURKMENISTÁN

- 10.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 29.3. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 8.4. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 8.7. změny ve vládě (MZV zůstává)

TURKS A CAICOS

- 16.6. britská vláda jmenovala novým guvernérem Damiana Roderica TODD-a, který se funkce ujal 12.9.
- 11.8. novými členy Poradní rady se stali Clayton THOMAS a *ex-offo* guvernér a jeho zástupce, vrchní výkonný úředník, generální prokurátor a stálý tajemník pro finance
- 22.8. guvernéru Wetherellovi skončil mandát, úřadujícím guvernérem se stal Martin STANLEY
- 12.9. úřad guvernéra nastoupil Damian Roderic TODD

TUVALU

- 26.1. vyhlášen výjimečný stav se zákazem veřejných shromáždění

UGANDA

- 1.2. Ústavní soud rozhodl, že podle čl. 83 ústavy je nezákonné, aby stávající nezávislí poslanci kandidovali v nadcházejících parlamentních volbách na kandidátkách politických stran a obráceně; současně nezávislým poslancům nařídil, aby se před přijetím kandidatury za politické strany okamžitě vzdali mandátu
- 11.2. předseda Parlamentu Ssekandi nařídil 77 poslancům, kterých se týká rozsudek Ústavního soudu, protože změnil svou politickou příslušnost, a jejichž mandát končí v květnu t.r., aby okamžitě uvolnili své posty; téhož dne schválil Nejvyšší soud vykonatelnost rozhodnutí Ústavního soudu z 1.2.
- 18.2. prezidentské volby vyhrála za účasti 59,29 % oprávněných voličů stávající hlava státu Yoweri Kaguta MUSEVENI (68,38 %), na dalších místech se umístili Dr. Kizza Besigye (26,01 %), Norbert Mao (1,86 %), Olara Otunnu (1,58 %), Betty Kamyu (0,66 %), Abed Bwanika (0,65 %), Naberu Bidanli Ssali-Saleh (0,44 %) a Samuel Walter Lubega (0,41 %); inaugurace 12.5.
- 18.2. volby do rozšířeného Parlamentu s 375 členy za účasti 59,29 % oprávněných voličů
- 24.2. hlavní poražený kandidát Besigye označil prezidentské i parlamentní volby za zfalšované a vyzval občany k nenásilným protestům; k němu se připojili i kandidáti Mao a Otunnu
- 12.5. inaugurace prezidenta Museveniho na čtvrté funkční období, po níž následovala demise dosavadní vlády

- 19.5. předsedkyní Parlamentu byla zvolena Rebecca KADAGA, pro kterou se vyslovilo 302 poslanců a 57 bylo proti
- 24.5. prezident jmenoval viceprezidentem dosavadního předsedu Parlamentu Edwarda Kiwanuku SSEKANDI-ho a novým předsedou vlády Amamu MBABAZI-ho
- 27.5. ustavena nová vláda (MP Amama MBABAZI, MZV Sam KUTESA)
- 12.10. poté, co byl obviněn z korupce odstoupil ministr zahraničí Sam Kutesa, aby očistil své jméno před soudem; úřadujícím ministrem zahraničí se stal Henry OKELLO ORYEM

UKRAJINA

- 1.2. Nejvyšší rada schválila 310 ze 450 hlasů ústavní změnu o prodloužení volebního období stávající Nejvyšší rady ze 4 na 5 let, čímž došlo k odložení parlamentních voleb do 28.10.2012 a prezidentských voleb do března 2015; opatření bylo přijato v souvislosti s konáním mistrovství Euro 2012 v Ukrajině
- 9.2. 53 zákonodárců podalo protest u Ústavního soudu proti této změně ústavy
- 8.12. prezident podepsal nový zákon o volbách do Nejvyšší rady, který parlament schválil 17.11.; podle něj bude 225 jejích poslanců voleno v jednomandátových obvodech a dalších 225 ze stranických kandidátek systémem poměrného zastoupení; hranice pro vstup do parlamentu byla ze 3 % zvýšena na 5 % a možnost volby „proti všem kandidátům“ zrušena

URUGUAY

- 1.3. do funkce předsedy Poslanecké sněmovny s mandátem do 29.2.2012 byl zvolen Luis Alberto LACALLE POU
- 11.7. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 30.9. úřad vrchního velitele armády nastoupil generál Pedro AGUERRE SIQUEIRA, zatímco náčelníkem Štábu ozbrojených sil se s platností od 1.2.2012 stane generál Daniel CASTELLA

USA

- 5.1. předsedou Sněmovny reprezentantů 112. Kongresu USA byl na její ustavující schůzi zvolen John Andrew BOEHNER
- 5.1. svůj odchod z funkce k 11.2. ohlásil tiskový tajemník prezidenta USA Robert Gibbs, jeho nástupcem byl 27.1. jmenován James „Jay“ CARNEY
- 6.1. prezident jmenoval personálním šéfem štábu Bílého domu Williama M. DALEY-ho
- 7.1. prezident jmenoval ředitelem Národní ekonomické rady Gene SPERLING-a
- 21.1. prezidentem byl do čela nového poradního orgánu, Rady pro zaměstnanost a konkurenceschopnost (Council on Jobs and Competitiveness) jmenován Jeffrey IMMELT; Rada nahraňuje Poradní sbor pro hospodářskou obnovu (Economic Recovery Advisory Board)
- 11.4. novým náčelníkem Štábu armády byl jmenován generál Martin E. DEMPSEY
- 28.4. prezident oznámil, že novým ministrem obrany se stane dosavadní ředitel CIA Leon Edward PANETTA, kterého ve funkci vystřídá armádní generál David Howell PETRAEUS
- 30.5. prezident oznámil své nominace na nejvyšší vojenské funkcionáře, kteří se svých funkcí ujmou 1.10.: předseda Sboru náčelníků štábů generál Martin E. DEMPSEY, místopředseda Sboru náčelníků štábů admirál James A. „Sandy“ WINNEFELD, Jr. a náčelník Štábu armády generál Raymond T. ODIERNO; ve

- funkcích zůstávají náčelník Štábu letectva generál Norton A. SCHWARTZ, náčelník Štábu námořních operací admirál Gary ROUGHEAD a velitel námořní pěchoty generál James F. AMOS
- 31.5. prezident oznámila jmenování Johna E. BRYSON-a novým ministrem obchodu
 - 6.6. předseda Rady ekonomických poradců Bílého domu Austan Goolsbee odstoupil
 - 21.6. Senát jednomyslně (100:0) schválil jmenování Leona Edwarda Panetty ministrem obrany (nástup do funkce 1.7.)
 - 30.6. Senát schválil poměrem hlasů 94:0 nominaci generála Davida Howella Petraeuse na pozici ředitele Ústřední zpravodajské služby CIA s platností od 1.9. (nástup do funkce 6.9.)
 - 1.7. úřadujícím ředitelem CIA se stal jeho dosavadní zástupce Michael MORELL
 - 17.7. prezident jmenoval Richarda CORDRAY-e ředitelem nově zřízeného Úřadu finanční ochrany spotřebitelů (*Consumer Financial Protection Board*, CFPB), který začal působit 21.7. (9.12. jmenování zablokoval Senát)
 - 1.8. odstoupil ministr obchodu Gary Locke, úřadující ministryní se stala Rebecca M. BLANK
 - 29.8. prezident jmenoval novým předsedou Rady ekonomických poradců prof. Alana B. KRUEGER-a
 - 20.10. Senát potvrdil (74:26) jmenování Johna Brysona ministrem obchodu (21.10. se ujal funkce)
 - 21.10. prezident Obama oznámil stažení všech amerických ozbrojených sil z Iráku do konce roku 2011

náměstek ministra energetiky Daniel PONEMAN, náměstek ministra vnitra pro záležitosti ostrovů Tony M. BABAUTA

UZBEKISTÁN

- 18. a 24.6. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)

VÁNOČNÍ OSTROV

- 18.10. novým prezidentem hrabství Vánočního ostrova (*Shire of Christmas Island*) se stal Foo Kee HENG

VANUATU

- 19.2. poté, co tři jeho ministři přešli k opozici, provedl premiér Sato Kilman změny ve vládě (MZV zůstává)
- 11.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 24.4. Parlament vyslovil hlasy 26 poslanců proti 25 nedůvěru vládě Sato Kilmana a hlasy 27 poslanců zvolil novým předsedou vlády Serge Rialuth VOHOR-a
- 24.4. nově zvolený premiér jmenoval svou vládu (MZV Joe NATUMAN)
- 13.5. odvolací soud rozhodl, že parlamentní hlasování o vyslovení nedůvěry vládě Sato Kilmana 24.4. bylo neústavní, protože pro návrh se nevyslovila ústavou požadovaná „absolutní většina“ poslanců 52-členného Parlamentu, tedy 27 poslanců; následující volba Serge Vohora novým předsedou vlády je proto ze stejného důvodu neplatná, stejně jako jmenování jeho vlády
- 13.5. do funkce předsedy vlády byl instalován opět Sato KILMAN (MZV George Andre WELLS), který následně třikrát změnil složení své obnovené vlády, aby jí zajistil parlamentní podporu (od 14.5. MZV Alfred KARLOT)
- 20.5. Parlament poměrem hlasů 27:25 odmítl návrh na vyslovení nedůvěry vládě

- 16.6. poté, co předseda Nejvyššího soudu Vincent Lunabek prohlásil volbu Sato Kilmana do čela vlády 2.12.2010 za protiústavní, protože předseda parlamentu nedodržel pravidlo tajných voleb, byla obnovena vláda v čele s Edwardem Nipake NATAPEI Tua Fanua´ariki, jehož vláda byla svržena tímto nezákonným hlasováním o nedůvěře (MZV Joe NATUMAN)
- 26.6. Parlament zvolil 29 hlasy předsedou vlády opět Sato KILMAN-a, zatímco Serge Vohor získal 23 hlasů; Kilman 27.6. instaloval svou vládu z května v nezměněné podobě (MZV Alfred KARLOT)
- 7.9. novým předsedou Parlamentu byl zvolen Dunstun HILTON

VELKÁ BRITÁNIE

- 20.1. vůdce labouristů Edward Miliband provedl změny ve svém stínovém kabinetu, záležitosti zahraničních styků a Commonwealthu převzal Douglas Alexander
- 16.2. obě sněmovny rozhodly o konání referenda ke změně většinového volebního systému dne 5.5.; zákon o referendu současně snižuje počet členů Dolní sněmovny z 650 na 600 členů
- 16.2. královna potvrdila návrh zákona o volbách do parlamentu a volebních obvodech
- 27.4. vláda vyhlásila záměr změnit zákon o nástupnictví na trůn tak, aby i prvorozená dcera mohla nastoupit na trůn, aby tedy nebyla nadále v právu primogenitury dávána přednost potomkům mužského pohlaví; změna vyžaduje souhlas všech 15 dalších zemí Commonwealthu, jejichž panovníkem je britský král
- 5.5. veřejné hlasování o změně volebního systému z čistého většinového na tzv. alternativní volební systém a parlamentní volby ve Skotsku, Walesu a Severním Irsku; za účasti 42,2 % oprávněných voličů se jich 32,1 % vyslovilo pro navrhovanou změnu volebního systému, zatímco 67,9 % voličů ji odmítlo
- 17.5. vláda zveřejnila návrh plánu reformy Sněmovny lordů, jejíž počet členů se má snížit ze 732 na 300 osob, z nichž 240 bude voleno ve všeobecných volbách proporcí metodou a dalších 40 jmenováno
- 1.9. úřad předsedkyně Sněmovny lordů s mandátem do 31.8.2016 nastoupila baronka Frances Gertrude Claire D´SOUZA
- 13.9. Hraniční komise Anglie (BCE) představila své návrhy na snížení počtu parlamentních volebních obvodů na území Anglie z 533 na 502, které jsou reakcí na požadavek zákonodárců z 16.2. snížit počet členů Dolní sněmovny z 650 na 600; zatímco obdobná komise v Severním Irsku navrhla snížení zastoupení ze 17 na 15 poslanců, redukce volebních obvodů ve Skotsku a Walesu ze 100 na 83 poslanců celkem bude projednána později (ke snížení počtu mandátů dojde až při příštích parlamentních volbách, předpokládaných v r. 2015)
- 14.10. odstoupil ministr obrany Liam Fox, jehož nástupcem se stal dosavadní ministr dopravy Philip Hammond; toho ve funkci nahradí dosavadní ministryně pokladu Justine Greenings, na jejíž místo nastoupí Chloe Smith
- 24.10. Dolní sněmovna zamítla velkou většinou hlasů (483:111 při 14 abstencích) petici k uspořádání referenda o setrvání země v Evropské unii
- 28.10. na summitu v Perthu (Austrálie) potvrdili vůdci 16 členských zemí Commonwealthu, v jejich čele stojí britský monarcha, změnu zákona o nástupnictví, která dává prvorozenému dítěti panovníkovu právo nastoupit na trůn bez ohledu na jeho pohlaví, stejně jako změnu zákona o manželství panovníka, která ruší dosavadní zákaz provdat se za příslušníka římsko-kaolické církve (25.11. změny ve druhém čtení schválil britský parlament)

VENEZUELA

- 5.1. na ustavující schůzi Národního shromáždění byl jeho předsedou zvolen Luis Fernando SOTO ROJAS
- 16.7. Národní shromáždění vyslovilo souhlas s odjezdem prezidenta Cháveze na dlouhodobý léčebný pobyt na Kubu, kde byl před časem operován; prezident předal část svých pravomocí věcně příslušným členům vlády, odmítl však předat výkon funkce dočasně viceprezidentovi Eliasi Jauaovi
- 13.9. Národní volební komise oznámila termín konání prezidentských voleb 7.10.2012
- 7.10. prezident oznámil vytvoření předvolební koalice Velký vlastenecký pól, vedený jeho Socialistickou stranou pro volby v říjnu 2012

VIETNAM

- 6.1. stálý výbor Národního shromáždění rozhodl o svolání všeobecných a parlamentních voleb na 22.5.
- 12.-19.1. za účasti 1400 delegátů se konal XI. sjezd Komunistické strany Vietnamu, který na úřad prezidenta nominoval znovu Nguyen Minh Trieta a na funkci předsedy rady ministrů znovu Nguyen Tan Dung-a; novým generálním tajemníkem KSV byl zvolen dosavadní předseda Národního shromáždění Nguyen Phu Trong
- 22.5. parlamentní volby do rozšířeného 13. Národního shromáždění s 500 členy proběhly za účasti 99,51 % registrovaných voličů
- 21.7. zahájena ustavující schůze 13. Národního shromáždění, které 25.7. zvolilo hlasy 483 z 496 přítomných poslanců novým prezidentem Truong Tan Sang-a a 26.7. předsedou rady ministrů znovu Nguyen Tan Dung-a hlasy 470 poslanců
- 23.7. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Nguyen Sinh Hung
- 26.7. ustavena nová rada ministrů (MP Nguyen Tan Dung, MZV Pham Binh Minh), Národní shromáždění ji schválilo 3.8.
- 11.10. při příležitosti návštěvy prvního tajemníka KS Vietnamu v Číně podepsali v Pekingu náměstci ministrů zahraničí Číny (Zhang Zhijun) a Vietnamu (Ho Xuan Son) dohodu o řešení teritoriálních sporů o svrchovanost nad Paracelskými a Spratlyho ostrovy v oblasti Jihočínského moře, které spočívají v řadě opatření pro snižování napětí

VNITŘNÍ MONGOLSKO - NEI MONGGOL

- 31.5. čínské ministerstvo zahraničí obvinilo cizince, že provokují protesty mongolské menšiny proti údajnému zabití 2 jejích příslušníků 10.5. a 15.5. čínskými Chany
- 8.6. úřady oznámily rozsudek smrti nad čínským vrahem mongolského pastevce, zabitého při silničním konfliktu 10.5., jakož i přísné tresty pro jeho spoluvíníky a pomocníky; urychlený proces měl usmířit mongolské obyvatelstvo, nespokojené se zabíráním svých pastvin pro účely výstavby uhelného dolu

VÝCHODNÍ TIMOR

- 26.2. RB OSN přijala rezoluci č. 1969 (2011) o prodloužení mandátu Integrovaní mise OSN UNMIT do 26.2.2012
- 28.3. policejní síly převzaly plnou kontrolu nad bezpečností obyvatel od mírových sil OSN, které zde nastoupily v r. 2006 po násilnostech, hrozících vznikem občanské války

WALES

- 3.3. všelidové referendum o udělení zákonodárných pravomocí Velšskému Národnímu shromáždění v 20 oblastech státní správy, vč. zdravotnictví, školství, zemědělství, životního prostředí, bydlení a místní samosprávy potvrdilo navrhované ústavní změny hlasy 63,5 % zúčastněných proti 36,5 % a to ve všech 22 hrabstvích, kromě Monmouthshire (účast se v jednotlivých hrabstvích pohybovala od 26,8 do 44,36 % oprávněných voličů; průměrná dosáhla 35,2 %); v těchto oblastech již nebude třeba souhlasu britského parlamentu
- 5.5. parlamentní volby do Velšského Národního shromáždění se 60 členy se konaly za účasti 42,2 % oprávněných voličů
- 11.5. předsedkyní Národního shromáždění byla bez protikandidáta zvolena Rosemary Janet Mair BUTLER
- 11.5. parlament nominoval do funkce prvního ministra Carwyna Howella JONES-e (12.5. jej jmenovala královna)
- 13.5. jmenování další členové vlády

WALLIS A FUTUNA

- 12.10. premiérem (*kivalu*) království Uvea (Wallis) se stal Setefano HANISI

ZAMBIE

- 14.1. ve středisku Západní provincie Mongu rozešla policie střelbou shromáždění secesionistů, požadujících obnovení samostatnosti domorodého království Barotseland, kterému současné vlády nebyly schopny zajistit autonomii, slíbenou při vyhlášení nezávislosti země v r. 1964 prezidentem Kaundou
- 28.7. prezident rozpustil Národní shromáždění a vyhlásil parlamentní volby na 20.9.
- 5.8. opoziční Vlastenecká fronta se obrátila na Vrchní soud, aby prohlásil prezidenta Bandu nezpůsobilým vykonávat úřad, protože jeho otec byl cizinec; opozice tak chce znemožnit jeho kandidaturu v prezidentských volbách 20.9.2011
- 9.8. Vrchní soud odmítl právní stížnost opozice proti opětovné kandidatuře prezidenta Rupiaha Bandy z důvodu nesplnění kvalifikačních podmínek, stanovených ústavou
- 20.9. parlamentní volby do Národního shromáždění se 158 členy se konaly za účasti 53,98 % oprávněných voličů
- 20.9. v prezidentských volbách byl za účasti 53,65 % registrovaných voličů do čela státu zvolen Michael Chilufya SATA, který získal 41,98 % odevzdaných hlasů a byl 22.9. vyhlášen předsedou Nejvyššího soudu za vítěze voleb (inaugurace 23.9.); na dalších místech se umístili dosavadní prezident Rupiah Banda (35,42 %), Hakainde Hichilema (18,17 %), Charles Milupi (0,94 %), Elias Chipimo Jr. (0,38 %), Tilyenji Kaunda (0,36 %), Edith Nawakwi (0,24 %), N'gandu Peter Magande (0,23 %), Godfrey Miyanda (0,17 %) a Frederick Mutesa (0,08 %); neplatné nebo odmítnuté hlasy 2,03 %
- 29.9. prezident Sata jmenoval novou vládu (MZV Chishimba KAMBWILI), která nastoupila úřad 30.9.
- 6.10. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Patrick MATIBINI

ZÁPADNÍ SAHARA

- 27.4. RB OSN přijala rezoluci č. 1979 (2011) o prodloužení mandátu mise OSN MINURSO do 30.4.2012

- 6.6. na předměstí New Yorku Manhasset proběhlo pod dohledem OSN další kolo jednání osvobozené fronty POLISARIO, Maroka, Alžírsko a Mauretánie o budoucnosti země

ZIMBABWE

- 10.3. Nejvyšší soud prohlásil volbu předsedy Národního shromáždění v r. 2008 za neplatnou, protože nebyla provedena v souladu se zákonem
- 29.3. poté, co jeho volbu do funkce předsedy Národního shromáždění v r. 2008 prohlásil Nejvyšší soud za neplatnou, zvolili poslanci poměrem hlasů 105:93 do svého čela znovu Lovemore MOYO
- 8.12. prezident ohlásil svůj záměr vyhlásit předčasné parlamentní volby do Národního shromáždění na r. 2012 a ukončit tak existenci koaliční vlády

EVROPSKÁ UNIE

- 10.6. Evropská komise vyslovila souhlas s přistoupením Chorvatska v r. 2013 s tím, že takové doporučení předloží summitu členských zemí EU ve dnech 23.-24.6.
- 24.6. na závěr summitu EU byl schválen technický termín přístupu Chorvatska k 1.7.2013, stejně jako byl guvernér Banco d'Italia Mario DRAGHI jmenován prezidentem Evropské centrální banky (ECB) s nástupem k 1.11.2011
- 27.6. EU zahájila konkrétní rozhovory s Islandem o jeho přístupu do unie
- 1.12. podle Lisabonské smlouvy vzrostl počet poslanců Evropského parlamentu ze 736 na 752
- 2.12. EP schválil vstup Chorvatska do EU, jejímž se má stát 28. členem 1.7.2013
- 9.12. v Bruselu byla při příležitosti summitu EU podepsána přístupová smlouva Chorvatska s EU k 1.7.2013, pokud ji schválí jeho občané v referendu a ratifikují všechny členské státy EU

26.4.2012